Käesolev dokument on vaid dokumenteerimisvahend ja institutsioonid ei vastuta selle sisu eest

►**B**

KOMISJONI MÄÄRUS (EÜ) nr 796/2004,

21. aprill 2004,

millega kehtestatakse nõukogu määruses (EÜ) nr 1782/2003 (millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks) ette nähtud nõuetele vastavuse, toetuse ümbersuunamise ning ühtse haldus- ja kontrollisüsteemi rakendamise üksikasjalikud reeglid

(EÜT L 141, 30.4.2004, lk 18)

Muudetud:

		Euroopa Liidu Teataja		
		nr	lehekülg	kuupäev
►**M1**	Komisjoni määrus (EÜ) nr 239/2005, 11. veebruar 2005	L 42	3	12.2.2005
►**M2**	Komisjoni määrus (EÜ) nr 436/2005, 17. märts 2005	L 72	4	18.3.2005
►**M3**	Komisjoni määrus (EÜ) nr 1954/2005, 29. november 2005	L 314	10	30.11.2005
►**M4**	Komisjoni määrus (EÜ) nr 2184/2005, 23. detsember 2005	L 347	61	30.12.2005
►**M5**	Komisjoni määrus (EÜ) nr 263/2006, 15. veebruar 2006	L 46	24	16.2.2006
►**M6**	Komisjoni määrus (EÜ) nr 489/2006, 24. märts 2006	L 88	7	25.3.2006
►**M7**	Komisjoni määrus (EÜ) nr 659/2006, 27. aprill 2006	L 116	20	29.4.2006
►**M8**	Komisjoni määrus (EÜ) nr 2025/2006, 22. detsember 2006	L 384	81	29.12.2006
►**M9**	Komisjoni määrus (EÜ) nr 381/2007, 4. aprill 2007	L 95	8	5.4.2007

Parandatud:

►**C1** Parandus, EÜT L 120, 5.5.2006, lk 27 (2184/2005)

▼B

KOMISJONI MÄÄRUS (EÜ) nr 796/2004,

21. aprill 2004,

millega kehtestatakse nõukogu määruses (EÜ) nr 1782/2003 (millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks) ette nähtud nõuetele vastavuse, toetuse ümbersuunamise ning ühtse haldus- ja kontrollisüsteemi rakendamise üksikasjalikud reeglid

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut,

võttes arvesse nõukogu 29. septembri 2003. aasta määrust (EÜ) nr 1782/2003, ([1]) millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks ning muudetakse määruseid (EMÜ) nr 2019/93, (EÜ) nr 1452/2001, (EÜ) nr 1453/2001, (EÜ) nr 1454/2001, (EÜ) nr 1868/94, (EÜ) nr 1251/1999, (EÜ) nr 1254/1999, (EÜ) nr 1673/2000, (EMÜ) nr 2358/71 ja (EÜ) nr 2529/2001, ning eriti selle artikli 7 lõiget 1, artikli 10 lõiget 3, artikli 24 lõiget 2, artikli 34 lõiget 2, artikli 52 lõiget 2 ning artikli 145 punkte b, c, d, g, j, k, l, m, n ja p,

ning arvestades järgmist:

(1) Määrusega (EÜ) nr 1782/2003 kehtestati ühtne otsemaksete kava ning teatavad muud otsetoetuskavad. Samal ajal ühendas see mitmed olemasolevad otsetoetuskavad. Lisaks kehtestatakse sellega põhimõte, mille kohaselt otsetoetusi põllumajandustootjale, kes ei vasta teatavatele tingimustele loomade, taimede ja rahvatervise, keskkonna ja loomade heaolu valdkondades (nõuetele vastavus), vähendatakse või ta arvatakse toetusesaajate hulgast välja.

(2) Otsetoetuskavu, mis algselt viidi sisse ühise põllumajanduspoliitika reformi tulemusena 1992. aastal ja mida arendati edasi Agenda 2000 meetmete alusel, hallatakse nüüd ühtse haldus- ja kontrollisüsteemi (edaspidi "ühtne süsteem") abil. See süsteem on osutunud mõjusaks ja tõhusaks vahendiks otsetoetuskavade rakendamisel. Määrus (EÜ) nr 1782/2003 lähtub sellest ühtsest süsteemist ja jätab süsteemi hooleks nii sellega loodud otsetoetuskavade kui ka nõuetele vastavuse halduse ja kontrolli.

(3) Seetõttu on vaja tühistada komisjoni 11. detsembri 2001. aasta määrus (EÜ) nr 2419/2001, millega kehtestati nõukogu määrusega (EMÜ) nr 3508/92 ([2]) kehtestatud teatavatele ühenduse toetuskavadele ühtse haldus- ja kontrollisüsteemi rakendamise üksikasjalikud eeskirjad, ning võtta käesoleva määruse aluseks määrusega (EÜ) nr 2419/2001 kehtestatud põhimõtted.

(4) Selguse eesmärgil on asjakohane sätestada teatavad mõisted.

(5) Määruses (EÜ) nr 1782/2003 sätestatakse nõuetele vastavuse ühe osana ühelt poolt liikmesriikide ja teiselt poolt põllumajandustootjate teatavad kohustused püsikarjamaade säilitamise suhtes. Tuleb kehtestada säilitatavate püsikarjamaade ja põllumajandusmaa suhtarvu määramise üksikasjad ning ette näha individuaalkohustused põllumajandustootjate tasandil järgimiseks, kus on määratud, et see suhtarv väheneb püsikarjamaa all oleva maa kahjuks.

(6) Tõhusa kontrolli huvides ning ühe liikmesriigi piires eri makseasutustele korduvate abitaotluste esitamise ärahoidmiseks peaksid

([1]) EÜT L 270, 21.10.2003, lk 1. Määrust on muudetud määrusega (EÜ) nr 21/2004 (EÜT L 5, 9.1.2004, lk 8).

([2]) EÜT L 327, 12.12.2001, lk 11. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 118/2004 (EÜT L 17, 24.1.2004, lk 7).

▼B

liikmesriigid ühtse haldus- ja kontrollisüsteemiga hõlmatud abitaotlusi esitavate põllumajandustootjate jaoks kehtestama ühtse registreerimissüsteemi.

(7) Liikmesriikides kasutatavate põllumajanduslike maatükkide identifitseerimise süsteem eeldab üksikasjalikke eeskirju kooskõlas määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikliga 20. Selle sätte kohaselt tuleb kasutada elektroonilisi geoinfosüsteemi tehnoloogiaid (GIS). Tuleb selgitada, millisel tasandil peaks süsteem töötama, samuti teabe üksikasjalikkuse tasand, mis peab GISis kättesaadav olema.

(8) Lisaks tekitab määruse (EÜ) nr 1782/2203 4. jaotise 4. peatükis pähklite eest pindalatoetuse juurutamine vajaduse uue teabekihi järele GISis. Siiski on asjakohane vabastada sellest kohustusest need liikmesriigid, kus suurim tagatud pindala on 1 500 ha või väiksem, ja selle asemel ette näha suurema tihedusega kohapealsed kontrollid.

(9) Ühtse otsemaksete kava nõuetekohase rakendamise tagamiseks vastavalt määruse (EÜ) nr 1782/2003 III jaotisele tuleks liikmesriikidel luua identifitseerimise ja registreerimise süsteem, mille alusel toetuseõigused peavad olema jälgitavad ning mis võimaldab muu hulgas üle kontrollida ühtse otsemaksete kava jaoks deklareeritud maa-alasid igale põllumajandustootjale eraldatud toetuseõiguste suhtes ja erinevaid toetuseõigusi omavahel.

(10) Erinevate nõuetele vastavuse järelevalveks tuleb sisse seada kontrollisüsteem ja asjakohased sanktsioonid. Selleks on liikmesriikide erinevatel ametiasutustel vaja vahetada teavet abitaotluste, kontrolliproovide, kohapealsete kontrollide jms kohta. Tuleks sätestada sellise süsteemi põhielemendid.

(11) Ühenduse finantshuvide kaitsmiseks tuleks ette näha, et määruse (EÜ) nr 1782/2003 alusel sooritatavaid makseid võib teostada üksnes pärast seda, kui abikõlblikkuskriteeriumite kontrollimised on lõpetatud.

(12) Määrus (EÜ) nr 1782/2003 jätab liikmesriikidele valiku selles ette nähtud teatavate toetuskavade rakendamise suhtes. Käesolevas määruses tuleb seega sätestada haldus- ja kontrollivajadused võimalikke valikuid silmas pidades. Käesolevas määruses kehtestatavaid selliseid sätteid võib seega kohaldada üksnes sellises ulatuses, milles liikmesriigid on neid valikuid teinud.

(13) Kontrollide tõhususe eesmärgil tuleks mis tahes kasutatavad maa-alad ja vastavad toetuskavad deklareerida samaaegselt. Tuleks seega sätestada kõiki pindalatoetusega mis tahes viisil seotud abitaotlusi hõlmava ühtse abitaotluse esitamine.

(14) Ühtse taotluse vormi peaksid lisaks sellele esitama ka põllumajandustootjad, kes ei taotle ühtki neist toetustest, mida ühtne taotlus hõlmab, kui nende käsutuses on põllumajandusmaad.

(15) Kooskõlas määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 34 lõikega 2 ei või liikmesriigid ühtse otsemaksete kava abitaotluste esitamiseks määrata hilisemat kuupäeva kui antud aasta 15. mai. Kuna ühtne taotlus hõlmab kõiki pindala abitaotlusi, on asjakohane seda reeglit rakendada ka kõigi muude pindalatoetuste abitaotluste puhul. Eriliste kliimatingimuste tõttu Soomes ja Rootsis tuleks nimetatud sätte teise lõigu alusel neil liikmesriikidel lubada määrata hilisem kuupäev, mis poleks hilisem kui 15. juuni. Lisaks tuleks erandlikke üksikjuhtumeid käsitleda samadel õiguslikel alustel, kui seda peaksid tulevikus tingima asjaomase aasta kliimatingimused.

(16) Ühtses taotluses peaks põllumajandustootja deklareerima mitte ainult põllumajandusotstarbel kasutatava maa-ala, vaid ka oma toetuseõigused. Lisaks sellele tuleks nõuda, et koos ühtse taotlusega esitatakse kanepi, kõva nisu, riisi, pähklite, energeetiliste

▼B

põllukultuuride, tärklisekartuli ja seemne tootmisega seotud mis tahes eriteave.

(17) Taotlusmenetluste lihtsustamist silmas pidades ja kooskõlas määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 22 lõikega 2 tuleks selles kontekstis sätestada, et liikmesriigid, kuivõrd see on võimalik, varustavad põllumajandustootjat eeltrükitud teabega.

(18) Tõhusaks järelevalveks peaks iga liikmesriik lisaks sellele määrama abitaotluskõlblike põllumajanduslike maatükkide minimaalsuuruse.

(19) Lisaks sellele tuleks sätestada, et ühtse taotluse vormil deklareeritaks ka maa-alad, mille osas abi ei taotleta. Kasutusotstarbest sõltuvalt võib olla oluline omada täpset teavet, mistõttu tulebki teatavad otstarbed eraldi deklareerida, samas kui teatavaid muid otstarbeid võib deklareerida ühe rubriigi all. Juhul kui liikmesriigid sellist teavet juba saavad, tuleks siiski lubada sellest reeglist kõrvale kalduda.

(20) Selleks, et maa-ala kasutada kavatsevatele põllumajandustootjatele lubada võimalikult suuremat paindlikkust, tuleks lubada neil oma ühtseid taotlusi muuta kuni harilike külvikuupäevadeni, tingimusel et on täidetud kõik eri toetuskavade erinõuded ja pädev ametiasutus pole põllumajandustootjat veel teavitanud ühtses taotluses leiduvatest vigadest ega ka kohapealsest kontrollist, mille käigus avastataks vigu seoses muudetud osaga. Muudatuse järel tuleb võimaldada korrigeerida vastavaid tõendavaid dokumente või esitatavaid lepinguid.

(21) Juhul kui liikmesriik otsustab rakendada erinevaid loomapidamise toetuskavu, tuleks ühtselt sätestada loomapidamise abitaotlustes nõutavad üksikasjad.

(22) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. juuli 2000. aasta määruses (EÜ) nr 1760/2000 veiste identifitseerimise ja registreerimise süsteemi loomise ning veiseliha ja veiselihatoodete märgistamise ja nõukogu määruse (EÜ) nr 820/97 [1] kehtetuks tunnistamise kohta nõutakse veisepidajatelt neid loomi käsitleva teabe esitamist infotehnoloogilisse andmebaasi. Kooskõlas määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikliga 138 võib veisetoetuskavade alusel lisatasusid maksta üksnes kooskõlas määrusega (EÜ) nr 1760/2000 nõuetekohaselt identifitseeritud ja registreeritud loomade eest. Infotehnoloogiline andmebaas on omandanud ulatusliku tähtsuse ka toetuskavade haldamisega seoses. Asjakohane teave tuleks toetuskavade alusel taotlusi esitavatele põllumajandustootjatele seetõttu õigeaegselt kättesaadavaks teha.

(23) Liikmesriikidel tuleks lubada kasutada infotehnoloogilises andmebaasis leiduvat teavet lihtsustatud taotlusmenetluste juurutamiseks, tingimusel et infotehnoloogiline andmebaas on usaldusväärne. Tuleks ette näha eri võimalused, mis lubaksid liikmesriikidel kasutada infotehnoloogilises andmebaasis leiduvat teavet veiste puhul seoses abitaotluste esitamise ja haldamisega. Kui selliste tingimustega aga nähakse ette, et põllumajandustootja ei pea ükshaaval identifitseerima veiseid, millele ta lisatasu taotleb, tuleks teha selgeks, et potentsiaalselt abikõlbliku looma, mille suhtes avastatakse identifitseerimise ja registreerimise süsteemi eeskirjade eiramisi, võib sanktsioonide rakendamise eesmärgil lugeda loomaks, millele on abi taotletud.

---

[1] EÜT L 204, 11.8.2000, lk 1. Määrust on viimati muudetud Tšehhi Vabariigi, Eesti Vabariigi, Küprose Vabariigi, Läti Vabariigi, Leedu Vabariigi, Ungari Vabariigi, Malta Vabariigi, Poola Vabariigi, Sloveenia Vabariigi ja Slovakkia Vabariigi ühinemistingimuste aktiga ning Euroopa Liidu aluslepingutesse tehtavate muudatustega – II lisa: ühinemisakti artiklis 20 viidatud nimekiri – 6. Põllumajandus – B. Veterinaar- ja fütosanitaarõigusaktid – I. Veterinaarõigusaktid (EÜT L 236, 23.9.2003, lk 381).

▼B

(24) Tuleb määrata piimakarjatoetuste abitaotluste esitamise ja sisu ning seotud lisamaksete üksikasjad.

(25) Tuleb luua üldraamistik lihtsustatud menetluste juurutamiseks põllumajandustootja ja liikmesriikide ametiasutuste teabevahetuse kontekstis. See raamistik peaks eelkõige ette nägema elektrooniliste vahendite kasutamist. Siiski tuleb tagada eelkõige, et selliselt edastatavad andmed on täiesti usaldusväärsed ning et selliseid menetlusi rakendatakse põllumajandustootjate vahel ebavõrdsust tekitamata.

(26) Kui abitaotlustes leidub ilmseid vigu, peaks neid saama igal ajal parandada.

(27) Abitaotluste, pindalatoetuste abitaotluste muudatuste ja mis tahes alusdokumentide, lepingute või deklaratsioonide esitamise ajaliste piirangute austamine on möödapääsmatu selleks, et võimaldada siseriiklikel asutustel planeerida ja seejärel läbi viia abitaotluste õigsuse tõhusat kontrolli. Seetõttu tuleks sätestada ajalised piirangud hilinenud taotluste vastuvõtmiseks. Lisaks tuleks kohaldada vähendamist, et ergutada põllumajandustootjaid tähtaegadest kinni pidama.

(28) Põllumajandustootjatel tuleks lubada oma abitaotlusi täielikult või osaliselt tagasi võtta igal ajal, tingimusel et pädev asutus ei ole põllumajandustootjat veel teavitanud abitaotluses leiduvatest vigadest ega ka kohapealsest kontrollist, mille käigus avastataks vigu osas, mida tagasivõtmine mõjutab.

(29) Ühtse süsteemi raames hallatavate toetuskavade sätete täitmist tuleks tõhusalt jälgida. Sel eesmärgil ning järelevalvetasandi ühtlustamiseks kõikides liikmesriikides tuleb üksikasjalikult sätestada haldus- ja kohapealsete kontrollide kriteeriumid ja tehnilised menetlused nii toetuskavadele kehtestatud abikõlblikkuskriteeriume kui ka tingimuste täitmist silmas pidades. Lisaks sellele peaksid valikukriteeriumite täitmise kohapealsed kontrollid reeglina toimuma ette teatamata. Võimalusel peaksid liikmesriigid üritama käesoleva määruse kohaseid eri kontrolle kombineerida.

(30) Tuleks määrata eri toetuskavade alusel kohapeal kontrollitavate põllumajandustootjate miinimumarv. Juhul kui liikmesriigid otsustavad taotleda abi erinevate loomapidamise toetuskavade alusel, tuleks ette näha ühtne majandipõhine lähenemine nende kavade alusel abi taotlevatele põllumajandustootjatele.

(31) Eeskirjade oluliste eiramiste määramiseks tuleks tõsta kohapealsete kontrollide tihedust jooksval ja järgmisel aastal, et saavutada vastuvõetaval tasemel kindlustunne asjaomaste abitaotluste õigsuse suhtes.

(32) Kohapealsete kontrollide miinimummäära valim tuleks koostada osaliselt riskianalüüsi põhjal ja osaliselt juhuslikult. Tuleks täpsustada peamised riskianalüüsi puhul arvessevõetavad tegurid.

(33) Abitaotlusi esitavate põllumajandustootjate kohapealsed kontrollid ei pea tingimata hõlmama iga üksiklooma või põllumajanduslikku maatükki. Teatavatel juhtudel võib kontrolle läbi viia valimipõhiselt. Kui see aga on lubatud, siis võib valimit laiendada usaldusväärse ja esindusliku kindlustunde taseme tagamiseks vajalikul määral. Mõningatel juhtudel võib vajalikuks osutuda valimi laiendamine täiskontrolliks. Liikmesriigid peaksid määrama kontrollvalimite valikukriteeriumid.

(34) Kohapealse kontrolli tõhususe jaoks on oluline, et kontrollivaid töötajaid teavitatakse kohapealse kontrolli valikupõhjustest. Liikmesriigid peaksid pidama sellise teabe kohta arvestust.

(35) Lisaks sellele, et võimaldada riigiasutustel ja ühenduse pädevatel asutustel kohapealseid kontrolle jälgida, tuleks koostada protokoll kontrollide üksikasjade kohta. Põllumajandustootjale või tema

▼B

esindajale tuleks anda võimalus protokollile alla kirjutada. Kaugseire abil tehtavate kontrollide puhul peaks liikmesriikidel olema lubatud sellist õigust ette näha üksnes juhul, kui kontrolli käigus avastatakse eeskirjade eiramisi. Olenemata tehtud kohapealse kontrolli liigist, peaks põllumajandustootja eeskirjade eiramise avastamise korral saama protokolli koopia.

(36) Maa-alade kohapealsed kontrollid on üldreeglina kaheosalised, esimene osa on seotud deklareeritud põllumajanduslike maatükkide tõendamiste ja mõõtmistega graafilise materjali, aerofotograafia jne alusel. Teine osa hõlmab maatükkide füüsilist kontrolli deklareeritud põllumajanduslike maatükkide tegeliku suuruse ning kõnealusest toetuskavast olenevalt deklareeritud saagi ja selle kvaliteedi tõendamiseks. Vajaduse korral tuleks sooritada mõõtmised. Põllul võib füüsilise kontrolli läbi viia valimipõhiselt.

(37) Tuleks sätestada üksikasjalikud reeglid maa-alade määramise ja kasutatavate mõõtmismeetodite kohta. Kui toetust makstakse teatavate põllukultuuride tootmise eest, siis kogemus näitab, et koos pindalatoetusteks kõlblike põllumajanduslike maatükkide pindala määramisega on vaja määratleda ka põldude teatavate tunnusjoonte, eelkõige hekkide, kraavide ja piirete aktsepteeritav laius. Eri keskkonnavajadusi arvestades on asjakohane ette näha mõningat paindlikkust piirkondlike saagikuse kinnitamisel arvestatavate määrade puhul.

(38) Ühtse otsemaksete kava alusel toetuse saamiseks deklareeritud maa-aladesse tuleks siiski suhtuda eristavalt, arvestades fakti, et sellised maksed pole enam seotud tootmiskohustusega.

(39) Seemnetoetuskava iseärasusi vastavalt määruse (EÜ) nr 1782/2003 artiklile 99 arvesse võttes tuleks kehtestada kontrolli erisätted.

(40) Tuleks sätestada kaugseire kohapealseks kontrolliks kasutamise tingimused ning füüsiliste kontrollide sooritamine neil juhtudel, kui fototõlgendus ei võimalda selgeid tulemusi.

(41) Määruse (EÜ) nr 1782/2003 artiklis 52 on sätestatud tetrahüdrokannabinooli (THC) sisalduse erikontrollid juhuks, kui põllumajandustootja kasvatab kanepit ühtse otsemaksete kava jaoks deklareeritud põllumajanduslikel maatükkidel. Tuleb määratleda selliste kontrollide üksikasjad.

(42) Juhul kui liikmesriik otsustab rakendada erinevaid loomapidamise toetuskavu, mille alusel abi taotletakse, tuleks sätestada kohapealsete kontrollide ajastamine ja miinimumsisu. Veiste abitaotlustes deklareeritud või veiste infotehnoloogilisse andmebaasi sisestatud andmete õigsuse tõhusaks kontrollimiseks tuleb enamik sellistest kontrollidest eelkõige läbi viia seni, kuni loomi tuleb loomapidamiskohustuse alusel veel põllumajandusettevõttes hoida.

(43) Juhul kui liikmesriik otsustab rakendada erinevaid veiste toetusskeeme, mille puhul veiste nõuetekohane identifitseerimine ja registreerimine vastavalt määruse (EÜ) nr 1782/2003 artiklile 138 on üks abikõlblikkuskriteeriume, tuleks tagada, et ühenduse toetus määratakse üksnes nõuetekohaselt identifitseeritud ja registreeritud veistele. Selliseid kontrolle tuleks samuti teostada veiste suhtes, kelle puhul pole veel taotlust esitatud, kuid kelle puhul abitaotlus võidaks esitada tulevikus, sest mitmete veisetoetuskavade ülesehituse tõttu esitatakse selliste loomade puhul abitaotlus alles pärast seda, kui nad on majandist juba lahkunud.

(44) Juhul kui liikmesriik otsustab rakendada tapalisatasu, tuleks eraldi sätestada kontrollimised tapamajades eesmärgiga kontrollida, et loomad, mille kohta abitaotlused on esitatud, on abikõlblikud ning et infotehnoloogilises andmebaasis sisalduvad andmed on õiged. Liikmesriikidel tuleks lubada sellisteks kontrollimisteks tapamaju valida kahel erineval alusel.

▼B

(45) Sel juhul, kuivõrd see käsitleb pärast veiste eksporti makstavat tapalisatasu, on vaja erisätteid lisaks ekspordiga üldiselt seotud ühenduse kontrollisätetele kontrollieesmärkide erinevuse tõttu.

(46) Loomapidamistoetustega seoses ette nähtud kontrollisätted peaksid vajaduse korral olema kohaldatavad ka lisatasude suhtes määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 133 alusel.

(47) Komisjoni 23. juuni 2003. aasta määruse (EÜ) nr 1082/2003 alusel, milles sätestatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1760/2000 (veiste identifitseerimise ja registreerimise süsteemi raames läbiviidavate kontrollide minimaalse taseme kohta) ([1]) rakendamise üksikasjalikud reeglid, on kehtestatud kontrolli erisätted. Selliste kontrollide läbiviimisel kõnesoleva määruse alusel tuleks tulemusi ühtse süsteemi tarbeks kajastada kontrolliaruandes.

(48) Piimakarjatoetuste ja nendega seotud lisatasude abitaotluste suhtes on peamisteks abikõlblikkuskriteeriumiteks põllumajandustootjale eraldatud piimakvoodi raames toota lubatud piimakogus ning kas põllumajandustootja on tegelikult piimatootja. Liikmesriikide pädevaid asutusi on sellest piimakvoodist juba teavitatud. Seetõttu tuleb kohapeal peamiselt kontrollida seda, kas põllumajandustootja on tegelikult piimatootja. Selliseid kontrollimisi võib teha eelkõige põllumajandustootja raamatupidamise või muude registrite alusel.

(49) Määrusega (EÜ) nr 1782/2003 juurutatakse nõuetele vastavuse nõue põllumajandustootjatele, kes saavad toetusmakseid kõikide nimetatud määruse I lisas loetletud otsetoetuskavade alusel. Sellega nähakse ette vähendamiste ja väljaarvamiste süsteem selliste kohustuste mittetäitmise puhuks. Tuleks kindlaks määrata selle süsteemi üksikasjad.

(50) Tuleks kindlaks määrata üksikasjad seoses küsimusega, millised ametiasutused liikmesriikides viivad läbi nõuetele vastavuse kohustuse kontrolli.

(51) Teatavatel juhtudel võib liikmesriikidel olla kasulik viia läbi nõuetele vastavuse kohustuste halduskontrolli. Seda kontrollivahendit ei peaks siiski liikmesriikidele kohustuslikuks muutma, samas kui on kasulik ette näha selle kaalutluslik kasutamine.

(52) Tuleb määrata nõuetele vastavuse kohustuste miinimumkontrollimäär. Selleks kontrollimääraks tuleks kinnitada 1 % iga kontrolliameti pädevusvaldkonda jäävatest põllumajandustootjatest, kes valitakse asjakohase riskianalüüsi alusel. Selle valimi aluseks tuleks võtta kas abikõlblikkuskriteeriumite kohapealseks kontrolliks valitud põllumajandustootjate valimid või otsetoetusteks abitaotlusi esitanud põllumajandustootjate üldkogum. Viimasel juhul tuleks lubada teatavaid alternatiive.

(53) Üldreeglina, võttes arvesse nõuetele vastavuse kohustuste mitmekesisust, tuleks kohapealsetes kontrollides tähelepanu keskendada kõikidele kohustustele, mille täitmist selle külastuse ajal on võimalik kontrollida. Lisaks peaks kontrollija nende nõuete ja standardite osas, mille eiramisi ei olnud võimalik külastuse ajal selgelt tuvastada, määratlema juhtumid, mis vajaduse korral esitatakse edasisteks kontrollimisteks.

(54) Tuleb määrata üksikasjalike ja spetsiifiliste kontrolliaruannete koostamise reeglid. Valdkonnale spetsialiseerunud kontrollijad peaksid osutama kõikidele leidudele, samuti leidude tõsidusele, et võimaldada makseasutusel määrata vastavad vähendamised või vajaduse korral tootja otsetoetuste saajate hulgast välja arvata.

(55) Ühenduse finantshuvide tõhusaks kaitsmiseks tuleks võtta asjakohased meetmed, et võidelda eeskirjade eiramise ja pettuste vastu.

([1]) EÜT L 156, 25.6.2003, lk 9.

▼B

Eraldi tuleks sätestada juhtumid, kus leitakse erinevate asjaomaste toetuskavade abikõlblikkuskriteeriumite eiramisi.

(56) Määruses (EÜ) nr 1782/2003 kavandatud vähendamiste ja väljaarvamiste süsteemil on aga nõuetele vastavuse kohustustega seoses hoopis muu eesmärk, nimelt motiveerida põllumajandustootjaid austama nõuetele vastavuse valdkonnas juba olemasolevaid õigusakte.

(57) Vähendamiste ja väljaarvamiste määramisel tuleks arvesse võtta proportsionaalsuse põhimõtet ja abikõlblikkuskriteeriumite puhul vääramatu jõu juhtumitega seotud eriprobleeme ja ka erandlikke ja looduslikke tingimusi. Nõuetele vastavuse kohustustega seotud vähendamisi ja väljaarvamisi võib kohaldada üksnes siis, kui põllumajandustootja tegutses hoolimatult või tahtlikult. Vähendamised ja väljaarvamised tuleks liigitada vastavalt eeskirjade eiramise tõsidusele ning näha vajaduse korral teatavaks ajaks ette täielik väljaarvamine ühest või mitmest toetuskavast. Abikõlblikkuskriteeriumite osas tuleks nende puhul arvestada erinevate toetuskavade iseärasusi.

(58) Pindalatoetuste abitaotluste osas mõjutavad eeskirjade eiramised tavaliselt maa-alade osi. Seetõttu saab ühe maatüki üledeklareerimisi tasaarvestada teiste sama põllukultuuri maatükkide aladeklareerimistega. Teatava tolerantsuspiiri ulatuses tuleks ette näha lihtsalt abitaotluste kohandamine tegelikult määratud pindalale vastavaks ja vähendamisi rakendada üksnes alates selle piiri ületamisest.

(59) Seetõttu tuleb määratleda sama põllukultuuri all olevad maa-alad. Ühtse otsemaksete kava jaoks deklareeritud maa-alad peaksid põhimõtteliselt olema ühe põllukultuuri all. Siiski tuleks määrata erireeglid selleks, et määratleda seotud aktiveeritud toetuseõigused juhul, kui tuvastatakse deklareeritud ja määratletud maa-ala erinevus. Lisaks tuleb kooskõlas määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 54 lõikega 6 maa tootmisest kõrvaldamise õigused aktiveerida enne mis tahes muid õigusi. Sellega seoses tuleb sätestada kaks olukorda. Esiteks tuleb maa-ala, mis tootmisest kõrvaldamise õiguste aktiveerimiseks on deklareeritud tootmisest kõrvaldatuks, kuid tegelikkuses tootmisest kõrvaldatud pole, lahutada ühtse otsemaksete kava jaoks deklareeritud kogu maa-alast kui määratlemata maa-ala. Teiseks tuleks teoreetiliselt niisamuti toimida tootmisest kõrvaldamise õigustele vastava maa-ala suhtes, kui neid õigusi pole aktiveeritud, kui samal ajal aktiveeritakse teisi õigusi vastava maa-alaga seoses.

(60) Tärklisekartuli ja seemnetoetuskavade abitaotluste üksikasjade arvesse võtmiseks on vaja erisätteid. Juhul kui liikmesriik otsustab rakendada erinevaid loomapidamise toetuskavu, mille puhul põllumajandustootjad taotlevad loomapidamistoetust ja sel eesmärgil deklareerivad söödamaad, kuid selliste maa-alade üledeklareerimise tulemusel ei maksta suuremat toetust loomade eest, ei peaks karistusi ette nägema.

(61) Loomapidamise abitaotluste puhul on eiramiste tulemuseks asjaomase looma abikõlbmatuks määramine. Vähendamisi tuleks ette näha alates esimesest eeskirjade eiramistega seotud looma avastamisest, kuid vähendamise määrast sõltumata peaks karistus olema leebem, kui eeskirjade eiramisi leitakse üksnes kuni kolme looma puhul. Kõikidel muudel juhtudel peaks karistuse raskusaste sõltuma loomade protsendist, mille puhul eeskirjade eiramisi on leitud.

(62) Põllumajandustootjatel tuleks lubada veiseid ja lambaid/kitsi asendada asjaomase sektori reeglitega lubatud piires. Kui põllumajandustootja loodusliku olukorra tõttu ei suuda täita loomapidamiskohustust sektori reeglite kohaselt, ei peaks vähendamisi ja väljaarvamisi rakendama.

▼B

(63) Juhul kui liikmesriik otsustab rakendada tapalisatasu, tuleks tapamajade olulisuse tõttu mõnede veisetoetuskavade nõuetekohaseks funktsioneerimiseks ette näha ka juhtumid, kui tapamajad raske hooletuse tõttu või tahtlikult väljastavad valesertifikaate või -deklaratsioone.

(64) Määruse (EÜ) nr 1782/2003 artiklis 133 sätestatud lisatoetusi käsitlevate eeskirjade eiramiste osas tuleks liikmesriikidel ette näha sanktsioonid, mis peaksid olema samaväärsed pindala- ja loomapidamistoetuskavade puhul ette nähtud sanktsioonidega, välja arvatud juhul, kui see on ebasobiv. Viimasel juhul tuleks liikmesriikidel ette näha sobilikud samaväärsed sanktsioonid.

(65) Tuleks määrata piimakarjatoetuste ja lisatasude vähendamised ja sanktsioonid juhuks, kui abi taotlev põllumajandustootja ei täida oma piimatootmiskohustust.

(66) Nõuetele vastavuse kohustuste puhul, välja arvatud vähendamis- või väljaarvamisastme reguleerimine proportsionaalsuse põhimõtet silmas pidades, tuleks sätestada, et teatavast hetkest alates tuleks ühe ja sama nõuetele vastavuse kohustuse korduvaid eiramisi pärast põllumajandustootja eelnevat hoiatamist käsitleda tahtliku rikkumisena.

(67) Abikõlblikkuskriteeriumitega seotud vähendamisi ja väljaarvamisi ei peaks reeglina kohaldama, kui põllumajandustootja esitas faktiliselt õigeid andmeid või kui ta muul viisil suudab tõestada, et viga ei tekkinud tema süül.

(68) Põllumajandustootjate suhtes, kes mis tahes ajal teavitavad pädevaid riiklikke asutusi ebaõigetest abitaotlustest, ei peaks kohaldama vähendamisi ega väljaarvamisi ebaõigsuse põhjusest olenemata, tingimusel et põllumajandustootjat ei ole teavitatud pädeva asutuse kavatsusest läbi viia kohapealne kontroll ja see asutus ei ole veel teavitanud põllumajandustootjat taotluses esinevast eeskirjade eiramisest. Sama tuleks kohaldada abitaotluste aluseks olevate veiste kohta infotehnoloogilises andmebaasis leiduva ebaõige teabe suhtes, mille puhul eiramine tähendab nii nõuetele vastavuse kohustuse tõsist rikkumist kui ka abikõlblikkuskriteeriumi rikkumist, kui sellised eeskirjade eiramised on olulised üksnes nõuetele vastavuse kohustusega seoses.

(69) Väikeste summade haldamine on liikmesriikide pädevate asutuste jaoks koormav ülesanne. Seetõttu on asjakohane lubada liikmesriikidel mitte maksta toetussummasid, mis jäävad alla kindla miinimummäära, ja mitte nõuda ebaõigesti makstud summade tagastamist, kui kõnealused summad on minimaalsed.

(70) Tuleb sätestada spetsiifilised ja üksikasjalikud nõuded ühe põllumajandustootja ühele või mitmele abitaotlusele erinevate vähendamiste erapooletu kohaldamise kindlustamiseks. Käesoleva määrusega ettenähtud vähendamiste ja väljaarvamiste kohaldamine ei tohiks piirata muude ühenduse või siseriiklike sätetega kehtestatud täiendavate sanktsioonide kohaldamist.

(71) Kui vääramatu jõu või erandlike asjaolude tagajärjel pole põllumajandustootja suuteline täitma sektori reeglites ette nähtud kohustusi, ei peaks ta kaotama õigust toetusmaksele. Tuleks täpsustada, milliseid asjaolusid võib pädev asutus tunnistada erandlikeks asjaoludeks.

(72) Hea usu põhimõtte ühetaolise kohaldamise tagamiseks ühenduse kõikides osades tuleks alusetult makstud summade tagasinõudmise puhul sätestada tingimused, mille alusel võib sellele põhimõttele tugineda, ilma et see piiraks nõukogu 17. mai 1999. aasta määrusega (EÜ) nr 1258/1999 (ühise põllumajanduspoliitika

▼B

rahastamise kohta) ([1]) kehtestatud raamatupidamisarvestuse kontrollimise ja heakskiitmise raames asjaomaste kulude käsitlemist.

(73) Tuleks kehtestada reeglid, millega sätestatakse selliste tervikmajandite üleandmiste tagajärjed, millel on teatavaid kohustusi ühtse süsteemi otsetoetuskavadega seoses.

(74) Üldreeglina peaksid liikmesriigid võtma kõik vajalikud täiendavad meetmed käesoleva määruse nõuetekohase toimimise tagamiseks. Liikmesriigid peaksid üksteist vajadusel vastastikku abistama.

(75) Komisjoni tuleks teavitada liikmesriikide meetmetest, mida nad võtavad ühtse süsteemi rakendamise endapoolseks muutmiseks. Selleks, et võimaldada komisjonil ühtse süsteemi tõhusat järelevalvet, tuleks liikmesriikidel komisjonile saata teatavat iga-aastast kontrollistatistikat. Liikmesriikidel tuleks lisaks teavitada komisjoni kõikidest meetmetest, mida nad võtavad püsikarjamaa all oleva maa säilitamiseks.

(76) Tuleb kehtestada reeglid rakendatavate ümbersuunamiste arvutamiseks, kui toetust muudetakse kooskõlas määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikliga 10, kasutatavaks muutuv rahaliste vahendite jaotusmeetod, samuti täiendavate toetussummade arvutamine nimetatud määruse artikli 12 alusel, et sätestada reeglid, mille abil määrata, kas nimetatud artiklis osutatud 5 000 euro piir on saavutatud.

(77) Käesolevat määrust tuleks hakata kohaldama alates 1. jaanuarist 2005. Samast kuupäevast alates tuleks määrus (EÜ) nr 2419/2001 kehtetuks tunnistada. Siiski tuleks jätkata nimetatud määruse kohaldamist enne 1. jaanuari 2005 algavate turustusaastate või lisatasuperioodidega seotud abitaotluste puhul. Määrusega (EÜ) nr 2419/2001 kehtestatud reeglite tagajärjel kohaldatavate vähendamiste kehtetuks muutumise vältimiseks käesolevale uuele režiimile üleminekul on vajalikud erisätted.

(78) Käesoleva määrusega ette nähtud meetmed on kooskõlas otsetoetuste korralduskomitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I OSA

REGULEERIMISALA JA ÜLDSÄTTED

Artikkel 1

Kohaldamisala

Käesolevas määruses sätestatakse määruse (EÜ) nr 1782/2003 II jaotises kehtestatud nõuetele vastavuse, toetuse ümbersuunamise ning ühtse haldus- ja kontrollisüsteemi (edaspidi "ühtne süsteem") rakendamise üksikasjalikud reeglid. See ei piira individuaalseid toetuskavu hõlmavates määrustes sätestatud erinõuete kohaldamist.

Artikkel 2

Mõisted

Käesoleva määruse kohaldamisel kasutatakse järgmisi mõisteid:

▼M1

1) *Viljelusmaa* – põllukultuuride tootmiseks haritav maa ja tootmisest kõrvale jäetud maa või kooskõlas määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikliga 5 heas põllumajanduslikus ja keskkondlikus korras hoitav

([1]) EÜT L 160, 26.6.1999, lk 103.

▼M1

maa olenemata sellest, kas kõnealune maa on kasvuhoonete all või püsi- või äravõetava katte all;

▼M4

1a) ►C1 *põld* ◄ – ühtne maatükk, millel üks põllumajandustootja kasvatab üksikkultuuri;

1b) ►C1 *oliivipõld* ◄ – ►C1 põld ◄ oliivipuudega, nagu on määratletud komisjoni määruse (EÜ) nr 1973/2004 XXIV lisa punkti 1 alapunktis a ([1]);

▼M1

2) *püsikarjamaa* – maa, mida kasutatakse rohu või muude rohttaimede looduslikuks kasvatamiseks (isekülvi teel) või harimiseks (külvamise teel), ning mis ei ole põllumajandusettevõtte külvikorraga hõlmatud viie aasta jooksul või kauem, välja arvatud maa, mis on tootmisest kõrvale jäetud vastavalt nõukogu määruse (EÜ) nr 1251/1999 ([2]) artiklile 6, maa, mis on tootmisest kõrvale jäetud vastavalt määruse 1782/2003 artikli 54 lõikele 2 ja artiklile 107, maa-alad, mis on tootmisest kõrvale jäetud vastavalt nõukogu määrusele (EÜ) nr 2078/92 ([3]) ja maa-alad, mis on tootmisest kõrvale jäetud vastavalt nõukogu määruse (EÜ) nr 1257/1999 ([4]) artiklitele 22, 23 ja 24;

2a) *rohi või muud rohttaimed* – kõik rohttaimed, mis tavapäraselt leiduvad looduslikel karjamaadel või mis tavaliselt sisalduvad liikmesriigi (kas loomade karjatamiseks mõeldud või mitte) karja- või rohumaade jaoks mõeldud seemnete segudes. Liikmesriigid võivad hõlmata põllukultuure, mis on loetletud määruse (EÜ) nr 1782/2003 IX lisas;

▼B

3) *veiste identifitseerimise ja registreerimise süsteem* – Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 1760/2000 kehtestatud veiste identifitseerimise ja registreerimise süsteem ([5]);

4) *kõrvamärk* – määruse (EÜ) nr 1760/2000 artikli 3 punktis a ja artiklis 4 viidatud kõrvamärk loomade individuaalseks identifitseerimiseks;

5) *veiste infotehnoloogiline andmebaas* – määruse (EÜ) nr 1760/2000 artikli 3 punktis b ja artiklis 5 viidatud infotehnoloogiline andmebaas;

6) *loomapass* – määruse (EÜ) nr 1760/2000 artikli 3 punktis c ja artiklis 6 viidatud loomapass;

7) *register* – register, mida loomapidajad peavad kooskõlas nõukogu direktiivi 92/102/EMÜ ([6]) artikliga 4, nõukogu määruse (EÜ) nr 21/2004 ([7]) artikliga 5 või vastavalt määruse (EÜ) nr 1760/2000 artikli 3 punktiga d ja artikliga 7;

8) *veiste identifitseerimise ja registreerimise süsteemi elemendid* – määruse (EÜ) nr 1760/2000 artiklis 3 viidatud elemendid;

9) *identifitseerimiskood* – määruse (EÜ) nr 1760/2000 artikli 4 lõikes 1 viidatud identifitseerimiskood;

10) *eeskirjade eiramised* – kõnealuse toetuse võimaldamiseks asjakohaste reeglite mittejärgimine;

▼M1

11) *ühtne taotlus* – otsetoetuse taotlus ühtse otsemaksete kava ja teiste pindala toetuskavade raames, välja arvatud humalatoetuse taotlus

([1]) ELT L 345, 20.11.2004, lk 1.
([2]) EÜT L 160, 26.6.1999, lk 1.
([3]) EÜT L 215, 30.7.1992, lk 85.
([4]) EÜT L 160, 26.6.1999, lk 80.
([5]) EÜT L 204, 11.8.2000, lk 1.
([6]) EÜT L 355, 5.12.1992, lk 32.
([7]) EÜT L 5, 9.1.2004, lk 8.

▼M1

tunnustatud tootjarühma poolt vastavalt määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 68a teisele lõigule;

▼M8

12) *pindalatoetuskavad* – ühtne otsemaksete kava, määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 68a teises lõigus osutatud humalatoetus tunnustatud tootjarühmadele ja kõik toetuskavad, mis on kehtestatud määruse (EÜ) nr 1782/2003 IV ja IVa jaotisega, välja arvatud IV jaotise peatükkidega 7, 10e, 10f, 11 ja 12 kehtestatud toetuskavad ja kõnealuse määruse artikli 143 punktiga b kehtestatud suhkru eritoetus;

▼B

13) *loomapidamise abitaotlus* – taotlused toetusmakseteks lammaste ja kitsede lisatasukavade ning veise- ja vasikaliha toetuskavade alusel, mis on sätestatud vastavalt määruse (EÜ) nr 1782/2003 IV jaotise peatükkides 11 ja 12;

14) *piimakarjatoetuse abitaotlus* – taotlused toetusmakseteks piimakarjatoetuse ja lisatasukavade alusel, mis on sätestatud määruse (EÜ) nr 1782/2003 IV jaotise peatükis 7;

15) *kasutusviis* – põllukultuuri liigi või pinnakatte või põllukultuuri puudumise kaudu määratletav pindala kasutamine;

16) *veiste puhul makstava toetuse kavad* – määruse (EÜ) nr 1782/2003 artiklis 121 viidatud toetuskavad;

17) *lammaste ja kitsede puhul makstava toetuse kava* – määruse (EÜ) nr 1782/2003 artiklis 111 viidatud toetuskava;

18) *toetusetaotlusega hõlmatud veised* – veised, kelle kohta on veiste puhul makstava toetuse kava alusel esitatud loomapidamise abitaotlus;

19) *toetusetaotlusega hõlmamata veised* – veised, kelle kohta ei ole veel loomapidamise abitaotlust esitatud, kuid kes on veiste puhul makstava toetuse kava alusel potentsiaalselt abikõlblikud;

▼M7

20) *loomapidamisaeg* - aeg, mille jooksul tuleb toetusetaotlusega hõlmatud looma põllumajandusettevõttes hoida vastavalt järgmistele sätetele:

a) isasveiste puhul makstava erilisatasu osas määruse (EÜ) nr 1973/2004 artiklid 90 ja 94;

b) ammlehmade puhul makstava lisatasu osas määruse (EÜ) nr 1973/2004 artikkel 101;

c) loomade tapmise puhul makstava lisatasu osas määruse (EÜ) nr 1973/2004 artikkel 123;

d) lammaste ja kitsede puhul makstavate toetuse osas määruse (EÜ) nr 1973/2004 artikli 70 lõige 3;

▼B

21) *loomapidaja* – füüsiline või juriidiline isik, kes vastutab loomade eest ajutiselt või alaliselt, sealhulgas nende vedamisel ja turustamisel;

22) *määratletud maa-ala* – maa-ala, mille puhul on täidetud kõik toetuse andmise eeskirjades sätestatud tingimused; ühtse otsemaksete kava puhul võidakse deklareeritud maa-ala lugeda määratletud maa-alaks üksnes siis, kui sellega tegelikult kaasneb vastav arv toetuseõigusi;

23) *määratletud loom* – loom, kelle puhul on täidetud kõik toetuse andmise eeskirjades sätestatud tingimused;

24) *lisatasuperiood* – abitaotlustega hõlmatud ajavahemik olenemata taotluse esitamise ajast;

▼B

25) *geoinfosüsteem* (edaspidi “GIS”) – määruse (EÜ) nr 1782/2003 artiklis 20 viidatud infotehnoloogiline geograafiline infosüsteem;

26) *võrdlusmaatükk* – määruse (EÜ) nr 1782/2003 artiklis 18 viidatud geograafiliselt piiritletud maa-ala, millel on liikmesriigi GIS identifitseerimissüsteemis registreeritud unikaalne identifitseerimiskood;

27) *graafiline materjal* – kaardid või muud dokumendid, mida kasutatakse GIS sisu edastamiseks abitaotlejate ja liikmesriikide vahel;

28) *riiklik geodeetiline süsteem* – koordinaatide viitsüsteem, mis võimaldab põllumajanduslike maatükkide standardmõõtmisi ja unikaalset identifitseerimist kogu asjaomases liikmesriigis; erinevate koordinaatsüsteemide kasutamisel peavad need olema igas liikmesriigis ühilduvad;

29) *makseasutus* – nõukogu määruse (EÜ) nr 1258/1999 artiklis 4 viidatud asutused ([1]);

30) *nõuetele vastavus* – kohustuslikud haldusnõuded ning head põllumajandus- ja keskkonnatingimused kooskõlas määruse (EÜ) nr 1782/2003 artiklitega 4 ja 5;

▼M4

31) *tingimuste samaaegse täitmise valdkonnad* – kohustuslike majandamisnõuete eri valdkonnad määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 4 lõike 1 tähenduses ning head põllumajandus- ja keskkonnatingimused kooskõlas nimetatud määruse artikliga 5.

▼B

32) *õigusakt* – määruse (EÜ) nr 1782/2003 III lisas loetletud direktiiv või määrus; nimetatud määruse III lisa punktides 6, 7, 8 ja 8a loetletud direktiiv ja määrused moodustavad siiski ühe õigusakti;

▼M4

33) *standardid* – standardid, nagu liikmesriigid on määratlenud vastavalt määruse (EÜ) nr 1782/2003 artiklile 5 ja IV lisale, ning kohustused seoses püsikarjamaaga, nagu on sätestatud nimetatud määruse artiklis 4.

▼B

34) *nõue* – kui seda mõistet kasutatakse nõuetele vastavuse kontekstis, tähendab see iga üksikut kohustuslikku haldusnõuet määruse (EÜ) nr 1782/2003 III lisas ühe õigusakti raames viidatud mis tahes artikli alusel, mis sisuliselt erineb sama õigusakti muudest nõuetest;

▼M4

35) *mittevastavus* – iga nõuetele ja standarditele mittevastavus;

▼M1

36) *spetsialiseeritud kontrolliasutused* – käesoleva määruse artiklis 42 nimetatud siseriiklikud pädevad kontrolliasutused, kes kooskõlas määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 25 lõike 2 esimese lõiguga vastutavad kohustuslike haldusnõuete ning heade põllumajandus- ja keskkonnatingimuste täitmise eest;

▼B

37) *määratletud individuaalne piimakvoot* – individuaalsed piimakvoodid, millele põllumajandustootjal on õigus.

▼M1

Käesoleva määruse kohaldamisel on “uued liikmesriigid” Tšehhi Vabariik, Eesti, Küpros, Läti, Leedu, Ungari, Malta, Poola, Sloveenia ja Slovakkia.

([1]) EÜT L 160, 26.6.1999, lk 103.

▼B

Artikkel 3

Püsikarjamaa all oleva maa säilitamine liikmesriigi tasandil

1. Ilma et see piiraks määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 5 lõike 2 kolmandas lõigus sätestatud erandite kohaldamist, tagavad liikmesriigid vastavalt nimetatud artikli esimesele lõikele püsikarjamaa all oleva maa osakaalu säilimise kogu põllumajandusliku maa suhtes, nagu on määratletud määruse (EÜ) nr 796/2004 artikli 2 punktis a. Seda kohustust kohaldatakse siseriiklikul või kohalikul tasandil.

Kui aga säilitatakse püsikarjamaa all oleva maa suurus absoluutväärtuses, mis on kehtestatud kooskõlas lõike 4 punktiga a, loetakse määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 5 lõike 2 esimeses lõigus sätestatud kohustus täidetuks.

▼M1

2. Määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 5 lõike 2 teise lõigu kohaldamiseks tuleb liikmesriikidel tagada, et käesoleva artikli lõikes 1 nimetatud suhtarv ei väheneks püsikarjamaa all oleva maa kahjuks üle 10 % kõnealuse määruse artikli 5 lõike 2 esimeses lõigus viidatud asjakohase võrdlusaasta (edaspidi võrdlusarv) suhtes.

▼B

3. Lõikes 1 viidatud suhtarv kehtestatakse igal aastal lähtudes maa-aladest, mida põllumajandustootjad on asjaomaseks aastaks deklareerinud.

4. ►M1 Liikmesriikide suhtes, kes ei ole uued liikmesriigid, kehtestatakse võrdlusarv järgmiselt: ◄

a) püsikarjamaa all olevaks maaks loetakse püsikarjamaa all olev maa, mille põllumajandustootjad on deklareerinud 2003. aastaks, pluss püsikarjamaa all olev maa, mis on deklareeritud 2005. aastal kooskõlas käesoleva määruse artikli 14 lõikega 1, ning mis pole 2003. aastal deklareeritud muuks kasutuseks kui rohumaa, välja arvatud kui põllumajandustootja saab tõestada, et selline maa polnud püsikarjamaa all 2003. aastal.

   2005. aastal püsikarjamaadena deklareeritavad maa-alad, mis 2003. aastal olid abikõlblikud põllukultuuride pindalatoetuse alusel kooskõlas nõukogu 17. mai 1999. aasta määruse (EÜ) nr 1251/1999 artikli 1 lõikega 3, millega kehtestati teatavate põllukultuuride tootjatele toetussüsteem, ([1]), arvestatakse maha.

   Maa, mis oli püsikarjamaa 2003. aastal ning mis pärast 2003. aastat on metsastatud või metsastatakse kooskõlas määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 5 lõike 2 kolmanda lõiguga, arvestatakse maha.

b) kogu põllumajanduslik maa on kogu põllumajanduslik maa, mille põllumajandustootjad on deklareerinud 2005. aastal.

▼M1

5. Uute liikmesriikide suhtes, kes ei ole 2004. aastal kohaldanud määruse (EÜ) nr 1782/2003 artiklis 143b viidatud ühtse pindalatoetuse kava, kehtestatakse võrdlusarv järgmiselt:

a) püsikarjamaa all olevaks maaks loetakse püsikarjamaa all olev maa, mille põllumajandustootjad on deklareerinud 2004. aastal, pluss püsikarjamaa all olev maa, mis on deklareeritud 2005. aastal kooskõlas käesoleva määruse artikli 14 lõikega 1, ning mis pole 2004. aastal deklareeritud muuks kasutuseks kui rohumaa, välja arvatud kui põllumajandustootja saab tõestada, et selline maa polnud püsikarjamaa 2004. aastal.

   2005. aastal püsikarjamaana deklareeritavad maa-alad, mis 2004. aastal olid toetuskõlblikud põllukultuuride pindalatoetuse puhul kooskõlas määruse (EÜ) nr 1251/1999 artikli 1 lõikega 3, arvestatakse maha.

([1]) EÜT L 160, 26.6.1999, lk 1.

▼M1

Maa, mis tuleb metsastada kooskõlas määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 5 lõike 2 kolmanda lõiguga, arvestatakse maha.

b) kogu põllumajanduslik maa on kogu põllumajanduslik maa, mille põllumajandustootjad on deklareerinud 2005. aastal.

6. Uute liikmesriikide suhtes, kes on 2004. aastal kohaldanud määruse (EÜ) nr 1782/2003 artiklis 143b viidatud ühtse pindalatoetuse kava, kehtestatakse võrdlusarv järgmiselt:

a) püsikarjamaa all olevaks maa on püsikarjamaa all olev maa, mille põllumajandustootjad on deklareerinud 2005. aastaks, kooskõlas käesoleva määruse artikli 14 lõikega 1;

b) kogu põllumajanduslik maa on kogu põllumajanduslik maa, mille põllumajandustootjad on deklareerinud 2005. aastal.

▼B

Artikkel 4

Püsikarjamaa all oleva maa säilitamine individuaaltasandil

1. Kui tehakse kindlaks, et käesoleva määruse artikli 3 lõikes 1 viidatud suhtarv väheneb, sätestab asjaomane liikmesriik siseriiklikul või kohalikul tasandil määruse (EÜ) nr 1782/2003 I lisas loetletud mis tahes otsetoetuskava alusel abi taotlevatele põllumajandustootjatele kohustuse mitte muuta püsikarjamaa all olevat maa otstarvet ilma eelneva kooskõlastuseta.

▼M1

Kui esimeses lõigus viidatud kooskõlastuse suhtes kohaldatakse tingimust, et maa-ala võetakse tarvitusele püsikarjamaana, peab sellist maad otstarbe muutmise esimesest päevast alates lugema püsikarjamaaks erandina artikli 2 punktis 2 sätestatud määratlusest. Neid maa-alasid peab viiel järjestikusel aastal alates otstarbe muutmise päevast kasutama rohu ja muude rohttaimede kasvatamiseks.

▼B

2. Kui tehakse kindlaks, et käesoleva määruse artikli 3 lõikes 2 viidatud kohustust pole võimalik tagada, sätestab asjaomane liikmesriik lisaks lõike 1 alusel võetavatele meetmetele siseriiklikul või kohalikul tasandil määruse (EÜ) nr 1782/2003 I lisas loetletud mis tahes otsetoetuskava alusel abi taotlevatele põllumajandustootjatele kohustuse muuta maad tagasi püsikarjamaaks nende põllumajandustootjate puhul, kelle käsutuses on maad, mille otstarvet muudeti püsikarjamaa all olevast maast muu kasutusotstarbega maaks.

▼M1

See kohustus kehtib 2005. aastal sellise maa suhtes, mis on muudetud muu kasutusotstarbega maaks pärast määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 5 lõike 2 esimeses lõigus viidatud asjakohast kuupäeva. 2006. aasta 1. jaanuarist alates kehtib see kohustus maa suhtes, mille otstarvet on niimoodi muudetud kooskõlas käesoleva määruse artikli 11 lõikega 2 asjaomases liikmesriigis ühtsete taotluste esitamise viimasele kuupäevale eelnenud 24 kuulise ajavahemiku algusest alates.

▼B

Sellisel juhul tuleb põllumajandustootjatel protsentuaalne osa sellest maast püsikarjamaaks tagasi muuta või rajada uus vastava pindalaga püsikarjamaa. Protsentuaalne osa arvutamise aluseks võetakse pindala, mida põllumajandustootja on niimoodi muutnud, ja tasakaalu taastamiseks vajalik pindala.

Kui aga sellisele maale kohaldati üleandmist pärast selle muutmist muu kasutusotstarbega maaks, kohaldatakse seda kohustust ainult siis, kui üleandmine leidis aset pärast käesoleva määruse jõustumist.

Artikli 2 punkti 2 erandina loetakse püsikarjamaaks tagasi muudetud või muudetud maa-alad tagasimuutmise või muutmise esimesest päevast alates püsikarjamaaks. ►M1 Neid maa-alasid peab viiel järjestikusel

▼B

aastal alates otstarbe muutmise päevast kasutama rohu ja muude rohttaimede kasvatamiseks. ◄

3. Lõigetes 1 ja 2 põllumajandustootjatele sätestatud kohustust ei kohaldata siiski juhul, kui põllumajandustootjad rajasid püsikarjamaa all oleva maa nõukogu 30. juuni 1992. aasta määrusele (EMÜ) nr 2078/92 keskkonnakaitsenõuete ja loodushoiuga ühilduvate põllumajanduslike tootmismeetodite kohta [1] ja 17. mai 1999. aasta määrusele (EÜ) nr 1257/1999 Euroopa Põllumajanduse Arendus- ja Tagatisfondi (EAGGF) toetuse kohta maaelu arendamiseks ning teatavate määruste muutmise ja kehtetuks tunnistamise kohta, millega muudeti ja tunnistati kehtetuks teatavad määrused [2] ja nõukogu 26. aprilli 1994. aasta määrus (EÜ) nr 1017/94, milles käsitletakse praegu põllukultuuride all oleva maa-ala ümberkorraldamist ekstensiivseks loomakasvatuseks Portugalis, [3] vastavate kavade raames.

II OSA

ÜHTNE HALDUS- JA KONTROLLISÜSTEEM

I JAOTIS

ÜLDIST

Artikkel 5

Põllumajandustootjate identifitseerimine

Ilma et see piiraks määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 22 lõike 3 kohaldamist, peab kõnesoleva määruse artikli 18 lõike 1 punktis f sätestatud ühtne süsteem iga põllumajandustootja identiteedi registreerimiseks tagama kõikide sama põllumajandustootja esitatavate abitaotluste unikaalse identifitseerimise.

Artikkel 6

Põllumajanduslike maatükkide identifitseerimine

1. Määruse (EÜ) nr 1782/2003 artiklis 20 viidatud põllumajanduslike maatükkide identifitseerimissüsteem peab toimima võrdlusmaatükkide, näiteks katastriüksus, või tootmisühiku tasandil, mis tagab iga võrdlusmaatüki unikaalse identifitseerimise.

Liikmesriigid peavad lisaks sellele tagama põllumajanduslike maatükkide usaldusväärse identifitseerimise ning peavad eelkõige nõudma, et ühtses taotluses esitataks üksikasjad või lisataks pädeva asutuse nimetatud dokumendid, mis võimaldavad määrata iga põllumajandusliku maatüki asukoha ja maatükki mõõta. GIS peab toimima riikliku geodeetilise süsteemi alusel.

2. Liikmesriik peab tagama, et vähemalt 75 % abitaotlusega hõlmatud võrdlusmaatükkide puhul on vähemalt 90 % vastavast maa-alast abikõlblik ühtse otsemaksete kava alusel. Hindamine teostatakse kord aastas asjakohaseid statistilisi meetodeid kasutades.

▼M5

———————

[1] EÜT L 215, 30.7.1992, lk 85.
[2] EÜT L 160, 26.6.1999, lk 80.
[3] EÜT L 112, 3.5.1994, lk 2.

▼B

Artikkel 7

Toetuseõiguste identifitseerimine ja registreerimine

1. Toetuseõiguste identifitseerimise ja registreerimise süsteem, mis on sätestatud määruse (EÜ) nr 1782/2003 artiklis 21, peab olema infotehnoloogiline register liikmesriigi tasandil ning, eriti käesoleva määruse artiklis 24 sätestatud ristkontrolle silmas pidades, peab tagama toetuseõiguste tõhusa jälgitavuse eelkõige järgmiste elementide suhtes:

a) omanik;

b) väärtus;

c) määramiskuupäev;

d) viimase aktiveerimise kuupäev;

e) päritolu, eelkõige arvestades otstarvet, alg- või riigireservi, ostu, rentimist, pärimist;

f) õiguse liik, eelkõige tootmisest kõrvaldamise õigused, eritingimustest lähtuvad õigused kooskõlas määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikliga 48 ja kooskõlas nimetatud määruse artikliga 60 võimaldatud õigused;

g) vajaduse korral regionaalsed piirangud.

2. Liikmesriigid, kus on üle ühe makseasutuse, võivad otsustada pidada elektroonilist registrit makseasutuse tasandil. Sel juhul peavad asjaomased liikmesriigid tagama erinevate registrite omavahelise ühilduvuse.

Artikkel 8

Üldpõhimõtted seoses põllumajanduslike maatükkidega

1. Puid hõlmav maatükk loetakse põllumajanduslikuks maatükiks pindala toetuskavade otstarbel, kui määruse (EÜ) nr 1782/2003 artiklis 51 viidatud põllumajanduslikke tegevusi või vajaduse korral kavandatavat tootmist on võimalik teostada samamoodi nagu sama piirkonna puudeta maatükkidel.

2. Söödamaa puhul:

a) kui söödamaad kasutatakse ühiselt, jaotavad pädevad asutused selle põllumajandustootjate vahel mõtteliselt vastavalt põllumajandustootjate maakasutusele või selle maa kasutusõigusele;

b) määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 131 rakendamiseks peab iga söödamaa olema kasutatav loomakasvatuseks vähemalt seitsme kuu vältel alates liikmesriigi määratavast kuupäevast, mis peab jääma 1. jaanuari ja 31. märtsi vahele;

c) määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 131 rakendamiseks juhul, kui söödamaa asub muus liikmesriigis kui põllumajandustootja peamine tegevuskoht, loetakse see maa-ala põllumajandustootja nõudmisel selle põllumajandustootja majandi osaks, tingimusel et see asub majandi vahetus läheduses ja suurem osa põllumajandustootja poolt kasutatavast kogu põllumajanduslikust maast asub liikmesriigis, kus asub tema peamine tegevuskoht.

Artikkel 9

Nõuetele vastavuse kontrollisüsteem

Liikmesriigid rajavad süsteemi, mis tagab nõuetele vastavuse tõhusa kontrolli. See süsteem peab kooskõlas käesoleva määruse III jaotise III peatükiga eelkõige võimaldama:

a) kui pädev asutus pole makseasutus, edastada vajalikku teavet otsetoetusi taotlevate põllumajandustootjate kohta makseasutuselt spetsialiseeritud kontrolliasutustele ja/või vajaduse korral määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 23 lõikes 3 viidatud koordineeriva asutuse kaudu;

▼B

b) rakendada kontrollvalimite valikumeetodeid;

c) teha märkusi läbiviidavate kontrollide iseloomu ja ulatuse kohta;

d) kontrolliaruandeid, mis sisaldavad avastatud rikkumisi ja hinnanguid nende raskusastmele, ulatusele, püsivusele ja korduvusele;

e) kui pädev asutus pole makseasutus, edastada kontrolliaruandeid spetsialiseeritud kontrolliasutustelt makseasutusele või määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 23 lõikes 3 viidatud koordineerivale asutuse või mõlemale;

f) makseasutusel rakendada vähendamiste ja väljaarvamiste süsteemi.

Liikmesriigid võivad lisaks sellele sätestada menetluse, mille kohaselt põllumajandustootja annab makseasutusele teada tema puhul rakendatavate nõuete ja standardite identifitseerimiseks vajalikud tegurid.

Artikkel 10

Toetuse maksmine

1. Ilma et see piiraks määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 28 lõikes 2 sätestatud ajavahemikku või reegleid, mis sätestavad ettemaksude sooritamise kooskõlas kõnesoleva artikli lõikega 3, ei maksta käesoleva määruse reguleerimisalasse jäävaid otsetoetusi enne, kui liikmesriigid vastavalt käesolevale määrusele on lõpetanud abikõlblikkuskriteeriumite kontrolli.

2. Käesoleva määruse III jaotise III peatükis kirjeldatud nõuetele vastavuse kontrollide puhul, kui neid pole võimalik lõpetada enne makse sooritamist, nõutakse alusetult makstud toetuste tagasimaksmist kooskõlas käesoleva määruse artikliga 73.

II JAOTIS

ABITAOTLUSED

I PEATÜKK

ÜHTNE TAOTLUS

Artikkel 11

Ühtse taotluse esitamise kuupäev

1. Põllumajandustootja, kes taotleb abi mis tahes pindala toetuskava alusel, võib esitada üksnes ühe ühtse taotluse aastas.

Põllumajandustootja, kes ei taotle abi ühegi pindala toetuskava alusel, kuid taotleb abi mõne muu määruse (EÜ) nr 1782/2003 I lisas loetletud toetuskava alusel, esitab ühtse abitaotluse vormi, kui tema käsutuses on põllumajanduslikku maad määruse (EÜ) nr 796/2004 artikli 2 punkti a mõistes, ning kooskõlas artikliga 14 loetleb sellel need maa-alad. Liikmesriigid võivad siiski põllumajandustootjaid sellest kohustusest vabastada, kui asjaomane teave on tehtud kättesaadavaks pädevatele asutustele teiste haldus- ja kontrollisüsteemide raames, mis kooskõlas määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikliga 26 tagavad ühilduvuse ühtse süsteemiga.

2. ►**M1** Ühtne taotlus esitatakse liikmesriikide poolt määrataval kuupäeval, mis pole hilisem kui 15. mai. Siiski Eesti, Läti, Leedu, Soome ja Rootsi võivad määrata hilisema kuupäeva, mis pole hilisem kui 15. juuni. ◄

Kooskõlas määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 144 lõikes 2 viidatud menetlusega võib lubada käesoleva lõike esimeses lõigus viidatud kuupäevi edasi lükata teatavates tsoonides, kus erandlike kliimatingimuste tõttu tavalised kuupäevad pole kohaldatavad.

▼B

Selle kuupäeva määramisel peavad liikmesriigid võtma arvesse ajavahemikku, mille vältel kogu asjakohane andmestik peaks olema kättesaadav toetuste nõuetekohaseks haldus- ja finantsjuhtimiseks, ning tagama tõhusate kontrollide kavandamise võimaluse, eriti võttes arvesse, et see kuupäev määratakse kooskõlas määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 44 lõikega 3.

3. Kui sama põllumajandustootja esitatud ühtsele taotlusele vastavate toetuskavade haldamise eest vastutab üle ühe makseasutuse, võtab asjaomane liikmesriik vajalikke meetmeid tagamaks, et käesolevas artiklis nõutav teave tehtaks kättesaadavaks kõigile asjaomastele makseasutustele.

Artikkel 12

Ühtse taotluse sisu

1. Ühtne taotlus peab sisaldama abikõlblikkuse kindlaksmääramiseks vajalikku kogu teavet, eelkõige:

a) põllumajandustootja identiteet;

b) asjaomane toetuskava või toetuskavad;

c) makseõiguste identifikatsioon kooskõlas artiklis 7 ühtse otsemaksete kava puhul sätestatud identifitseerimise ja registreerimise süsteemiga maa tootmisest kõrvaldamise õiguste ja muude õiguste kaupa;

d) majandi kõigi põllumajanduslike maatükkide identifitseerimist võimaldavad üksikasjad, nende pindala väljendatuna hektarites kuni kahe komakoha täpsusega, nende asukoht ja vajaduse korral nende kasutusviis ja kas põllumajanduslik maatükk on niisutatud;

▼M4

e) vajaduse korral väljendatakse oliivisalupindala oliivisaluhektarites (GIS-ha) vastavalt määruse (EÜ) nr 1973/2004 XXIV lisa punktidele 2 ja 3;

f) põllumajandustootja kinnitus selle kohta, et ta on teadlik kõnealuste toetuskavadega seotud tingimustest.

▼B

2. Lõike 1 punktis c viidatud toetuseõiguste identifitseerimiseks tuleb kooskõlas määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 22 lõikega 2 põllumajandustootjale jagatud eeltrükitud vormidel näidata makseõiguste identifikatsioon kooskõlas artiklis 7 sätestatud identifitseerimise ja registreerimise süsteemiga maa tootmisest kõrvaldamise õiguste ja muude õiguste kaupa.

▼M4

_____

▼B

Põllumajandustootja deklareerib eraldi maa tootmisest kõrvaldamise õigusi toetava maa-ala ja teisi õigusi toetava maa-ala. Kooskõlas määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 54 lõikega 6 taotleb põllumajandustootja maa tootmisest kõrvaldamise õigusi enne muid õigusi. Sellest tulenevalt deklareerib põllumajandustootja oma maa tootmisest kõrvaldamise õiguste arvule vastava maa tootmisest kõrvaldamise pindala, kui tema käsutuses on piisav kogus abikõlblikku maad. Juhul kui abikõlbliku maa-ala suurus on väiksem kui maa tootmisest kõrvaldamise õiguste arv, võib põllumajandustootja taotleda tema käsutuses oleva maa suurusele vastavat maa tootmisest kõrvaldamise õiguste arvu.

▼M4

3. Lõike 1 punktis d viidatud kõigi põllumajanduslike maatükkide identifitseerimiseks majandis tuleb kooskõlas määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 22 lõikega 2 põllumajandustootjale jagatud eeltrükitud vormidel näidata maksimaalne abikõlblik pindala võrdlusmaatüki kohta ühtse toetuskava puhul. Lisaks sellele tuleb põllumajandustootjale koos-

▼M4

kõlas nimetatud sättega esitatud graafilisel materjalil märkida võrdlusmaatükkide piirid ja nende kordumatu identifitseerimistunnus ning põllumajandustootja peab tähistama iga põllumajandusliku maatüki asukoha.

▼M9

Liikmesriikides, kes lisavad määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 20 kohasesse põllumajanduslike maatükkide identifitseerimissüsteemi oliivikasvatust käsitleva geograafilise informatsiooni süsteemi, sisaldab põllumajandustootjale seoses oliivimaatükkidega edastatav graafiline materjal iga oliivimaatüki puhul abikõlblike oliivipuude arvu ja nende paiknemist maatükil, samuti oliivisalu pindala oliivisaluhektarites (GIS-ha) kooskõlas määruse (EÜ) nr 1973/2004 XXIV lisa punktiga 3.

▼M4

Määruse (EÜ) nr 1782/2003 IV jaotise peatükis 10b sätestatud oliivisalude abitaotluse puhul peab põllumajandustootjale esitatud graafiline materjal iga oliivimaatüki puhul sisaldama:

a) mitteabikõlblike oliivipuude arvu ja nende asukohta maatükil;

b) oliivisalu pindala oliivisalu GIS-hektarites vastavalt määruse (EÜ) nr 1973/2004 XXIV lisa punktile 2;

c) kategooriat, mille alusel ►C1 toetus ◄ taotletakse, nagu on kehtestatud kooskõlas määruse nr (EÜ) 1782/2003 artikli 110i lõikega 2;

d) vajaduse korral märget, et maatükk on hõlmatud komisjoni poolt heakskiidetud programmiga, nagu on viidatud nõukogu määruse (EÜ) nr 1638/98 artiklis 4, ([1]) ja asjakohaste oliivipuude arvu ning nende asukohta maatükil.

4. Taotluse vormi esitamisel parandab põllumajandustootja lõigetes 2 ja 3 viidatud eeltrükitud vormi, kui on tehtud muudatusi, eeskätt toetusõiguste üleandmisi vastavalt määruse (EÜ) nr 1782/2003 artiklile 46, või kui mingid andmed eeltrükitud vormil on ebaõiged.

Kui parandus on seotud pindala suurusega, märgib põllumajandustootja asjakohase ala tegeliku suuruse. Kui märgitud oliivipuude asukoht on vale, ei ole põllumajandustootja kohustatud märkima sellest tulenevat õiget pindala oliivisalu GIS-hektarites, vaid peab märkima ainult puude tegeliku asukoha.

▼B

Artikkel 13

Erinõuded ühtsele taotlusele

▼M8

1. Juhul kui põllumajandustootja kavatseb kasvatada kanepit vastavalt määruse (EÜ) nr 1782/2003 artiklile 52 või kasvatada kanepit kiu saamiseks, nagu on osutatud kõnealuse määruse artiklis 106, peab ühine taotlus sisaldama järgmist:

a) kanepi külvialade kindlakstegemiseks vajalik teave, sealhulgas kasutatud seemnesordid;

b) teave kasutatud seemnete koguste kohta (kilogrammi hektari kohta);

c) seemnete pakendil olevad ametlikud etiketid vastavalt nõukogu direktiivile 2002/57/EÜ, ([2]) eriti selle artiklile 12.

Erandina esimese lõigu punktist c, kui külvatakse pärast ühise taotluse esitamise tähtaega, esitatakse etiketid hiljemalt 30. juuniks. Kui etiketid tuleb esitada ka teistele riigi ametiasutustele, võib liikmesriik ette näha, et need etiketid tuleb pärast kõnealuse punkti kohaselt esitamist põllumajandustootjale tagastada. Tagastatud etiketid märgistatakse taotluseks kasutatutena.

([1]) EÜT L 210 28.7.1998, lk 32.
([2]) EÜT L 193, 20.7.2002, lk 74.

▼M8

Juhul kui määruse (EÜ) nr 1782/2003 IV jaotise 10. peatüki kohaselt põllukultuuride pindalatoetuse saamiseks esitatud taotlus sisaldab põllukultuurideklaratsiooni kõnealuse määruse artiklis 106 osutatud kiu tootmiseks kasvatatava lina ja kanepi kohta, peab ühine taotlus sisaldama koopiat kõnealuses artiklis osutatud lepingust või kohustusest juhul, kui liikmesriik ei ole ette näinud, et koopia võib esitada hilisemaks kuupäevaks, kuid hiljemalt 15. septembriks.

▼B

2. Juhul kui tootmisest kõrvale jäetud maad kasutatakse kooskõlas määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 55 punktiga b või nimetatud määruse artikli 107 lõike 3 esimese taandega, peab ühtne taotlus sisaldama kohaldatavate sektorireeglite kohaselt nõutavat tõendust.

3. Määruse (EÜ) nr 1782/2003 IV jaotise I peatükis sätestatud kõva nisu spetsiaalse kvaliteedilisatasu abitaotluse puhul ja nimetatud määruse artiklis 105 sätestatud kõva nisu lisatasu ja eritoetuse puhul peab ühtne taotlus sisaldama vastavalt liikmesriigi kehtestatud reeglitele tõestust, et kasutatud on minimaalses koguses kõva nisu sertifitseeritud seemneid.

4. Riisi jaoks põllukultuurist sõltuva toetuse taotluse puhul, nagu on sätestatud määruse (EÜ) nr 1782/2003 IV jaotise 3. peatükis, peab ühtne taotlus sisaldama külvatud riisisordi spetsifikatsiooni ja vastavate maatükkide identifikatsiooni.

▼M5

5. Pähklite pindalatoetuse taotluse puhul, nagu on sätestatud määruse (EÜ) nr 1782/2003 IV jaotise 4. peatükis, peab ühtne taotlus sisaldama pähklipuude arvu sortide kaupa.

▼M7

6. Energeetiliste põllukultuuride taotluse puhul, nagu on sätestatud määruse (EÜ) nr 1782/2003 IV jaotise 5. peatükis, peab ühtne taotlus sisaldama koopiat lepingust, mille taotleja on sõlminud kokkuostja või esmatöötlejaga vastavalt määruse (EÜ) nr 1973/2004 artiklile 26.

▼B

7. Tärklisekartuli abitaotluse puhul, nagu on sätestatud määruse (EÜ) nr 1782/2003 IV jaotise 6. peatükis, peab ühtne taotlus sisaldama kasvatuslepingu koopiat. Liikmesriigid võivad siiski sätestada selle koopia esitamise hilisemal kuupäeval, mis ei ole hilisem kui 30. juuni.

8. Seemnetoetuse taotluse puhul, nagu on sätestatud määruse (EÜ) nr 1782/2003 IV jaotise 9. peatükis, peab ühtne taotlus sisaldama järgmist:

a) kasvatuslepingu või kasvatusdeklaratsiooni koopia. Liikmesriigid võivad siiski sätestada selle koopia esitamise hilisemal kuupäeval, mis ei ole hilisem kui 15. september;

b) igale maatükile külvatud seemne liik;

c) toodetava sertifitseeritud seemne kogus väljendatuna tsentnerites ühe komakoha täpsusega. Liikmesriigid võivad siiski sätestada selle koopia esitamise hilisemal kuupäeval, mis ei ole hilisem kui saagile järgneva aasta 15. juuni;

d) koopia alusdokumentidest, mis näitavad, et viidatud seemnekogused on ametlikult sertifitseeritud. Liikmesriigid võivad siiski sätestada selle koopia esitamise hilisemal kuupäeval, mis ei ole hilisem kui saagile järgneva aasta 31. mai.

▼M1

9. Määruse (EÜ) nr 1782/2003 artiklis 68a sätestatud täiendava humalatoetuse puhul peab ühtne taotlus sisaldama vastavaid maa-alasid.

▼M4

10. Määruse (EÜ) nr 1782/2003 IV jaotise peatükis 10a sätestatud puuvilla jaoks eritoetuse taotlemise puhul peab ühtne taotlus sisaldama:

a) kasutatud puuvillaseemne sordi nime;

▼M4

b) võimaluse korral selle heakskiidetud tootmisharudevahelise organisatsiooni nime ja aadressi, mille liige on ►C1 põllumajandustootja ◄.

11. Määruse (EÜ) nr 1782/2003 IV jaotise peatükis 10b sätestatud oliivisalude eest toetuse taotlemise puhul peab ühtne taotlus iga oliivimaatüki kohta sisaldama puude arvu ja asukohta maatükil:

a) välja juuritud ja asendatud oliivipuude puhul;

b) välja juuritud ja asendamata oliivipuude puhul;

c) juurde istutatud oliivipuude puhul.

12. Määruse (EÜ) nr 1782/2003 IV jaotise peatükis 10c sätestatud tubakatoetuse taotluse puhul peab ühtne taotlus sisaldama:

a) määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 110k punktis c nimetatud külvieelse lepingu koopiat või viidet lepingu registreerimisnumbrile;

b) märget igal põllumajanduslikul maatükil kasvava tubakasordi kohta;

c) pädeva asutuse poolt väljastatud tõendava kontrollisertifikaadi koopiat, kus on näidatud esmase töötlemise ettevõttesse tarnitud kuivatatud tubakalehtede kogus kilogrammides.

Liikmesriik võib sätestada, et punktis c viidatud teavet võib esitada eraldi hilisemaks kuupäevaks, kuid mitte hiljem kui saagikoristusele järgneva aasta 15. maiks.

▼M8

_____

▼B

Artikkel 14

Üldreeglid seoses ühtse taotluse ja pindala erikasutusviise käsitlevate deklaratsioonidega

1. Määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 5 lõikes 2 ja artiklis 51 ning nimetatud määruse V lisas viidatud maa-ala kasutusviisid, samuti kiuks kasvatatava lina tootmiseks kasutatavad maa-alad, kui neid maa-alasid ei tule deklareerida kooskõlas nimetatud määruse artikliga 13, deklareeritakse ühtse taotluse vormil eraldi rubriigi all.

▼M1

Lisaks sellele, kui liikmesriik kasutab vastavalt määruse (EÜ) nr 1782/2003 artiklile 68a võimalust anda toetust kõnealuse artikli teises lõikes viidatud heakskiidetud tootjagruppidele, siis peab põllumajandustootja deklareerima oma humala viljelemiseks kasutatavad põllumajanduslikud maatükid ühtse taotluse vormil eraldi rubriigi all. Sellisel juhul näitab põllumajandustootja ühtse taotluse vormil ühtlasi ära oma kuuluvuse asjaomasesse tootjagruppi.

▼M7

Maa-ala kasutusviisid, mis ei vasta määruse (EÜ) nr 1782/2003 III, IV ja IVa jaotises sätestatud toetuskavadele ega ole ka loetletud nimetatud määruse V lisas, deklareeritakse ühe või mitme muude kasutusviiside rubriigi all.

▼B

Liikmesriigid võivad sätestada, et esimest ja teist lõiku ei kohaldata, kui asjaomane teave tehakse kättesaadavaks pädevatele asutustele muude haldus- ja kontrollisüsteemide raames, mis tagavad ühilduvuse ühtse süsteemiga kooskõlas määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikliga 26.

▼M1

1a. Kui põllumajandustootja ei deklareeri jooksvaks aastaks kõiki lõikes 1 viidatud maa-alasid ning kui erinevus ühelt poolt ühtses taotlusvormis deklareeritud kogu maa ja teiselt poolt deklareeritud maa-ala pluss deklareerimata põldude kogupindala vahel on rohkem kui 3 % deklareeritud maa-alast, siis vähendatakse sellele põllumajandustootjale

▼M1

kõnealuseks aastaks makstavate otsetoetuste kogusummat kuni 3 % võrra olenevalt väljajätmise tõsidusest.

▼B

2. Ühtse otsemaksete kava esimesel taotlusaastal võivad liikmesriigid artiklites 12 ja 13 sätestatust kõrvale kalduda, kui toetuseõigused pole veel lõplikult kindlaks määratud ühtse taotluse esitamiseks kinnitatud hiliseimaks kuupäevaks.

▼M7

Liikmesriigid võivad samadel tingimustel lubada muudatusi kasutuses või toetuskavas ühtses toetusetaotluses juba deklareeritud üksikute põllumajanduslike maatükkide puhul.

Esimeses ja teises lõigus ette nähtud erandeid kohaldatakse ka esimese aasta puhul, kui uusi sektoreid lisatakse ühtsesse otsemaksete kavasse ja toetuseõigused ei ole veel lõplikult kehtestatud põllumajandustootjate suhtes, keda nimetatud lisamine puudutab.

▼B

3. Liikmesriigid võivad otsustada, et ühtne taotlus hõlmab kõiki määruse (EÜ) nr 1782/2003 IV jaotise alusel esitatavaid abitaotlusi. Sel juhul kohaldatakse nimetatud jaotise II ja III peatükki *mutatis mutandis* nende toetuskavade alusel abi taotlemisele kehtestatud erinõuete suhtes.

4. Iga liikmesriik määrab maatüki miinimumsuuruse, mille kohta võib taotluse esitada. Miinimumsuurus ei tohi siiski ületada 0,3 hektarit.

Artikkel 15

Ühtsetes taotlustes tehtavad muudatused

1. Pärast ühtse taotluse esitamise tähtaja möödumist võib üksikuid põllumajanduslikke maatükke koos vastavate toetuseõigustega, mida pole veel deklareeritud ühtses taotluses ühegi pindala toetuskava puhul, ühtsesse taotlusse lisada, tingimusel et peetakse kinni asjaomaste toetuskavade nõuetest.

▼M7

Muudatusi kasutuses või toetuskavas ühtses toetusetaotluses juba deklareeritud üksikute põllumajanduslike maatükkide või toetuseõiguste puhul võib teha samadel tingimustel.

2006. aastal võib suhkrupeedi ja suhkruroo toetusetaotluse, nagu on sätestatud määruse (EÜ) nr 1782/2003 IV jaotise peatükis 10f, lisada ühtsele taotlusele vastavalt käesoleva lõike esimeses lõigus viidatud tingimustele.

Kui esimeses, teises ja kolmandas lõigus viidatud muudatused mõjutavad mis tahes esitatavaid alusdokumente või lepinguid, lubatakse seotud muudatusi ka sellistes dokumentides või lepingutes.

▼M1

2. Ilma et see piiraks tähtaegu, mille Eesti, Läti, Leedu, Soome või Rootsi määravad ühtse taotluse esitamiseks kooskõlas artikli 11 lõike 2 esimese lõiguga, teatatakse muudatustest kooskõlas käesoleva artikli lõikega 1 pädevale asutusele kirjalikult hiljemalt asjaomase kalendriaasta 31. maiks, välja arvatud Eesti, Läti, Leedu, Soome ja Rootsi puhul 15. juuniks.

▼M7

2006. aastal tuleb siiski käesoleva artikli lõike 1 kohaselt tehtud muudatustest teavitada pädevat asutust hiljemalt 15. juuniks liikmesriikides, kes kohaldavad määruse (EÜ) nr 795/2004 artikli 48c lõiget 8.

▼B

3. Kui pädev asutus on juba teavitanud põllumajandustootjat ühtses taotluses esinevatest eeskirjade eiramisest või kui see asutus on põllumajandustootjat teavitanud oma kavatsusest viia läbi kohapealne kont-

▼B

roll ning see kohapealne kontroll avastab eeskirjade eiramisi, siis ei lubata eeskirjade eiramisega seotud põllumajanduslike maatükkide puhul muudatusi kooskõlas lõikega 1.

▼M1

Ia PEATÜKK

HUMALATOETUSTE ABITAOTLUSED TUNNUSTATUD TOOTJAGRUPPIDE POOLT

Artikkel 15a

Abitaotlused

Tootjagruppide abitaotlused, kus taotletakse abi vastavalt komisjoni määruse (EÜ) nr 1973/2004 ([1]) artiklile 171, peavad sisaldama kogu toetuskõlblikkuse kindlaksmääramiseks vajalikku teavet ning eelkõige järgmist:

a) tootjagrupi identiteet;

b) andmed, mis võimaldavad asjaomase maatüki tuvastamist;

c) tootjagrupi kinnitus selle kohta, et ta on teadlik kõnealuse toetusega seotud tingimustest.

Tootjagrupid tohivad deklareerida üksnes humalate viljelemiseks kasutatavaid põlde mis vastavalt käesoleva määruse artikli 14 lõike 1 teisele lõigule samal kalendriaastal deklareeriti tootjagrupi liikmete poolt.

Liikmesriigid võivad taotlusmenetlust lihtsustada, saates tootjagruppidele taotlusblanketid, milles on loetletud kõik sel eesmärgil nende vastavate liikmete poolt vastavalt käesoleva määruse artikli 14 lõike 1 teisele lõigule deklareeritud maatükid.

▼B

II PEATÜKK

LOOMAPIDAMISE ABITAOTLUSED

Artikkel 16

Loomapidamise abitaotlusi käsitlevad nõuded

1. Loomapidamise abitaotlus peab sisaldama abikõlblikkuse kindlaksmääramiseks vajalikku kogu teavet ja eelkõige järgmist:

a) põllumajandustootja identiteet;

b) viide ühtsele taotlusele, kui see on juba esitatud;

c) loomade arv iga liigi kohta, mille puhul abi taotletakse, ja veiste puhul loomade identifitseerimiskoodid;

d) vajaduse korral põllumajandustootja lubadus pidada punktis c viidatud loomi oma majandis loomapidamisperioodi vältel ja teave asukoha või asukohtade kohta, kus loomi peetakse, sealhulgas millisel ajavahemikul või ajavahemikel;

e) vajaduse korral asjaomaste loomade suhtes kehtestatud individuaalpiirangud või individuaalülemmäärad;

▼M7

f) vajaduse korral individuaalne piimakvoot, mis on põllumajandustootjale kättesaadav asjaomase kalendriaasta 31. märtsil, või kui asjaomane liikmesriik otsustab kasutada määruse (EÜ) nr 1973/2004 artiklis 130 sätestatud erandit, siis 1. aprillil. Kui see kogus pole

([1]) ELT L 345, 20.11.2004, lk 1.

▼M7

veel teada taotluse esitamise tähtajal, tuleb see teatada pädevale asutusele esimesel võimalusel;

▼B

g) põllumajandustootja kinnitus selle kohta, et ta on teadlik kõnealuse toetusega seotud tingimustest.

Kui looma asukohta loomapidamisperioodil muudetakse, teavitab põllumajandustootja pädevat asutust sellest eelnevalt kirjalikult.

2. Liikmesriigid tagavad igale loomapidajale õiguse saada pädevalt asutuselt piiranguteta mõistlike ajavahemike järel ning ülemäärase viivituseta teavet teda ja ta loomi käsitlevate andmete kohta, mida hoitakse veiste infotehnoloogilises andmebaasis. Abitaotlust esitades deklareerib põllumajandustootja selles, et need andmed on õiged ja täielikud või et ta parandab ebaõiged või lisab puuduvad andmed.

3. Kui need andmed on juba pädevale asutusele edastatud, võib liikmesriik otsustada, et osa lõikes 1 viidatud teabest ei ole enam vaja abitaotluses esitada.

Liikmesriigid võivad eelkõige juurutada menetlusi, millega veiste infotehnoloogilises andmebaasis sisalduvaid andmeid võib kasutada abitaotlustes, tingimusel et veiste infotehnoloogiline andmebaas pakub asjaomaste toetuskavade nõuetekohaseks haldamiseks vajalikku kindlusastet ja rakenduslikkust. Sellised menetlused võivad hõlmata süsteemi, mille kohaselt põllumajandustootja võib taotleda abi kõikide loomade puhul, mis liikmesriigi määratud kuupäeval on abikõlblikud veiste infotehnoloogilises andmebaasis sisalduvate andmete alusel. Sel juhul võtavad liikmesriigid vajalikud meetmed tagamaks, et:

a) kooskõlas kõnealusele toetuskavale kohaldatavate sätetega on asjakohaste loomapidamisperioodide algus- ja lõppkuupäevad selgelt identifitseeritud ja loomapidajale teada;

b) põllumajandustootja on teadlik sellest, et mis tahes loomad, mis pole veiste identifitseerimise ja registreerimise süsteemis korrektselt identifitseeritud või registreeritud, loetakse loomadeks, mille puhul on avastatud eeskirjade eiramisi, nagu on viidatud artiklis 59.

Ammlehmade lisatasu puhul kooskõlas määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikliga 125 jagatakse veiste identifitseerimise ja registreerimise süsteemis leitud eeskirjade eiramised proportsionaalselt lisatasu saamiseks ja vastavalt nimetatud määruse artikli 125 lõike 2 punktile b piima või piimatoodete tarnimiseks vajaliku arvu loomade vahel. Siiski jagatakse sellised eeskirjade eiramised esmajärjekorras sellise arvu loomade vahel, mis pole vajalikud artikli 125 lõike 2 punktis b ja artiklis 126 viidatud individuaalsete piirmäärade või ülemmäärade raames.

4. Liikmesriigid võivad otsustada, et osa lõikes 1 viidatud teabest võib või tuleb edastada nende poolt heaks kiidetud asutuse või asutuste kaudu. Edastatavate andmete eest vastutab siiski põllumajandustootja.

III PEATÜKK

PIIMAKARJATOETUSTE JA LISATOETUSTE ABITAOTLUS

Artikkel 17

Piimakarjatoetuste ja lisatoetuste abitaotlustele esitatavad nõuded

Iga piimatootja, kes taotleb määruse (EÜ) nr 1782/2003 IV jaotise 7. peatükis sätestatud piimakarjatoetust ja lisatasu, esitab abitaotluse, mis sisaldab abikõlblikkuse kindlaksmääramiseks vajalikku kogu teavet ja eelkõige järgmist:

a) põllumajandustootja identiteet;

▼B

b) põllumajandustootja kinnitus selle kohta, et ta on teadlik kõnealuse toetusega seotud tingimustest.

Abitaotlus esitatakse liikmesriikide määrataval kuupäeval, mis pole hilisem kui 15. mai või Soome ja Rootsi puhul 15. juuni.

▼M8

IIIa PEATÜKK

SUHKRUTOETUS, SUHKRUPEEDI JA SUHKRUROO TOOTJATE TOETUS NING SUHKRU ERITOETUS

Artikkel 17a

Suhkrutoetuse, suhkrupeedi ja suhkruroo tootjate toetuse ning suhkru eritoetuse taotlustega seotud nõuded

1. Määruse (EÜ) nr 1782/2003 IV jaotise peatükis 10e sätestatud suhkrutoetust taotlevad põllumajandustootjad, kõnealuse määruse IV jaotise peatükis 10f sätestatud suhkrupeedi ja suhkruroo tootjate toetust taotlevad põllumajandustootjad ning kõnealuse määruse artiklis 143ba sätestatud suhkru eritoetust taotlevad põllumajandustootjad esitavad toetusetaotluse, mis sisaldab kogu abikõlblikkuse kindlaksmääramiseks vajalikku teavet ja eelkõige järgmist:

a) põllumajandustootja isikuandmed;

b) põllumajandustootja kinnitus selle kohta, et ta on teadlik kõnealuse toetusega seotud tingimustest.

Suhkrupeedi ja suhkruroo tootjate toetuse taotlus sisaldab ka koopiat määruse (EÜ) nr 1782/2003 artiklis 110r osutatud tarnelepingust.

2. Suhkrutoetuse, suhkrupeedi ja suhkruroo tootjate toetuse ning suhkru eritoetuse taotlus esitatakse liikmesriikide määrataval kuupäeval, mis pole hilisem kui 15. mai ning Eesti, Läti, Leedu, Soome ja Rootsi puhul hilisem kui 15. juuni.

2006. aastal ei ole siiski esimeses lõigus osutatud kuupäev suhkru eritoetuse taotluse esitamiseks vastavalt määruse (EÜ) nr 1782/2003 artiklile 143ba hilisem kui 30. juuni 2006.

▼B

IV PEATÜKK

ÜLDSÄTTED

Artikkel 18

Menetluse lihtsustamine

1. Ilma et see piiraks käesoleva määruse ja määruse (EÜ) nr 1782/2003 erisätete rakendamist, võivad liikmesriigid lubada või nõuda, et teabe edastamisel käesoleva määruse alusel nii põllumajandustootjalt asutustele kui ka vastupidi kasutatakse elektroonilisi vahendeid. Sel juhul tuleb võtta asjakohased meetmed, et tagada eelkõige järgmist:

a) põllumajandustootja on üheselt identifitseeritav;

b) põllumajandustootja vastab kõigile asjaomase toetuskava nõuetele;

c) edastatavad andmed on usaldusväärsed asjaomase toetuskava nõuetekohast haldamist silmas pidades; kui kasutatakse veiste infotehnoloogilises andmebaasis sisalduvaid andmeid, et see andmebaas pakub asjaomaste toetuskavade nõuetekohaseks haldamiseks vajalikku kindlusastet ja rakenduslikkust;

d) kui alusdokumente pole võimalik elektrooniliselt edastada, saavad pädevad asutused need kätte mitteelektrooniliste vahenditega edastamiseks ette nähtud aja jooksul;

▼B

e) mitteelektroonilisi vahendeid ja elektroonilist edastamist kasutatavate põllumajandustootjate vahel ei esine diskrimineerimist.

2. Abitaotluste esitamise osas võivad liikmesriigid lõike 1 punktides a–e sätestatud tingimustel ette näha lihtsustatud menetlused juhul, kui andmed on juba asutustele kättesaadavad, eelkõige kui pärast viimase abitaotluse esitamist asjaomase toetuskava puhul pole olukord muutunud.

Artikkel 19

Ilmsete vigade parandamine

Ilma et see piiraks artiklite 11–18 kohaldamist, võib abitaotlust parandada igal ajal pärast selle esitamist, kui pädev asutus avastab ilmseid vigu.

Artikkel 20

Erandid seoses abitaotluste, alusdokumentide, lepingute ja deklaratsioonide esitamise lõpptähtajaga

Kui käesoleva jaotise alusel abitaotluste või mis tahes alusdokumentide, lepingute või deklaratsioonide esitamise viimane kuupäev on riigipüha, laupäev või pühapäev, siis nõukogu määruse (EMÜ, Euratom) nr 1182/71 ([1]) artikli 5 lõike 1 erandina lükatakse see edasi esimesele järgmisele tööpäevale.

▼M1

Esimest lõiku kohaldatakse samuti ühtse otsemaksete kava taotluste esitamisel põllumajandustootjate poolt vastavalt määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 34 lõikele 2.

▼B

Artikkel 21

Hilinenud esitamised

1. Artiklis 72 viidatud vääramatu jõud ja erandlikud asjaolud välja arvatud, on käesoleva määruse kohaselt abitaotluse esitamisel pärast asjakohast tähtaega tulemuseks sellele põllumajandustootjale taotluse õigeaegsel esitamisel ettenähtud summade vähendamine 1 % võrra iga tööpäeva kohta.

Ilma et see piiraks erimeetmete rakendamist liikmesriikide poolt vajaduse suhtes esitada alusdokumendid õigeaegselt võimaldamaks kavandada ja läbi viia tõhusaid kontrolle, kohaldatakse esimest lõiku ka kooskõlas artiklitega 12 ja 13 pädevale asutusele esitatavate dokumentide, lepingute või deklaratsioonide puhul, kui sellised dokumendid, lepingud või deklaratsioonid on olulised kõnealusel juhul abikõlblikkuse kindlaksmääramiseks. Sellisel juhul rakendatakse vähendamist asjaomase abi puhul makstavale summale.

Kui hilinemine ületab 25 kalendripäeva, loetakse avaldus mittevastuvõetavaks.

2. Ühtse taotluse muudatuse esitamisel pärast artikli 15 lõikes 2 sätestatud hiliseimat kuupäeva on tulemuseks asjaomaste põllumajanduslike maatükkide tegeliku kasutamisega seotud summade vähendamine 1 % võrra iga tööpäeva kohta.

Muudatusi ühtsele taotlusele võetakse vastu ainult ühtse taotluse hiliseima hilinenud esitamise kuupäevani, nagu on määratletud lõike 1 kolmandas lõigus. Kui see kuupäev on siiski varasem või sama kui artikli 15 lõikes 2 sätestatud hiliseim kuupäev, loetakse ühtse taotluse

([1]) EÜT L 124, 8.6.1971, lk 1.

▼B

muudatused mittevastuvõetavateks pärast artikli 14 lõikes 2 sätestatud kuupäeva.

3. Kui ühtne taotlus esitatakse hilinenult söödamaade puhul, lisatakse tulenev vähendamine määruse (EÜ) nr 1782/2003 artiklites 131 ja 132 viidatud abitaotluste hilisel esitamisel kohaldatavale muule vähendamisele.

▼M1

Artikkel 21a

Ühtse otsemaksete kava taotluse hilinenud esitamine

1. Ilma et see piiraks määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 34 lõike 3 esimeses lõigus viidatud vääramatu jõu ja erandlike asjaolude juhtude kohaldamist ja erandina käesoleva määruse artiklist 21 kohaldatakse vastavalt määruse (EÜ) nr 1782/2003 III jaotisele ühtse otsemaksete kava kohaldamise esimesel aastal, kui kõnealuses liikmesriigis toetusõiguste taotlus vastavalt kõnealuse määruse artikli 34 lõikele 3 ning ühtne taotlus kõnealuseks aastaks tuleb põllumajandustootjal esitada koos ning kui põllumajandustootja esitab need taotlused pärast asjakohast tähtaega, kõnealusel aastal põllumajandustootjale määratud toetusõiguste suhtes ettenähtud summade vähendamist 4 % võrra iga tööpäeva kohta.

Kui selline hilinemine ületab 25 kalendripäeva, loetakse avaldus mittevastuvõetavaks ning põllumajandustootjale toetusõigusi ei anta.

2. Kui kõnealuses liikmesriigis tuleb ühtse otsemaksete kava taotlus ja ühtne taotlus esitada üksteisest sõltumatult, kohaldatakse ühtse taotluse esitamise suhtes artiklit 21.

Sellisel juhul, ilma et see piiraks määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 34 lõike 3 esimeses lõigus viidatud vääramatu jõu ja erandlike asjaolude juhtude kohaldamist, on kõnealuse artikli kohaselt ühtse otsemaksete kava taotluse esitamisel pärast asjakohast tähtaega tulemuseks ühtse otsemaksete kava rakendamise esimesel aastal makstavate, põllumajandustootjale määratud toetusõiguste suhtes ettenähtud summade vähendamine 3 % võrra iga tööpäeva kohta.

Kui hilinemine ületab 25 kalendripäeva, loetakse avaldus mittevastuvõetavaks ning põllumajandustootjale toetusõigusi ei anta.

▼M7

3. Lõikeid 1 ja 2 kohaldatakse ka esimesel aastal, mil ühtsesse otsemaksete kavasse lisatakse uusi sektoreid, kõnealustes sektorites tegutsevate põllumajandustootjate avalduste puhul.

▼B

Artikkel 22

Abitaotluste tagasivõtmine

1. Abitaotluse võib igal ajal kirjaliku avaldusega täielikult või osaliselt tagasi võtta.

Kui liikmesriik otsustab kasutada artikli 16 lõike 3 teises lõigus sätestatud võimalusi, võib see liikmesriik sätestada, et majandist lahkunud looma puhul võivad teated veiste infotehnoloogilisse andmebaasi asendada kirjaliku väljajätmisteate.

Kui pädev asutus on juba teavitanud põllumajandustootjat abitaotluses esinevatest eeskirjade eiramistest või kui pädev asutus on põllumajandustootjat teavitanud kavatsusest viia läbi kohapealne kontroll ning see kohapealne kontroll avastab eeskirjade eiramisi, siis ei lubata väljajätmisi abitaotluse nendes osades, mida eeskirjade eiramised mõjutavad.

2. Väljajätmised kooskõlas lõikega 1 viivad taotleja tagasi positsioonile, kus ta asus enne kõnealuse abitaotluse või selle osa esitamist.

▼B

III JAOTIS

KONTROLLID

I PEATÜKK

ÜLDREEGLID

Artikkel 23

Üldpõhimõtted

1. Käesolevas määruses sätestatud haldus- ja kohapealsed kontrollid viiakse läbi viisil, mis võimaldab tõhusalt tõendada toetuse võimaldamise tingimuste täitmist ning nõuetele vastavuse suhtes oluliste nõuete ja standardite järgimist.

2. Asjaomase abi taotlused lükatakse tagasi, kui põllumajandustootja või tema esindaja takistab kohapealse kontrolli läbiviimist.

II PEATÜKK

ABIKÕLBLIKKUSKRITEERIUMITE KONTROLLID

I jagu

Halduskontrollid

Artikkel 24

Tingimuste täitmise kontrollid

1. Määruse (EÜ) nr 1782/2003 artiklis 23 viidatud halduskontrollid peavad võimaldama eeskirjade eiramise avastamist, eelkõige automatiseeritud avastamist infotehnoloogiliste vahendite abil, sealhulgas järgmisi tingimuste täitmise kontrolle:

a) deklareeritud toetuseõiguste ja deklareeritud maatükkide suhtes, et vältida ühe ja sama toetuse alusetult mitmekordset määramist sama kalendri- või majandusaasta osas ning et vältida määruse (EÜ) nr 1782/2003 I ja V lisas loetletud pindala toetuskavade alusel antava toetuse alusetut kumuleerumist;

b) toetuseõiguste suhtes, et tõendada nende olemasolu ja abikõlblikkust;

c) ühtses taotluses deklareeritud põllumajanduslikke maatükke ja põllumajanduslike maatükkide identifitseerimissüsteemis sisalduvate võrdlusmaatükkide suhtes, et kontrollida maa-alade abikõlblikkust;

d) toetuseõigusi määratletud maa-alade suhtes, et kontrollida, et toetuseõigustele vastab võrdväärne kogus abikõlblikke hektareid, nagu määratletud vastavalt määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 44 lõikes 2 ja artikli 54 lõikes 2;

e) veiste infotehnoloogilise andmebaasi abil, et kontrollida abikõlblikkust ja vältida alusetut sama toetuse mitmekordset võimaldamist samaks kalendriaasataks;

f) kui tuleb esitada alusdokumendid, lepingud või kasvatusdeklaratsioonid ja vajaduse korral kuidas on põllumajanduslikud maatükid deklareeritud ühtses taotluses ja alusdokumentides, lepingutes või kasvatusdeklaratsioonides, et kontrollida pindalatoetusekõlblikkust;

g) ühtses taotluses deklareeritud põllumajanduslikke maatükke ametlikult kontrollitud kruntide suhtes, mis tõendatult täidavad nõukogu 2. augusti 1972. aasta määruses (EMÜ) nr 1674/72, milles sätestatakse seemnetoetuse andmise ja rahastamise reeglid (1), artikli 1 lõike 1 nõudeid;

▼M1

h) ühtses taotluses tootjagruppide poolt artikli 15a kohaselt deklareeritud põldude suhtes, tootjagrupi poolt artikli 14 lõike 1 teise lõigu kohaselt deklareeritud analoogsete põldude suhtes ning põldude identifitseerimissüsteemis sisalduvate võrdluspõldude suhtes, et kontrollida maa-alade toetuskõlblikkust.

▼M4

i) ühtses taotluses deklareeritud põllumajanduslike maatükkide suhtes ja maatükkide suhtes, millel liikmesriik on puuvillakasvatust vastavalt määruse (EÜ) nr 1782/2003 artiklile 110b lubanud;

j) ühtses taotluses esitatud põllumajandustöötajate deklaratsiooni suhtes, et nad on heakskiidetud tootmisharudevahelise organisatsiooni liikmed, teave nimetatud määruse artikli 13 lõike 10 punkti b alusel ja teave, mida edastab asjaomane heakskiidetud tootmisharudevaheline organisatsioon, et kontrollida kõlblikkust määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 110f lõikes 2 sätestatud ►C1 toetus ◄ suurendamiseks.

▼M7

k) määruse (EÜ) nr 1782/2003 artiklis 110r viidatud tarnelepingus esitatud teabe ja suhkrutootjate esitatud tarneid käsitleva teabe vahel.

▼B

2. Tingimuste täitmise kontrollimisel leitud märke eeskirjade eiramistest järelkontrollitakse mis tahes teise asjakohase menetluse abil ja vajaduse korral kohapealse kontrolli abil.

▼M4

Kui teatava võrdlusmaatüki kohta tuleb esitada kahe või enama põllumajandustootja ►C1 toetustaotlus ◄ sama toetuskava alusel ja kui kogu deklareeritud pindala ületab põllumajandusliku maatüki suuruse, kusjuures erinevus ei ületa artikli 30 lõikes 1 kindlaksmääratud lubatud mõõtehälvet, võivad liikmesriigid ette näha asjaomaste maade proportsionaalse vähendamise. Sel juhul võivad asjaomased põllumajandustootjad kaevata vähendamisotsuse peale põhjusel, et teised asjaomased põllumajandustootjad on nende kahjuks oma alasid üle deklareerinud, ületades nimetatud lubatud hälbe.

▼B

II jagu

Kohapealsed kontrollid

I alajagu

Üldsätted

Artikkel 25

Üldpõhimõtted

1. Kohapealsed kontrollid toimuvad ette teatamata. Kui see ei kahjusta kontrolli eesmärki, võib kontrollist siiski eelnevalt teatada, piirates rangelt selle minimaalse vajaliku ajavahemikuga. Sellise teate, välja arvatud nõuetekohaselt õigustatud juhtudel, võib edastada maksimaalselt 48 tundi ette.

2. Vajaduse korral teostatakse käesolevas määruses sätestatud ja mis tahes muud ühenduse eeskirjades sätestatud kontrollid läbi samaaegselt.

Artikkel 26

Kontrollimäär

1. Igal aastal teostatavate kohapealsete kontrollide koguarv peab hõlmama vähemalt 5 % ühtse taotluse esitanud põllumajandustootjate arvust.

▼B

Kolmandast lõigust tulenevalt valib liikmesriik järgmistel juhtudel vähemalt järgmise suurusega täiendavad kontrollvalimid:

a) 5 % kõikidest tärklisetoetust taotlevatest põllumajandustootjatest kooskõlas määruse (EÜ) nr 1782/2003 IV jaotise 6. peatükiga;

b) 5 % iga seemneliigi kohta, mille puhul on abi taotletud kooskõlas määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikliga 99;

▼M4

c) 5 % kõikidest tubakatoetust taotlevatest põllumajandustootjatest kooskõlas määruse (EÜ) nr 1782/2003 IV jaotise peatükiga 10c;

▼M5

d) 5 % kõigist pähkliabi taotlevatest põllumajandustootjatest kooskõlas määruse (EÜ) nr 1782/2003 IV jaotise 4. peatükiga.

▼M8

_____

Kui esimese lõigu alusel võetud kontrollvalim juba sisaldab teise lõigu punktides a–d osutatud taotlejaid, võib need taotlejad lugeda neis punktides sätestatud kontrollmäärade osaks.

▼B

2. Lisaks peab igal aastal teostatavate kohapealsete kontrollide koguarv hõlmama vähemalt järgmist:

a) miinimumkontrollmäär 30 % või 20 % kanepi tootmiseks deklareeritud maa-aladest kooskõlas määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikliga 52.

Kui liikmesriik on juba juurutanud sellise harimise eelheakskiidusüsteemi ja on komisjoni teavitanud üksikasjalikest eeskirjadest ja tingimustest, mis on selle süsteemiga seotud enne käesoleva määruse jõustumist, teatatakse nende üksikasjalike reeglite või tingimuste muutustest komisjonile liigse viivituseta.

b) 5 % kõigist veisetoetusekavade alusel abi taotlevatest põllumajandustootjatest. Kui veiste infotehnoloogiline andmebaas siiski ei võimalda asjaomaste toetuskavade nõuetekohaseks haldamiseks vajalikku kindlusastet ja rakenduslikkust, suurendatakse seda protsendimäära 10 % ni. Need kohapealsed kontrollid peavad hõlmama ka vähemalt 5 % kõigist loomadest ühe toetuskava kohta, mille puhul abi taotletakse;

c) 10 % kõigist lammaste/kitsede toetuskava alusel abi taotlevatest põllumajandustootjatest olenemata sellest, kas abitaotlused esitatakse ühtse taotluse osana või iseseisvalt;

d) 2 % kõigist piimakarjatoetust ja/või lisatasu taotlevatest piimatootjatest;

▼M1

e) 5 % kõigist põllumajandustootjatest, kelle põllumajanduslikud maatükid on deklareeritud artikli 15a kohaselt humalatoetust taotleva tootjagrupi poolt.

▼M4

f) puuvilla eritoetuse taotluse puhul vastavalt määruse (EÜ) nr 1782/2003 IV jaotise peatükile 10a 20 % tootmisharudevahelistest organisatsioonidest, mis on heaks kiidetud vastavalt käesoleva määruse artiklile 110d ja mille puhul põllumajandustootjad on oma ühtses taotluses deklareerinud, et nad kuuluvad nendesse organisatsioonidesse;

g) tubakatoetuse taotluste puhul vastavalt määruse (EÜ) nr 1782/2003 IV jaotise peatükile 10c 5 % esmastest töötlejatest seoses kontrolliga esmase töötlemise ja turustamiseks ettevalmistamise jooksul.

▼M7

h) määruse (EÜ) nr 1782/2003 IV jaotise peatükis 10f suhkrupeedi ja suhkruroo toetusetaotluste puhul, mis käsitlevad suhkrutootjate juures tehtavaid kontrollimisi vastavalt kõnealuse määruse artiklile

▼M7

110r tarnitud suhkrupeedist ja suhkruroost saadud kvoodikohase suhkru koguste osas, vähemalt 5 % taotlejatest, kes tarnivad asjaomasele tootjale.

▼B

3. Kui kohapealsed kontrollid peaksid tuvastama olulisi eeskirjade eiramisi antud toetuskava või piirkonna või selle osas kontekstis, suurendab pädev asutus asjakohaselt kohapealsete kontrollide arvu jooksval aastal, samuti suurendab asjakohaselt kohapeal järgmisel aastal kontrollitavate põllumajandustootjate protsenti.

4. Kui on sätestatud, et kohapealse kontrolli teatavaid osi võib läbi viia valimi alusel, peab see valim tagama usaldusväärse ja esindusliku kontrollitaseme. Liikmesriigid määravad kontrollvalimi valikukriteeriumid. Kui selle valimi kontrollimisel avastatakse eeskirjade eiramisi, laiendatakse valimi ulatust ja mahtu asjakohaselt.

Artikkel 27

Kontrollvalimi valimine

1. ►M4 Riskianalüüsi ja esitatud abitaotluste representatiivsuse alusel valib pädev asutus vastavalt käesolevale määrusele kohapealse kontrolli kontrollvalimid. Eelmistel aastatel kasutatud riskianalüüsi parameetrite tõhusust hinnatakse igal aastal. ◄

Esinduslikkuse saavutamiseks valivad liikmesriigid juhumeetodil 20–25 % kohapealse kontrolliga hõlmatavast põllumajandustootjate miinimumarvust kooskõlas artikli 26 lõigetega 1 ja 2.

▼M7

Kui kohapeal kontrollitavate põllumajandustootjate arv ületab artikli 26 lõigetes 1 ja 2 ettenähtud kohapeal kontrollitavate põllumajandustootjate miinimumarvu, ei tohi juhuslikult valitud põllumajandustootjate osakaal lisavalimis ületada 25 %.

▼B

2. Riskianalüüsis võetakse arvesse:

a) asjaomase toetuse suurust;

b) põllumajanduslike maatükkide arvu ja piirkonda või loomade arvu, kelle kohta abi taotletakse;

c) toimunud muutusi võrreldes eelneva aastaga;

d) möödunud aastatel tehtud kontrollide tulemusi,

e) määruse (EÜ) nr 1760/2000 ja määruse (EÜ) nr 21/2004 tingimuste rikkumise juhtumeid;

f) põllumajandustootjaid, kes jäävad toetuste andmiseks kehtestatud piirmääradest või ülemmääradest vahetult üles- või allapoole välja;

g) loomade asendamisi vastavalt käesoleva määruse artiklile 58;

h) määruse (EÜ) nr 1782/2003 artiklit 49 lõike 2 tingimuste täitmist;

i) tärklisetootmiseks kavandatavate kartulite kogust seoses artikli 13 lõikes 7 viidatud kasvatuslepingus deklareeritud maa-alaga;

j) määruse (EÜ) nr 1782/2003 IV jaotise 9. peatükis sätestatud seemnetoetusetaotluse puhul sertifitseeritud seemne hulka deklareeritud maa-ala suhtes;

▼M4

k) määruse (EÜ) nr 1782/2003 IV jaotise peatükis 10c sätestatud tubakatoetuse taotluste puhul toortubaka kogused sordi kaupa, mis on hõlmatud külvieelsete lepingutega seoses maadega, mille kohta on deklareeritud, et need on tubakakultuuri all;

▼M4

l) määruse (EÜ) nr 1782/2003 IV jaotise peatükis 10c sätestatud esmase töötlemise ettevõtete kontrollimise puhul tubakatoetuse taotluste raamistikus ettevõtete erinevat suurust;

m) muid liikmesriikide poolt määratletavaid tegureid.

▼B

3. Pädev asutus säilitab andmikud iga põllumajandustootja kohapealseks kontrolliks valimise põhjuste kohta. Kohapealset kontrolli teostavat inspektorit teavitatakse vastavalt enne kohapealse kontrolli algust.

Artikkel 28

Kontrolliaruanne

1. Iga käesoleva jaotise alusel läbi viidud kohapealse kontrolli kohta koostatakse kontrolliaruanne, mis võimaldab läbi viidud kontrollide üksikasju läbi vaadata. Eelkõige märgitakse aruandes järgmist:

a) kontrollitud toetuskavad ja taotlused;

b) kohalolnud isikud;

▼M4

c) kontrollitud põllumajanduslikud maatükid, mõõdetud põllumajanduslikud maatükid, kaasa arvatud vajaduse korral oliivipuude arv ja nende asukoht maatükil, mõõdetud põllumajanduslike maatükkide mõõtmiste tulemused ja kasutatud mõõtmismeetodid;

▼B

d) leitud loomade arv ja liik ning vajaduse korral kõrvamärgise number, registrikanded ja kanded veiste infotehnoloogilises andmebaasis ja mis tahes kontrollitud alusdokumentides, kontrollide tulemused ja vajaduse korral eritähelepanekud individuaalsete loomade ja/või nende identifitseerimiskoodi suhtes;

e) kas põllumajandustootjat teavitati eelnevalt külastusest ja sellisel juhul kui pikalt ette;

f) märked mis tahes spetsiifiliste kontrollimeetmete kohta, läbi viimiseks individuaalsete toetuskavade kontekstis;

g) märked edasistest võetavatest kontrollimeetmetest.

2. Põllumajandustootjale antakse võimalus sellele aruandele alla kirjutada, et tõendada oma kohalviibimist kontrolli ajal ja lisada tähelepanekuid. Eeskirjade eiramiste leidmisel saab põllumajandustootja kontrolliaruande koopia.

Kui kohapealne kontroll viiakse läbi kaugseire teel kooskõlas artikliga 32, võivad liikmesriigid otsustada mitte anda põllumajandustootjale või tema esindajale võimalust kontrolliaruandele alla kirjutada, kui kaugseire teel kontrollimisel ei avastata eeskirjade eiramisi. Kui selliste kontrollide tulemusena avastatakse eeskirjade eiramisi, antakse aruandele allakirjutamise õigus enne, kui pädev asutus teeb järeldused leidudest mis tahes tulenevate vähendamiste või väljaarvamiste suhtes.

II alajagu

Pindala toetuskavade ühtsete taotluste kohapealne kontroll

Artikkel 29

Kohapealse kontrolli elemendid

Kohapealsed kontrollid hõlmavad kõiki põllumajanduslikke maatükke, mille puhul on toetust taotletud määruse (EÜ) nr 1782/2003 I lisas loetletud toetuskavade alusel, välja arvatud seemnetoetuste taotlused kooskõlas nimetatud määruse artikliga 99. Tegelik kontroll põllul koha-

▼B

pealse kontrolli osana võib piirduda valimiga, mille moodustavad vähemalt pooled taotlustega hõlmatud põllumajanduslikest maatükkidest.

Artikkel 30

Pindalade määramine

▼M4

1. Põllumajanduslikud maatükid määratakse kindlaks pädevate asutuste poolt nimetatavate asjakohaste vahendite abil, mis tagavad mõõtmisel sellise täpsusastme, mis on vähemalt võrdne siseriiklikes eeskirjades ametlike mõõtmiste puhul nõutava täpsusastmega. Pädev asutus võib määratleda lubatava mõõtmishälbe, mis ei ületa:

a) maatükkide puhul, mille pindala on alla 0,1 ha, 1,5 m põllumajandusliku maatüki ümbermõõdu kompenseerimisel;

b) teiste maatükkide puhul 5 % põllumajandusliku maatüki pindalast või 1,5 m põllumajandusliku maatüki ümbermõõdu kompenseerimisel. Lubatud maksimumhälve iga põllumajandusliku maatüki puhul ei tohi siiski absoluutväärtuses ületada 1,0 ha.

Lubatavat hälvet, mis on sätestatud esimeses lõigus, ei kohaldata oliivimaatükkide puhul, mille pindala on väljendatud oliivisalu GIS-hektarites vastavalt määruse (EÜ) nr 1973/2004 XXIV lisa punktidele 2 ja 3.

▼B

2. Põllumajandusliku maatüki kogupindala võib arvesse võtta tingimusel, et seda kasutatakse tervikuna asjaomase piirkonna või liikmesriigi tavapäraste standardite kohaselt. Muudel juhtudel võetakse arvesse tegelikult kasutatavat ala.

Piirkondade puhul, kus teatavad iseärasused, eelkõige hekid, kraavid ja tarad on traditsiooniliselt hea põllumajandusliku taimekasvatus- või käitamispraktika osa, võivad liikmesriigid otsustada vastava pindala lugeda täielikult kasutatava pindala osaks, tingimusel et see ei ületa liikmesriikide määratavat kogulaiust. See laius peab vastama kõnealuses piirkonnas traditsioonilisele laiusele ega ületa 2 meetrit.

Liikmesriigid võivad pärast komisjoni eelnevat teavitamist lubada laiust, mis ületab 2 meetrit, kui asjaomaste viljeldavate põllukultuuride pindaladega on arvestatud asjaomaste piirkondade saagikuste määramisel.

▼M8

3. Lisaks lõikele 2 loetakse kõik iseärasused, millele on osutatud määruse (EÜ) nr 1782/2003 III lisas loetletud õigusaktides või mis võivad moodustada osa headest põllumajandus- ja keskkonnatingimustest, nagu on osutatud kõnealuse määruse artiklis 5 ja IV lisas, põllumajandusliku maatüki kogupindala osaks.

▼B

4. Põllumajanduslike maatükkide abikõlblikkust kontrollitakse asjakohaste vahenditega. Selleks võib vajaduse korral küsida lisatõendeid.

Artikkel 31

Seemnetoetusega seotud taotluste kohapealse kontrolli elemendid

Kohapealsed kontrollid, mis on seotud seemnetoetuse taotlustega kooskõlas määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikliga 99, peavad hõlmama eelkõige:

a) kontrollid toetust taotleva põllumajandustootja tasandil:

i) kõikidel maatükkidel, et kontrollida igale deklareeritud maatükile külvatud seemne liiki või sorti;

ii) dokumentidel, et kontrollida vähemalt esimest sihtkohta toetusetaotlusega hõlmatud seemne puhul;

▼B

iii) kontrollid, mille liikmesriigid on vajalikuks tunnistanud tagamaks, et toetust ei maksta sertifitseerimata seemnele või kolmandatest riikidest pärit seemnele;

b) kui seemne esimeseks sihtkohaks on aretaja või seemneasutus, siis täiendavad kontrollid nende ruumides tagamaks järgmist:

i) aretaja või seemneasutus on seemne ka tegelikult ostnud ja selle eest maksnud kooskõlas kasvatuslepinguga;

ii) tasu seemne eest kajastub aretaja või seemneasutuse rahaliste vahendite kontodel;

iii) seemet on ka tegelikult külvamiseks turustatud. Turustatud tähendab kättesaadavana või laos hoidmist, müügiks väljapanekut, müügiks pakkumist, müüki või kättetoimetamist teisele isikule. Selleks viiakse läbi aretaja või seemneasutuse varude ja rahaliste vahendite kontode füüsiline ja dokumendikontroll;

c) vajaduse korral kontrollid lõppkasutajate tasandil.

▼M4

Artikkel 31a

Heakskiidetud tootmisharudevaheliste organisatsioonide kohapealne kontroll

Määruse (EÜ) nr 1782/2003 IV jaotise peatükis 10a sätestatud heakskiidetud tootmisharudevaheliste organisatsioonide kohapealse kontrolli puhul puuvilla eritoetuse taotlemise raames kontrollitakse nimetatud organisatsioonide heakskiitmise kriteeriumide täitmist, nende liikmete nimekirja ja nimetatud määruse artiklis 110e viidatud skaalat.

▼M7

Artikkel 31b

Suhkrutootjate kohapealsed kontrollid

Määruse (EÜ) nr 1782/2003 IV jaotise peatükis 10f sätestatud suhkrutootjate kohapealsed kontrollid suhkrupeedi- ja suhkrurootootjate suhkrupeeditoetuse taotlemise raamistikus hõlmavad järgmist:

a) põllumajandustootja esitatav teave tarnelepingutes;

b) pädevale asutusele esitatud tarneid käsitlevate andmete õigsus;

c) tarnete jaoks kasutatavate kaalude tõend;

d) tarnitud suhkrupeedi ja suhkruroo sahharoosisisalduse kindlaksmääramiseks tehtud ametlike laboratoorsete analüüside tulemused.

▼B

Artikkel 32

Kaugseire

1. Liikmesriigid võivad artikli 26 lõikes 1 viidatud valimi puhul kasutada kaugseiret traditsiooniliste kohapealse kontrolli meetmete rakendamise asemel käesolevas artiklis sätestatud tingimustel. Vajaduse korral kohaldatakse artikleid 23, 25, 26, 27 ja 28, artiklite 29 ja 30 esimest lauset.

2. Kaugseire teel kontrollitavad tsoonid valitakse riskianalüüsi või juhumeetodil.

Riskianalüüsi alusel valimisel võtavad liikmesriigid arvesse asjaomaseid riskitegureid ja eelkõige:

a) nende finantsilist olulisust ühenduse toetuse kontekstis;

b) toetusetaotluste jagunemist;

▼B

c) põllumajanduslike maatükkide süsteemide ülesehitust ja põllumajandusmaastiku komplekssust;

d) hõlmatuse puudumist eelnevatel aastatel,

e) kaugseire tõhusa kasutamise tehnilisi piiranguid tsoonide defineerimise puhul;

f) eelnenud aastatel tehtud kontrollide tulemusi.

3. Kaugseire teel tehtud kohapealsed kontrollid peavad hõlmama üht järgmistest:

▼M7

a) kõiki toetusetaotlusi, mis asjaomases tsoonis hõlmavad vähemalt 80 % pindalast, millele määruse (EÜ) nr 1782/2003 III, IV ja IVa jaotises kehtestatud kavade alusel toetust taotletakse,

▼B

b) abitaotlusi, mille pädev asutus valib käesoleva määruse artikli 27 lõike 2 alusel.

Juhuvaliku alusel kooskõlas artikli 27 lõike 1 teise lõiguga valitud taotlusi võib kontrollida kaugseire teel.

▼M7

4. Kui põllumajandustootja on valitud kohapealseks kontrolliks kooskõlas lõikega 3, rakendatakse kohapealset kontrolli kaugseire teel vähemalt 80 % pindalast, millele ta taotleb toetust määruse (EÜ) nr 1782/2003 III, IV ja IVa jaotises kehtestatud toetuskavade alusel.

▼B

5. Kui liikmesriik taotleb võimalust viia läbi kohapealseid kontrolle kaugseire teel, peab ta:

a) teostama kõigi põllumajanduslike maatükkide satelliidikujutiste või aerofotode fototõlgenduse, mida taotlus hõlmab, ning mida tuleb kontrollida kooskõlas lõikega 4, et ära tunda pinnakate ja mõõta pindala;

b) läbi viima kõigi selliste põllumajanduslike maatükkide füüsilise kontrolli, mille puhul fototõlgendus ei võimalda deklaratsiooni õigsust kontrollida pädevat asutust rahuldavalt.

6. Artikli 26 lõikes 3 viidatud täiendavad kontrollid viiakse läbi traditsiooniliste kohapealsete kontrollidena, kui jooksval aastal pole enam võimalik neid läbi viia kaugseire teel.

Artikkel 33

Kanepitaimede tetrahüdrokannabinoolisisalduse kontroll

1. Süsteem, mida liikmesriigid kooskõlas määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 52 lõikega 1 kasutavad viljeldavate põllukultuuride tetrahüdrokannabinoolisisalduse (edaspidi THC) määramiseks, peab vastama käesoleva määruse I lisas sätestatule.

2. Liikmesriigid saadavad komisjonile hiljemalt kõnealuse turustusaasta 15. novembriks aruande THC sisalduse leidude kohta. Aruandes märgitakse iga sordi puhul:

a) I lisas sätestatud A menetluse puhul märge proovi võtmise ajahetke kohta;

b) tehtud analüüside arv;

c) THC-sisalduse kindlaksmääramise tulemused skaalal, mille jaotiste vahe on 0,1 %;

d) riiklikul tasandil võetud meetmed.

3. Kui kontrollid antud sordi kohta olulise arvu proovide puhul näitavad määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 52 lõikes 1 sätestatust

▼B

suuremat THC sisaldust, võidakse ilma et see piiraks komisjoni muude võimalike meetmete kohaldamist ja kooskõlas nimetatud määruse artikli 144 lõikes 2 viidatud menetlusega kasutada asjaomase sordi puhul järgmise kalendriaasta jooksul B menetlust, nagu on sätestatud käesoleva määruse I lisas.

4. Otsetoetuskõlblikud ►M9 ——————— ◄ kanepisordid on loetletud II lisas. Liikmesriigi nõuetele kaasata sellesse lisasse kanepisort tuleb lisada aruanne kooskülas I lisas sätestatud B menetlusega sooritatud analüüside tulemustest ja kõnealuse sordi kirjeldus.

▼M1

5. ►M9 ——————— ◄ kanepi viljelemist tuleb jätkata tavalistes kasvutingimustes vastavalt kohalikule tavale vähemalt kuni õitsemisest on möödunud kümme päeva, et teha lõikudes 1, 2 ja 3 sätestatud kontrollimisi.

Liikmesriik võib siiski lubada ►M9 ——————— ◄ kanepi koristamist pärast õitsemise algust, kuid enne õitsemisele järgneva 10päevase ajavahemiku lõppu tingimusel, et inspektorid viitavad iga maatüki tüüpilistele osadele, millel tuleb I lisas sätestatud korras jätkata kontrolli eesmärgil kultuuride kasvatamist kuni 10 päeva jooksul pärast õitsemisperioodi.

IIa alajagu

Tunnustatud tootjagruppide humalatoetuste taotluste kohapealne kontroll

Artikkel 33a

Kohapealne kontroll

Artikli 26 lõike 2 punktis e osutatud kohapealsed kontrollimised tuleb teha, kohaldades artikli 29, artikli 30 lõike 1 ja artikli 30 lõike 2 esimese ja teise lõigu, artikli 30 lõike 4 ning artikli 32 sätteid *mutatis mutandis*.

Kontrollimised peavad kindlaks tegema, kas täidetakse määruse (EÜ) nr 1973/2004 artiklis 171 ettenähtud sätteid.

▼M4

IIb alajagu

Tubakatoetuse taotluste kohapealne kontroll

Artikkel 33b

Tarnekontrollid

1. Määruse (EÜ) nr 1782/2003 IV jaotise peatükis 10c sätestatud tubakatoetuse taotlustega seoses kontrollitakse kõiki tarneid. Igal tarnel peab olema pädeva asutuse luba ja pädevat asutust tuleb eelnevalt teavitada, et nimetatud asutusel oleks võimalik kindlaks määrata tarnekuupäev. Kontrolli käigus peab pädev asutus kontrollima, kas ta on tarne suhtes eelnevalt loa välja andnud.

2. Kui tarnitakse tunnustatud sisseostmiskeskusesse, nagu on sätestatud määruse (EÜ) nr 1973/2004 artikli 171ck lõikes 2, võib kontrollitud toortubakat viia ostukeskusest välja ainult töötlemisettevõttesse. Pärast kontrollimist tuleb tubakas paigutada eraldi.

Nende koguste üleviimiseks töötlemisettevõttesse peab olema pädeva kontrolliasutuse kirjalik luba ning nimetatud asutust tuleb sellest eelnevalt teavitada, et oleks võimalik täpselt identifitseerida kasutatud transpordivahend, marsruut, väljumis- ja saabumisaeg ning eraldi veetavad tubakakogused.

▼M4

3. Tubaka saabumisel töötlemisettevõttesse kontrollib pädev kontrolliasutus eelkõige tubakakoguste kaalumise teel, kas tõepoolest on tarnitud sisseostmiskeskuses kontrollitud eri kogused.

Pädev kontrolliasutus võib kehtestada eritingimused, mida ta peab toimingute kontrollimiseks vajalikuks.

Artikkel 33c

Järelevalve ning kontrollimine esmase töötlemise ja turustamiseks ettevalmistamise jooksul

1. Liikmesriigid võtavad asjakohased meetmed, et tagada toortubaka järelevalve kohe, kui see on tarnitud põllumajandusettevõtjalt esmase töötlemise ettevõttesse.

Järelevalve tagab, et toortubakat ei viida ettevõttest välja enne esmase töötlemise ja turustamiseks ettevalmistamise lõpetamist ning et toortubakas esitatakse kontrollimiseks ainult üks kord.

2. Tubaka esmase töötlemise ja turustamiseks ettevalmistamise jooksul kontrollitakse määruse (EÜ) nr 1973/2004 artikli 171cb järgimist, eeskätt seoses toortubaka kogustega igas kontrollitavas ettevõttes, tehes vahet ühenduses toodetud toortubaka ja kolmandatest riikidest pärineva või neist tuleva toortubaka vahel. Selleks hõlmab kontroll:

a) töötlemisettevõtte varude kontrolli;

b) kontrolli tubaka ärasaatmisel järelevalve alt pärast esmast töötlemist ja turustamiseks ettevalmistamist;

c) liikmesriikide poolt vajalikuks peetavaid täiendavaid kontrollimeetmeid, eelkõige tagamaks, et ►C1 toetus ◄ ei maksta kolmandatest riikidest pärit toortubaka puhul.

3. Vastavalt käesolevale artiklile tehakse kontrollimisi toortubaka töötlemise kohas. Tähtaja jooksul, mille määrab liikmesriik, teatavad asjassepuutuvad ettevõtted pädevatele asutustele kirjalikult kohtadest, kus tubakat töötlema hakatakse. Selleks võivad liikmesriigid täpsustada andmeid, mille esmase töötlemise ettevõtted peavad pädevatele asutustele esitama.

4. Vastavalt käesolevale artiklile tehtavad kontrollimised peavad alati toimuma etteteatamata.

▼B

III alajagu

Loomapidamise toetusetaotluste kohapealsed kontrollid

Artikkel 34

Kohapealsete kontrollide ajastamine

1. Määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 123 lõikes 6 ja artiklis 130 sätestamata toetuskavade puhul viiakse vähemalt 60 % käesoleva määruse artikli 26 lõike 2 punkti b viimases lauses sätestatud kohapealsetest kontrollide miinimummäärast läbi asjaomase toetuskava loomapidamisperioodil. Ülejäänud protsentuaalne osa kohapealsetest kontrollidest viiakse läbi vähemalt ühe sellise toetuskava loomapidamisperioodil.

Kui aga liikmesriik kasutab määruse (EÜ) nr 1782/2003 artiklis 68 sätestatud võimalusi, tuleb artikli 26 lõike 2 punkti b viimases lauses sätestatud kohapealsete kontrollide miinimummäär täielikult läbi viia asjaomase toetuskava loomapidamisperioodil.

2. Vähemalt 50 % artikli 26 lõike 2 punktis c sätestatud kohapealsete kontrollide miinimummäärast tuleb läbi viia loomapidamisperioodil. Kohapealsete kontrollide miinimummäär tuleb aga täies ulatuses läbi viia loomapidamisperioodil neis liikmesriikides, kus määrusega (EÜ)

▼B

nr 21/2004 kehtestatud süsteem, mis käsitleb lambaid ja kitsi, eelkõige loomade identifitseerimise ja nõuetekohase registripidamisega seoses, pole täielikult juurutatud ega rakendatud.

Artikkel 35

Kohapealse kontrolli elemendid

1. Kohapealsed kontrollid hõlmavad kogu karja, mille kohta on kontrollitavate toetuskavade alusel toetusetaotlused esitatud ja, veisetoetuskavade puhul, ka hõlmamata veiseid.

2. Kohapealsed kontrollid koosnevad eelkõige järgmisest:

a) kontroll, et majandis olemasolevate loomade arv, mille kohta toetusetaotlused on esitatud, ja hõlmamata veiste arv vastab registritesse sisestatud loomade arvule, ja veiste puhul veiste infotehnoloogilisse andmebaasi teatatud loomade arvule;

b) veiste puhul järgmised kontrollid:

— registrikannete õigsus ja teated veiste infotehnoloogilisse andmebaasi alusdokumentide valimi alusel, näiteks ostu- ja müügiarved, tapasertifikaadid, veterinaarsertifikaadid ja vajaduse korral loomapassid, nende loomade osas, kelle puhul toetusetaotlused esitati kohapealsele kontrollile eelnenud 12 kuu jooksul,

— veiste infotehnoloogilises andmebaasis säilitatavad andmed vastavad valimi alusel registrisse antud teabele nende loomade osas, kelle puhul toetusetaotlused esitati kohapealsele kontrollile eelnenud 12 kuu jooksul,

— kõik majandis olemas olevad loomad, keda loomapidamiskohustuse alusel säilitatakse, on taotletud abikõlblikud,

— kõik majandis olemas olevad veised on kõrvamärkide alusel identifitseeritavad ning neil on vajaduse korral loomapassid ning nad on kantud registrisse ja neist on nõuetekohaselt teatatud veiste infotehnoloogilisse andmebaasi.

Punkti b neljandas taandes viidatud kontrollid tuleb läbi viia individuaalselt iga individuaalse isase veise puhul, keda loomapidamiskohustuse kohaselt edasi peetakse, kelle puhul on esitatud taotlus veiseliha erilisatasu suhtes, välja arvatud kooskõlas määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 123 punktiga 6 esitatud. Kõikidel muudel puhkudel võib loomapasside täitmise, registri ja andmebaasi teadete korrektsuse kontrolli läbi viia valimi alusel;

c) lammaste/kitsede toetuskava puhul:

i) registri alusel tehtav kontroll, et loomi, mille kohta esitati toetusetaotlused kohapealsele kontrollile eelnenud 12 kuu jooksul, on majandis peetud kogu loomapidamisperioodi vältel,

ii) registrikannete korrektsuse kontroll alusdokumentide valimi põhjal, näiteks ostu- ja müügiarved ning veterinaarsertifikaadid.

Artikkel 36

Kontrollmeetmed tapamajades läbi viidava kohapealse kontrolli puhul

1. Määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 123 lõikes 6 sätestatud veiseliha erilisatasu ja nimetatud määruse artiklis 130 sätestatud tapalisatasu puhul ning juhtumitel, kui liikmesriik kasutab nimetatud määruse artiklis 68 sätestatud võimalusi, viiakse kohapealsed kontrollid läbi tapamajades. Sellisel juhul viivad liikmesriigid kohapealsed kontrollid läbi ühes järgmistest:

a) vähemalt 30 % tapamajades, mis valitakse riskianalüüsi põhjal, millisel juhul kontrollidega tuleb hõlmata 5 % valim asjaomases

▼B

tapamajas 12 kuu jooksul enne kohapealset kontrolli tapetud veiste koguarvust, või

b) vähemalt 20 % tapamajadest, mis on eelnevalt heaks kiidetud kooskõlas liikmesriikide määratavate usaldusväärsuse erikriteeriumitega ning valitakse riskianalüüsi põhjal, millisel juhul kontrollidega tuleb hõlmata 2 % valim asjaomases tapamajas 12 kuu jooksul enne kohapealset kontrolli tapetud veiste koguarvust.

▼M7

Kohapealsed kontrollid tapamajades peavad hõlmama dokumentide järelkontrolli, võrdlust veiste infotehnoloogilise andmebaasi kannetega ja tapasertifikaatide või neid asendava, kooskõlas määruse (EÜ) nr 1973/2004 artikli 121 lõikega 3 teistele liikmesriikidele saadetud teabega seotud kokkuvõtete kontrolli.

▼B

2. Kohapealsed kontrollid tapamajades peavad hõlmama kohapealse kontrolli päeval läbi viidavate tapatoimingute füüsilist kontrolli valimi alusel. Vajadusel kontrollitakse, kas kaalumiseks esitatavad rümbad on abikõlblikud.

Artikkel 37

Ekspordijärgselt makstava lisatasu kontrollimeetmed

1. Kooskõlas määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikliga 130 kolmandatesse riikidesse eksporditavate veiste eest makstava tapalisatasu puhul ning kui liikmesriik kasutab määruse (EÜ) nr 1782/2003 artiklis 68 sätestatud võimalusi, kohaldatakse kõikide laadimisoperatsioonide suhtes kohapealset kontrolli, mis viiakse läbi järgmiselt:

a) laadimise ajal kontrollitakse, et kõik veised on identifitseeritud kõrvamärkide abil. Lisaks sellele kontrollitakse vähemalt 10 % selliselt kontrollitud veistest individuaalselt eesmärgiga kontrollida nende identifikatsiooni;

b) ühenduse territooriumilt lahkumise ajal:

— kui transpordivahendile on kinnitatud ametlik tollitõkend, siis kontrollitakse, et see on vigastusteta. Kui tollitõkend on vigastusteta, viiakse valikuline kontroll läbi ainult siis, kui veose korrektsuse suhtes on kahtlusi,

— kui ametlikku tollitõkendit pole transpordivahendile kinnitatud või kui tollitõkend on vigastustega, tuleb uuesti kontrollida vähemalt 50 % veistest, keda kontrolliti individuaalselt laadimise ajal.

2. Loomapassid antakse üle pädevale asutusele kooskõlas määruse (EÜ) nr 1760/2000 artikli 6 lõikega 5.

3. Makseasutus tutvub hoolikalt abitaotlustega maksetoimikute ja muu kättesaadava teabe põhjal, pöörates erilist tähelepanu ekspordiga seotud dokumentidele ja pädevate kontrolliasutuste märkustele, ning kontrollib, kas loomapassid on kooskõlas lõikega 2 üle antud.

▼M4

Artikkel 38

Erisätted lisatoetuste kohta

Määruse (EÜ) nr 1782/2003 artiklis 69 sätestatud lisatoetuste puhul, mida antakse teatavate põllumajanduslike tootmisviiside ja kvaliteetse tootmise puhul, ning nimetatud määruse artiklites 119 ja 133 sätestatud lisatoetuste puhul kohaldavad liikmesriigid vajaduse korral käesoleva jaotise sätteid. Kui see ei ole asjassepuutuva kava struktuuri tõttu asjakohane, näevad liikmesriigid ette kontrollid, et tagada käesolevas jaotises sätestatuga samaväärne kontrollitase.

▼B

Artikkel 39

Erisätted kontrolliaruande kohta

1. Kui liikmesriigid viivad läbi kohapealseid kontrolle vastavalt käesolevale määrusele koos inspektsioonidega vastavalt määrusele (EÜ) nr 1082/2003, lisatakse käesoleva määruse artiklis 28 sätestatud kontrolliaruandele aruanded kooskõlas määruse (EÜ) nr 1082/2003 artikli 2 lõikega 5.

2. Tapamajades kontrollimiste puhul, mis on sätestatud artikli 36 lõikes 1, võib artiklis 28 sätestatud kontrolliaruanne koosneda märkest tapamaja raamatupidamises, mis näitab, milliseid loomi on kontrollitud.

Artikli 36 lõikes 2 sätestatud kontrollide puhul peab aruanne muu hulgas sisaldama identifitseerimisnumbreid, rümpade kaalu ja tapakuupäeva kõikide kohapealse kontrolli päeval tapetud ja kontrollitud loomade osas.

3. Artiklis 37 sätestatud kontrollide puhul võib kontrolliaruanne koosneda üksnes märgetest selliselt kontrollitud loomade kohta.

4. Kui käesoleva määrusega kooskõlas läbi viidud kontrollimistel avastatakse määruse (EÜ) nr 1760/2000 I jaotise sätete rikkumisi, saadetakse koopiad käesoleva määruse artiklis 28 sätestatud kontrolliaruandest viivitamatult pädevatele asutustele, kes vastutavad määruse (EÜ) nr 1082/2003 rakendamise eest.

IV alajagu

Kohapealsed kontrollid piimakarja lisatasu ja lisatoetuste abitaotluste puhul

Artikkel 40

Kohapealsed kontrollid piimakarja lisatasu ja lisatoetuste abitaotluste puhul

Kohapealsed kontrollid hõlmavad abikõlblikkuse tingimusi, eelkõige põllumajandustootjate raamatupidamise või muude registrite põhjal.

III PEATÜKK

NÕUETELE VASTAVUSEGA SEOTUD KONTROLLID

I jagu

Üldsätted

Artikkel 41

Üldpõhimõtted ja -mõisted

Käesolevas peatükis kasutatakse järgmisi üldpõhimõtteid ja mõisteid:

a) *korduv rikkumine* – artiklis 4 viidatud sama nõude, standardi või kohustuse rikkumine, mis on kindlaks tehtud enam kui kord üksteisele järgneva kolme aasta vältel, kui põllumajandustootjat on eelmisest rikkumisest teavitatud ja tal on vajaduse korral olnud võimalik võtta asjakohaseid meetmeid eelmise rikkumise lõpetamiseks;

b) rikkumise ulatuse määramisel võetakse arvesse eelkõige, kas rikkumisel on kaugemale ulatuv mõju või piirdub see majandi endaga;

c) rikkumise raskus sõltub eelkõige rikkumise tagajärgede olulisusest, võttes arvesse asjaomase nõude või standardi eesmärke;

▼B

d) kas rikkumine on püsiv, sõltub eelkõige selle mõju ajalisest ulatusest või nende mõjude mõistlike vahenditega lõpetamise võimalusest.

Artikkel 42

Pädev kontrolliasutus

1. Spetsialiseeritud kontrolliasutused vastutavad kõnealuste nõuete ja standardite järgimise kontrollide teostamise eest.

Makseasutused vastutavad vähendamiste või väljaarvamiste määramise eest individuaaljuhtumitel kooskõlas käesoleva määruse IV jaotise II peatükiga.

2. Erandina lõikest 1 võivad liikmesriigid otsustada, et nõuetele vastavusega seotud kõikide või teatavate nõuete, standardite, õigusaktide või valdkondade kontrollimised viib läbi makseagentuur, tingimusel et liikmesriik tagab, et kontrollide tõhusus on vähemalt samaväärne sellega, kui kontrollimisi teostab spetsialiseeritud kontrolliasutus.

II jagu

Halduskontrollid

Artikkel 43

Halduskontrollid

Kõnealusest nõuetele vastavuse nõuetest, standarditest või õigusaktidest olenevalt võivad liikmesriigid otsustada teostada halduskontrolle, eelkõige nõuetele vastavuse nõude, standardi, õigusakti või valdkonna puhul rakendatavas kontrollisüsteemis juba sätestatud kontrolle.

III jagu

Kohapealsed kontrollid

Artikkel 44

Minimaalne kontrollimäär

1. ►**M4** Pädev kontrolliasutus, võttes arvesse standardeid ja nõudeid, mille eest ta vastutab, kontrollib vähemalt 1 % kõigist põllumajandustootjatest, kes esitasid määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 2 lõike d tähenduses abitaotluse otsetoetuskavade alusel, mille eest kõnealune pädev asutus vastutab. ◄

Kui õigusaktile ja standarditele kohaldatavates õigusaktides on juba miinimummäärad kinnitatud, kohaldatakse selles ulatuses neid määrasid esimeses lõigus nimetatud miinimummäära asemel.

2. Kui kohapealsed kontrollid peaksid paljastama olulise rikkumisastme nõuetele vastavusel antud valdkonnas, suurendatakse järgmisel kontrolliperioodil läbi viidavate kohapealsete kontrollide arvu.

Artikkel 45

Kontrollvalimi valimine

1. Ilma et see piiraks järelkontrollimisi rikkumiste puhul, millest pädev asutus on muul moel teada saanud, võetakse kooskõlas artikliga 44 kontrollitavate talupidamiste valiku aluseks vajaduse korral kohaldatavatele õigusaktidele vastav riskianalüüs või nõuete või standardite puhul asjakohane riskianalüüs. Selle riskianalüüsi aluseks võib olla individuaalse talupidamise tasand või talupidamiste kategooriate või geograafiliste tsoonide tasand või käesoleva artikli lõike 3 teise lõigu punkti b puhul ettevõtjate tasand.

▼B

2. Pädev kontrolliasutus, võttes arvesse standardite nõudeid, mille eest ta vastutab, valib kookõlas artikliga 44 kontrollitavad põllumajandustootjad, valides selle valimi nende põllumajandustootjate valimi hulgast, kes juba valiti vastavalt artiklitele 26 ja 27 ning kellele asjakohased nõuded või standardid on kohaldatavad.

3. ►M7 Erandina lõikest 2 võib pädev kontrolliasutus, võttes arvesse standardite nõudeid, mille eest ta vastutab, valida kontrollvalimiks 1 % määruse (EÜ) nr 1782/2003 III, IV ja IVa jaotises sätestatud toetuskavade alusel toetusetaotlused esitanud põllumajandustootjatest, kes on ühtlasi kohustatud järgima vähemalt üht neist nõuetest või standarditest. ◄

Sellisel juhul:

a) kui pädev kontrolliasutus talupidamise tasandil rakendatud riskianalüüsi põhjal järeldab, et otsetoetuste mittesaajad moodustavad kõrgema riski kui toetust taotlenud põllumajandustootjad, võib see asutus asendada toetust taotlenud põllumehed mittesaajatega. Sel puhul peab kontrollitud põllumajandustootjate koguarv sellest olenemata ulatuma esimeses lõigus sätestatud kontrollimäärani. Selliste asendamiste põhjusi selgitatakse ja need dokumenteeritakse;

b) kui see on tõhusam, võib pädev kontrolliasutus riskianalüüsi läbi viia talupidamise tasandi asemel ettevõtjate tasandil eelkõige tapamajades, müüjate või tarnijate juures. Sellisel juhul võib niimoodi kontrollitud põllumajandustootjaid lugeda artiklis 44 sätestatud kontrollimäära hulka.

4. Pädev kontrolliasutus võib otsustada jätkata lõigetes 2 ja 3 sätestatud menetluste kombinatsiooni abil juhul, kui selline kombinatsioon suurendab kontrollisüsteemi tõhusust.

Artikkel 46

Nõuete ja standardite täitmise kindlaksmääramine

1. Vajaduse korral määratakse nõuete ja standardite järgimine kindlaks kõnealusele nõudele või standardile kohaldatavates õigusaktides ette nähtud vahendite abil.

2. Muudel juhtudel ja vajaduse korral viiakse määramine läbi pädeva kontrolliasutuse määratletud mis tahes asjakohaste vahenditega, mis tagavad vähemalt riiklike reeglite alusel ametlikeks määramisteks vajaliku samaväärse täpsuse.

3. Vajaduse korral võib kohapealseid kontrolle läbi viia kaugseire tehnikate rakendamise teel.

Artikkel 47

Kohapealse kontrolli elemendid

1. Artiklis 44 sätestatud valimi kontrollimisi teostades tagab pädev asutus, et kõigi selliselt valitud põllumajandustootjate puhul kontrollitakse nende nõuete ja standardite täitmist, mille eest asutus vastutab.

2. Lõikes 1 viidatud kontrollimised viiakse üldreeglina läbi ühe kontrollkülastuse osana ja need koosnevad nende nõuete ja standardite täitmise kontrollist, mille täitmist saab selle külastuse ajal kontrollida eesmärgiga avastada võimalikud nende nõuete ja standardite rikkumised ja lisaks identifitseerida edasisteks kontrollimisteks esitatavad juhtumid.

▼B

Artikkel 48

Kontrolliaruanne

1. Iga käesoleva peatüki alusel läbi viidava kohapealse kontrolli kohta, olenemata sellest, kas kõnealune põllumajandustootja valiti kohapealseks kontrolliks kooskõlas artikliga 45 või pädevale asutusele muul moel teatavaks saanud rikkumiste järelkontrollina, peab pädev kontrolliasutus koostama kontrolliaruande.

Aruanne koosneb järgmistest osadest:

a) üldosa, mis sisaldab eelkõige järgmist teavet:

   i) kohapealseks kontrolliks valitud põllumajandustootja;

   ii) kohal olnud isikud;

   iii) kas põllumajandustootjat teavitati eelnevalt külastusest ja sel juhul etteteatamise aeg;

b) osa, mis kajastab eraldi iga akti ja standardi kontrollimisi ning sisaldab eelkõige järgmist teavet:

   i) kohapealse kontrolli sisuks olevad nõudmised ja standardid;

   ii) kontrollide iseloom ja ulatus;

   iii) tulemused;

   iv) õigusaktid ja standardid, mille suhtes leiti rikkumisi;

c) analüüsiosa, milles hinnatakse rikkumise olulisust iga õigusakti ja/või standardi suhtes, kriteeriumite raskus, ulatus, püsivus ja korduvus suhtes kooskõlas määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 7 lõikega 1, märkides kõik tegurid, mis võiksid tingida rakendatava vähendamise suurendamise või vähendamise.

   Kui kõnealuse nõude või standardiga seoses on sätestatud võimalus rikkumist mitte edasi käsitleda, tehakse aruandesse vastav märge. Sama kehtib juhul, kui liikmesriik võimaldab uue standardi järgimiseks perioodi, nagu on nimetatud nõukogu 17. mai 1999. aasta määruse (EÜ) nr 1257/1999 Euroopa Põllumajanduse Arendus- ja Tagatisfondi (EAGGF) toetuse kohta maaelu arendamiseks ([1]) artikli 5 lõikes 3, või perioodi noortele põllumajandustootjatele komisjoni 26. veebruari 2002. aasta määruses (EÜ) nr 445/2002, milles kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 1257/1999 ([2]) üksikasjalikud rakenduseeskirjad, viidatud miinimumstandardite järgimiseks.

2. Põllumajandustootjat teavitatakse leitud rikkumistest.

3. Ilma et see piiraks nõuetele ja standarditele kohaldatavate õigusaktide erisätete kohaldamist, lõpetatakse kontrolliaruanne ühe kuu jooksul pärast kohapealset kontrolli. Seda perioodi võib siiski pikendada kolme kuuni nõuetekohaselt põhjendatud olukorras, eelkõige kui seda nõuab keemiline või füüsiline analüüs.

Kui pädev kontrolliasutus pole makseasutus, saadetakse aruanne makseasutusele ühe kuu jooksul pärast selle lõpetamist.

([1]) EÜT L 177, 4.8.1972, lk 1.
([2]) EÜT L 160, 26.6.1999, lk 80. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1783/2003 (EÜT L 270, 21.10.2003, lk 70).

▼B

IV JAOTIS

TOETUSE, VÄHENDAMISTE JA VÄLJAARVAMISTE ARVUTAMISE ALUS

I PEATÜKK

LEIUD SEOSES ABIKÕLBLIKKUSKRITEERIUMITEGA

I jagu

Ühtne otsemaksete kava ja muud pindalatoetuskavad

Artikkel 49

Üldpõhimõtted

1. Käesolevas jaos eristatakse vastavalt vajadusele järgmisi põllukultuurirühmi:

a) vastavalt vajadusele ühtse otsemaksete kava eesmärkidega seotud maa-alad, millest igaüks täidab talle iseloomulikke tingimusi;

b) maa-alad, millele kohaldatakse erinevat toetusemäära;

c) tootmisest kõrvaldatud maa-alad, mis on kehtestatud määruse (EÜ) nr 1782/2003 IV jaotises, ja vajaduse korral tootmisest kõrvaldatud maa-alad, millele kohaldatakse erinevat toetusemäära;

d) söödamaad, mis deklareeritakse määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 131 eesmärgil;

e) söödamaad, mis pole karjamaad ega viljeldavate põllukultuuride kasvatamiseks kasutatavad maad määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 132 lõike 3 punkti b tähenduses, mis deklareeritakse nimetatud artikli eesmärgil;

f) karjamaa määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 132 lõike 3 punkti c tähenduses, mis deklareeritakse nimetatud artikli eesmärgil;

▼M1

g) ühtse pindalatoetuse kava eesmärkidega seotud maa-alad vastavalt määruse (EÜ) nr 1782/2003 artiklile 143b;

h) tootjagruppide poolt deklareeritud maa-alad vastavalt käesoleva määruse artiklile 15a.

▼B

Erandina punktist b punkti a eesmärgil võetakse arvesse erinevate toetuseõiguste väärtuste keskmist vastavalt deklareeritud maa-ala suhtes.

2. Kui ühtse otsemaksete kava eesmärgil määratletud maa-ala on väiksem kui deklareeritud maa-ala, siis selleks, et määrata, milline makseõigustest tuleks tagastada riiklikku reservi kooskõlas määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 45 lõikega 1 ja artikli 42 lõike 8 teise lõiguga, kohaldatakse järgmist:

a) määratud maa-ala võetakse arvesse kõrgeima väärtusega toetuseõigustest alustades;

b) kõrgeima väärtusega toetuseõigused seotakse selle maa-alaga esimesena ning seejärel väärtuselt järgmised.

Käesoleva lõigu eesmärgil käsitletakse tootmisest kõrvaldamise õigusi ja muidu toetuseõigusi eraldi.

3. Kui sama maa-ala on abitaotluse aluseks mitme pindala toetuskava puhul, arvestatakse seda maa-ala eraldi iga sellise toetuskava puhul.

▼B

Artikkel 50

Deklareeritud maa-alade arvutamise alus

▼M4

1. Pindalatoetuskavade alusel esitatavate taotluste puhul, välja arvatud tärklisekartul, seeme ja tubakas vastavalt määruse (EÜ) nr 1782/2003 IV jaotise peatükkidele 6, 9 ja 10c, kui määratud põllukultuuri pindala leitakse olevat suurem kui abitaotluses deklareeritud, kasutatakse toetuse arvutamiseks deklareeritud pindala.

▼M7

2. Kui ühtse otsemaksete kava alusel tehtud toetusetaotluses deklareeritud toetuseõigused ja deklareeritud maa-ala erinevad, võetakse toetuse arvutamise aluseks väiksem suurus.

▼M4

3. Ilma et see piiraks mis tahes vähendamiste või väljaarvamiste kohaldamist pärast pindala tegelikku kindlaksmääramist kooskõlas artiklitega 51 ja 53 pindalatoetuskava alusel esitatava abitaotluse puhul, välja arvatud tärklisekartul, seeme ja tubakas vastavalt määruse (EÜ) nr 1782/2003 IV jaotise peatükkidele 6, 9 ja 10c, kui ühtses taotluses deklareeritud pindala on suurem kui põllukultuuri puhul deklareeritud pindala, võetakse toetuse arvutamise aluseks selle põllukultuuri puhul deklareeritud pindala.

▼B

4. Ilma et see piiraks vähendamisi ja väljaarvamisi kooskõlas artiklitega 51 ja 53 ühtse otsemaksete kava abitaotluste puhul, kohaldatakse tootmisest kõrvaldatud maa-ala suhtes artikli 2 punkti 22 mõiste "määratletud maa-ala" eesmärgil järgmist:

▼M8

a) kui põllumajandustootja ei deklareeri kogu oma maa-ala tema käsutuses olevate tootmisest kõrvaldamise õiguste aktiveerimiseks, kuid deklareerib samal ajal maa-ala muude õiguste aktiveerimiseks, käsitatakse tootmisest kõrvaldamise õigustele vastavat deklareerimata maa-ala tootmisest kõrvaldatud deklareeritud maa-alana;

b) kui tootmisest kõrvaldatud maa-alana deklareeritud maa-ala ei leita või leitakse, et see ei ole tootmisest kõrvaldatud, käsitatakse kõnealust maa-ala määratlemata maa-alana.

▼B

5. Kõva nisu spetsiaalse kvaliteedilisatasu eesmärgil deklareeritud maa-alade puhul kooskõlas määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikliga 72 ning kõva nisu lisatoetuse ja eriabi puhul kooskõlas nimetatud määruse artikliga 105 ning kui leitakse erinevus liikmesriigi määratud sertifitseeritud seemne miinimumkoguse ja tegelikult kasutatud koguse vahel, määratletakse maa-ala põllumajandustootja üldkoguse jagamisel sertifitseeritud seemne miinimumkogusega hektari kohta, mille liikmesriik on asjaomasele tootmistsoonile kinnitanud.

▼M1

6. Maksimaalne toetuskõlblik maa-ala põllumajandustootjate puhul, kes taotlevad viljeldavate põllukultuuride pindalatoetust kooskõlas määruse (EÜ) nr 1782/2003 IV jaotise 10. peatükiga, arvutatakse tootmisest kõrvale jäetud kindlaks määratud maa pindala alusel ja iga asjakohase põllukultuuri jaoks võrdeliselt. Viljeldavate põllukultuuride tootjatele antavaid toetusi tootmisest kõrvale jäetud kindlaks määratud maa-ala suhtes vähendatakse siiski üksnes 92 tonni teravilja toomiseks vajaliku pindala tasemele kooskõlas määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 107 lõikega 7.

▼B

7. Kui põllumajandustootja pole suutnud täita oma kohustusi vääramatu jõu või erandlike asjaolude tõttu, nagu on viidatud artiklis 72, säilitab ta oma õiguse abile selle maa-ala suhtes, mis oli abikõlblik vääramatu jõu või erandliku asjaolu toimumise ajal.

▼B

Artikkel 51

Vähendamised või väljaarvamised üledeklareerimise puhul

1. ►M4 Kui põllukultuuri puhul pindalatoetuskavade jaoks deklareeritud pindala, välja arvatud tärklisekartuli, seemne ja tubaka puhul, nagu on sätestatud vastavalt määruse (EÜ) nr 1782/2003 IV jaotise peatükkides 6, 9 ja 10c, ületab kooskõlas käesoleva määruse artikli 50 lõigetega 3, 4 ja 5 kindlaksmääratud pindala, arvutatakse toetus kindlaksmääratud pindala alusel miinus kahekordne leitud erinevus, kui see erinevus on suurem kui 3 % või kaks hektarit, kuid mitte suurem kui 20 % kindlaksmääratud pindalast. ◄

Kui see erinevus on suurem kui 20 % määratletud maa-alast, siis ei anta asjaomase põllukultuurigrupi puhul pindalaga seotud toetust.

2. ►M4 Kui ühtse taotlusega hõlmatud kogu kindlaksmääratud pindala puhul, välja arvatud tärklisekartul, seeme ja tubakas, nagu on sätestatud vastavalt määruse (EÜ) nr 1782/2003 IV jaotise artiklites 6, 9 ja 10c, ületab deklareeritud pindala kooskõlas käesoleva määruse artikli 50 lõigetega 3, 4 ja 5 kindlaksmääratud pindala enam kui 30 % võrra, siis ei maksta toetust, millele põllumajandustootjal olnuks õigus käesoleva määruse artikli 50 lõigete 3, 4 ja 5 alusel, kõnealusel kalendriaastal nende toetuskavade alusel. ◄

Kui erinevus on üle 50 %, arvatakse põllumajandustootja taas toetuse saajate hulgast välja kuni selle summa ulatuses, mis vastab deklareeritud maa-ala ja kooskõlas artikli 50 lõigetega 3–5 määratletud maa-ala vahele. ►M8 See summa tasaarvestatakse määruse (EÜ) nr 1782/2003 III, IV ja IVa jaotises osutatud mis tahes toetuskavade või kõnealuse määruse artiklis 12 osutatud täiendava summa alusel makstavate toetustega, millele põllumajandustootjal on õigus seoses nende taotlustega, mille ta esitab eeskirjade eiramise avastamise kalendriaastale järgneva kolme kalendriaasta jooksul. ◄ Kui seda summat pole võimalik täielikult tasaarvestada nende toetusmaksetega, siis tasumata jääk kustutatakse.

▼M7

2a. Kui põllumajandustootja deklareerib toetuseõigustest suurema maa-ala ja deklareeritud maa-ala vastab kõigile teistele abikõlblikkuse tingimustele, ei kohaldata lõikes 1 ja 2 ette nähtud vähendamisi või väljaarvamisi.

Kui põllumajandustootja deklareerib toetuseõigustest suurema maa-ala ja deklareeritud maa-ala ei vasta kõigile teistele abikõlblikkuse tingimustele, on lõigetes 1 ja 2 viidatud erinevus kõigile teistele abikõlblikkuse tingimustele vastava maa-ala ja deklareeritud toetuseõiguste arvu vaheline erinevus.

▼B

3. Käesoleva artikli eesmärgil, kui põllumajandustootja, kes taotleb energeetiliste põllukultuuride toetust kooskõlas määruse (EÜ) nr 782/2003 artikliga 88 või deklareerib maatükid tootmisest kõrvaldatutena kooskõlas nimetatud määruse artikli 55 punktiga b või artikli 107 lõike 3 esimese taandega, ei tarni nõutavas koguses asjakohast toorainet, loetakse ta oma kohust täitnuks energeetiliste põllukultuuride või tootmisest kõrvaldatud maatükkide suhtes sellise maa-ala ulatuses, mis leitakse tema poolt haritud ja nende toorainete tootmiseks kasutatava maa-ala korrutamisel puudujäägiprotsendiga selle tooraine tarnetes.

▼M4

Artikkel 52

Vähendamised tärklisekartuli-, seemne- ja tubakatoetuse maksmiseks deklareeritud ala suurust käsitlevate eeskirjade eiramise puhul

1. Kui leitakse, et kartuli või tubaka all tegelikult olev maa on üle 10 % väiksem kui määruse (EÜ) nr 1782/2003 IV jaotise peatükkides 6 ja 10c sätestatud vastavalt tärklisekartulitoetuse või tubakatoetuse maksmi-

▼M4

seks deklareeritud pindala, vähendatakse makstavat toetust kahekordse leitud erinevuse võrra.

2. Kui leitakse, et seemne all tegelikult olev maa on üle 10 % suurem kui määruse (EÜ) nr 1782/2003 IV jaotise 9. peatükis sätestatud seemnetoetuse maksmiseks deklareeritud pindala, vähendatakse makstavat toetust kahekordse leitud erinevuse võrra.

▼B

3. Kui leitakse, et lõigetes 1 ja 2 viidatud eiramised on põllumajandustootja tahtliku käitumise tulemus, keeldutakse kogu lõigetes 1 ja 2 viidatud toetuse maksmisest.

Sel juhul arvatakse põllumajandustootja veel kord kõnealuse summaga võrduva toetuse saajate hulgast välja. ►M8 See summa tasaarvestatakse määruse (EÜ) nr 1782/2003 III ja IV jaotises osutatud mis tahes toetuskavade või kõnealuse määruse artiklis 12 osutatud täiendava summa alusel makstavate toetustega, millele põllumajandustootjal on õigus seoses nende taotlustega, mille ta esitab eeskirjade eiramise avastamise kalendriaastale järgneva kolme kalendriaasta jooksul. ◄ Kui seda summat pole võimalik täielikult tasaarvestada nende toetusmaksetega, siis tasumata jääk kustutatakse.

Artikkel 53

Tahtlik üledeklareerimine

Kui erinevused deklareeritud maa-ala ja kooskõlas artikli 50 lõikega 3, lõike 4 punktiga b ja lõikega 5 määratletud maa-ala vahel tulenevad tahtlikest eeskirjade eiramistest, siis jäetakse andmata toetus, millele põllumajandustootjal olnuks õigus käesoleva määruse artikli 50 lõike 3, lõike 4 punkti b ja lõike 5 alusel kõnealuseks kalendriaastaks asjaomase toetuskava puhul.

Lisaks sellele, kui see erinevus on üle 20 % määratletud maa-alast, arvatakse põllumajandustootja veel kord toetusesaajate hulgast välja kuni selle summa ulatuses, mis võrdub deklareeritud maa-ala ja kooskõlas artikli 50 lõike 3, lõike 4 punkti b ja lõikega 5 määratletud maa-ala erinevusega. ►M8 See summa tasaarvestatakse määruse (EÜ) nr 1782/2003 III, IV ja IVa jaotises osutatud mis tahes toetuskavade või kõnealuse määruse artiklis 12 osutatud täiendava summa alusel makstavate toetustega, millele põllumajandustootjal on õigus seoses nende taotlustega, mille ta esitab eeskirjade eiramise avastamise kalendriaastale järgneva kolme kalendriaasta jooksul. ◄ Kui seda summat pole võimalik täielikult tasaarvestada nende toetusmaksetega, siis tasumata jääk kustutatakse.

▼M7

Kui põllumajandustootja deklareerib toetuseõigustest suurema maa-ala ja deklareeritud maa-ala vastab kõigile teistele abikõlblikkuse tingimustele, ei kohaldata esimeses ja teises lõigus ette nähtud vähendamisi või väljaarvamisi.

Kui põllumajandustootja deklareerib toetuseõigustest suurema maa-ala ja deklareeritud maa-ala ei vasta kõigile teistele abikõlblikkuse tingimustele, on esimeses ja teises lõigus viidatud erinevus kõigile teistele abikõlblikkuse tingimustele vastava maa-ala ja deklareeritud toetuseõiguste arvu vaheline erinevus.

▼B

Artikkel 54

Vähendamised või väljaarvamised seemnetoetuse abitaotluste puhul

1. Kui leitakse, et põllumajandustootja tegelikult ei turustanud abitaotluse aluseks olevat seemet külvamiseks artikli 31 punkti b iii alapunkti tähenduses, siis asjaomaste liikide puhul makstavat toetust pärast mis tahes vähendamiste kohaldamist kooskõlas artikliga 52

▼B

vähendatakse 50 % võrra, kui turustamata kogus on suurem kui 2 %, kuid väiksem kui 5 % abitaotlusega hõlmatud kogusest. Kui turustamata kogus on suurem kui 5 %, ei anta asjaomasel turustusaastal seemnetoetust.

2. Kui leitakse, et toetust on taotletud seemne puhul, mida pole kõnealuses liikmesriigis ametlikult sertifitseeritud ega koristatud sel kalendriaastal, mil algab toetuseks määratud turustusaasta, siis ei anta toetust selleks ega järgmiseks turustusaastaks.

▼M4

Artikkel 54a

Vähendamised ja väljaarvamised tubakatoetuse taotluste puhul

Kui leitakse, et tubakat ei taasistutatud külvieelses lepingus osutatud maatükile saagiaasta 20. juuniks, siis ilma, et see piiraks kooskõlas artikliga 51 või 53 kohaldatavaid mis tahes vähendamisi ja väljaarvamisi:

a) jäetakse maksmata 50 % jooksva aasta saagi puhul antavast toetusest, kui taasistutamine viiakse läbi vähemalt 30. juuniks;

b) jäetakse maksmata jooksva aasta saagi puhul antav toetus, kui taasistutamine viiakse läbi pärast 30. juunit.

Esimese lõigu punktides a ja b osutatud vähendamisi või väljaarvamisi ei kohaldata juhul, kui vastavalt määruse (EÜ) nr 1973/2004 artikli 171cd lõikele 4 suudab põllumajandustootja pädevale asutusele esitada viivituse kohta rahuldava põhjenduse.

Kui leitakse, et maatükk, millel kasvatatakse tubakat, erineb külvieelses lepingus nimetatud maatükist, vähendatakse asjakohasele põllumajandustootjale jooksva aasta saagi eest makstavat toetust 5 %.

Artikkel 54b

Vähendamised ja väljaarvamised puuvilla eritoetuse puhul

Kui leitakse, et põllumajandustootja ei järgi määruse (EÜ) nr 1973/2004 artikli 171af punktidest 1 ja 2 tulenevaid kohustusi, siis kaotab põllumajandustootja määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 110f lõikega 2 sätestatud ►C1 toetus ◄ suurendamise õiguse, ilma et see piiraks vastavalt artiklile 51 või 53 kohaldatavaid mis tahes vähendamisi ja väljaarvamisi. Lisaks vähendatakse nimetatud põllumajandustootjale artikli 110c kohaselt antavat puuvillatoetust abikõlbliku hektari kohta määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 110f lõikes 2 sätestatud suurendamise summa võrra.

▼B

Artikkel 55

Söödamaa arvutamine määruse (EÜ) nr 1782/2003 artiklis 131 viidatud lisatasudeks

1. Artikli 50 lõiget 1, artikli 50 lõiget 3, artikli 51 lõiget 1 ja artiklit 53 kohaldatakse söödamaa arvutamisele määruse (EÜ) nr 1782/2003 artiklis 131 viidatud toetuste andmiseks.

2. Kui deklareeritud maa-ala ja kooskõlas artikli 50 lõikega 3 määratletud maa-ala erinevus on suurem kui 50 %, arvatakse põllumajandustootja avastamise kalendriaastale järgneva kolme kalendriaasta jooksul tema esitatavate abitaotluste raames taas välja sellise söödamaa ulatuses, mis võrdub deklareeritud maa-ala ja määratletud maa-ala vahelise erinevusega. Kui välja jäetavat maa-ala pole võimalik täielikult tasaarvestada selle aja jooksul, siis tasumata jääk kustutatakse.

3. Vähendamisi ja väljaarvamisi kooskõlas lõigetega 1 ja 2 kohaldatakse üksnes siis, kui maa-ala deklareerimise tulemuseks on või oleks olnud suurem toetus.

▼B

Artikkel 56

Söödamaa arvutamine ekstensiivistamistoetuseks kooskõlas määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikliga 132

1. Määruse (EÜ) nr 1782/2003 artiklis 132 sätestatud ekstensiivistamistoetusi ei anta suuremale arvule loomadele kui loomade arv, millele on lubatud maksta nimetatud määruse artiklis 131 viidatud lisatasusid pärast nimetatud määruse artikli 55 rakendamist.

2. Ilma et see piiraks lõike 1 kohaldamist, määratletakse asjaomane söödamaa kooskõlas artikliga 50.

Kui loomkoormusteguri ülemmäära ei ületata selliselt määratletud maa-ala suhtes, võetakse määratletud maa-ala ekstensiivistamistoetuse arvutamise aluseks.

Kui ülemmäär on ületatud, siis vähendatakse toetuse kogusummat, millele põllumajandustootjal on õigus määruse (EÜ) nr 1782/2003 artiklis 131 viidatud toetuskavade alusel kõnealusel kalendriaastal esitatud abitaotluste puhul 50 % võrra summast, mille põllumajandustootja on saanud või oleks muul juhul saanud ekstensiivistamistoetusena.

3. Kui erinevus deklareeritud maa-ala ja määratletud maa-ala vahel tuleneb tahtlikest eeskirjade eiramistest ja kui loomkoormusteguri ülemmäära on ületatud määratletud maa-ala suhtes, keeldutakse kogu lõikes 2 viidatud toetuse maksmisest. Sellisel juhul kohaldatakse vastavalt artikli 53 teist lõiku.

II jagu

Loomapidamistoetus

Artikkel 57

Arvutamise alus

1. Kui kohaldatakse individuaalset piirmäära või ülemmäära, tuleb abitaotlustes näidatud loomade arvu vähendada asjaomase põllumajandustootja puhul määratud piirmäära või ülemmäärani.

2. Toetust ei tohi mingil juhul maksta suurema arvu loomade eest, kui abitaotluses on märgitud.

3. Ilma et see piiraks artiklite 59 ja 60 kohaldamist, kui abitaotluses deklareeritud loomade arv ületab määratletud arvu haldus- või kohapealse kontrolli tulemusel, arvutatakse toetus määratletud loomade alusel.

Kui põllumajandustootja siiski pole suutnud täita oma loomapidamiskohustust vääramatu jõu või erandlike asjaolude tõttu, nagu on viidatud artiklis 72, säilitab ta oma õiguse abile selle arvu loomade suhtes, kes olid abikõlblikud vääramatu jõu või erandliku asjaolu juhtumi toimumise ajal.

4. Kui eeskirjade eiramisi avastatakse veiste identifitseerimise ja registreerimise süsteemi suhtes, kohaldatakse järgmist:

a) veis, mis on kaotanud ühe kahest kõrvamärgist, loetakse määratletud veiseks, tingimusel et see on selgelt ja individuaalselt identifitseeritav veiste identifitseerimise ja registreerimise süsteemi muude elementide abil;

b) kui avastatud eeskirjade eiramised on seotud vigaste registrikannete või loomapassidega, määratakse asjaomane loom määratlemata loomaks üksnes siis, kui selliseid vigu avastatakse vähemalt kahe 24 kuu jooksul toimunud kontrolli käigus. Kõikidel muudel juhtudel määratletakse asjaomased loomad määratlemata loomadeks pärast esimest leidu.

▼B

Veiste identifitseerimise ja registreerimise süsteemi kannete ja teadete suhtes kohaldatakse artiklit 19.

Artikkel 58

Asendamine

1. Majandis olemasolevad veised määratletakse määratletuteks üksnes siis, kui need on abitaotluses identifitseeritud. Ammlehmi või mullikaid, mille puhul toetust taotletakse kooskõlas määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikliga 125 või artikliga 129, ja piimalehmi, mille puhul toetust taotletakse kooskõlas nimetatud määruse artikli 132 lõikega 4, võib loomapidamisperioodil siiski asendada nimetatud artiklites sätestatud piirides ilma taotletud toetuseõigust kaotamata.

2. Asendamised vastavalt lõikele 1 peavad toimuma 20 päeva jooksul pärast asendamist tinginud sündmust ja kantakse registrisse hiljemalt kolm päeva pärast asendamispäeva. Pädevat asutust, kellele abitaotlus esitati, teavitatakse seitsme päeva jooksul pärast asendamist

Kui liikmesriik otsustab kasutada artikli 16 lõike 3 teises lõigus sätestatud võimalusi, võib see liikmesriik sätestada, et looma lahkumisel majandist ja teise looma saabumisel majandisse esimeses lõigus sätestatud ajavahemiku piires lahkunud looma puhul võib pädevale asutusele saadetava teabe asemel andmed edastada veiste infotehnoloogilisse andmebaasi.

3. Kui põllumajandustootja taotleb toetust nii uttede kui kitsede suhtes ja makstava toetuse tasemes pole erinevusi, võib ute asendada kitsega ja kitse utega. Uttesid ja kitsi, mille suhtes toetust taotletakse kooskõlas määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikliga 113, võib loomapidamisperioodil asendada nimetatud artiklites sätestatud piirides ilma taotletud toetuseõigust kaotamata.

4. Asendamised vastavalt lõikele 3 peavad toimuma 10 päeva jooksul pärast asendamist tinginud sündmust ja kantakse registrisse hiljemalt kolm päeva pärast asendamispäeva. Pädevat asutust, kellele abitaotlus esitati, teavitatakse viie tööpäeva jooksul pärast asendamist.

Artikkel 59

Vähendamised või väljaarvamised toetusetaotlusega hõlmatud veiste puhul

1. Kui veisetoetuskava abitaotluse puhul avastatakse erinevus deklareeritud loomade arvu ja kooskõlas artikli 57 lõikega 3 määratletud loomade arvu vahel, vähendatakse toetuse kogusummat, millele põllumajandustootjal on õigus nende kavade alusel asjaomaseks toetusperioodiks kooskõlas käesoleva artikli lõikega 3 määratava protsendi võrra, kui eeskirjade eiramisi ei leita enam kui kolme looma puhul.

2. Kui eeskirjade eiramisi leitakse enam kui kolme looma puhul, siis kogu abisummat, millele põllumajandustootjal on õigus lõikes 1 viidatud kavade alusel asjaomaseks toetusperioodiks vähendatakse järgmiselt:

a) kooskõlas lõikega 3 määratava protsendi võrra, kui see ei ületa 10 %,

b) kooskõlas lõikega 3 määratav protsent kahekordselt, kui see ületab 10 %, kuid pole suurem kui 20 %.

Kui kooskõlas lõikega 3 määratav protsent on suurem kui 20 %, siis keeldutakse toetusest, millele põllumajandustootjal olnuks õigus artikli 57 lõike 3 alusel nende kavade alusel asjaomaseks toetusperioodiks.

Kui kooskõlas käesoleva artikli lõikega 3 määratud protsent on suurem kui 50 %, arvatakse põllumajandustootja lisaks sellele veel kord välja toetuse saajate hulgast sellise summa ulatuses, mis vastab deklareeritud loomade arvu ja kooskõlas artikli 57 lõikega 3 määratletud loomade arvu erinevusele. ►M8 See summa tasaarvestatakse määruse (EÜ) nr

▼B

1782/2003 III, IV ja IVa jaotises osutatud mis tahes toetuskavade või kõnealuse määruse artiklis 12 osutatud täiendava summa alusel makstavate toetustega, millele põllumajandustootjal on õigus seoses nende taotlustega, mille ta esitab eeskirjade eiramise avastamise kalendriaastale järgneva kolme kalendriaasta jooksul. ◄ Kui seda summat pole võimalik täielikult tasaarvestada nende toetusmaksetega, siis tasumata jääk kustutatakse.

3. Lõigetes 1 ja 2 viidatud protsentide määramiseks jagatakse kõik asjaomasel toetuseperioodil veisetoetusekavade alusel toetusetaotlustega hõlmatud veised, mille puhul on avastatud eeskirjade eiramisi asjaomasel toetuseperioodil, määratletud veiste koguarvuga.

4. Kui erinevused deklareeritud loomade arvu ja kooskõlas artikli 57 lõikega 3 määratletud loomade arvu vahel tulenevad tahtlikest eeskirjade eiramistest, jäetakse andmata toetus, millele põllumajandustootjal olnuks õigus käesoleva määruse artikli 57 lõike 3 alusel, asjaomase veisetoetuskava või -kavade puhul kõnealuseks toetuseperioodiks.

Kui kooskõlas käesoleva artikli lõikega 3 määratud erinevus on suurem kui 20 %, arvatakse põllumajandustootja lisaks sellele veel kord välja toetuse saajate hulgast sellise summa ulatuses, mis vastab deklareeritud loomade arvu ja kooskõlas artikli 57 lõikega 3 määratletud loomade arvu erinevusele. ►M8 See summa tasaarvestatakse määruse (EÜ) nr 1782/2003 III, IV ja IVa jaotises osutatud mis tahes toetuskavade või kõnealuse määruse artiklis 12 osutatud täiendava summa alusel makstavate toetustega, millele põllumajandustootjal on õigus seoses nende taotlustega, mille ta esitab eeskirjade eiramise avastamise kalendriaastale järgneva kolme kalendriaasta jooksul. ◄ Kui seda summat pole võimalik täielikult tasaarvestada nende toetusmaksetega, siis tasumata jääk kustutatakse.

Artikkel 60

Vähendamised ja väljaarvamised toetusetaotlusega hõlmatud lammaste või kitsede puhul

1. Kui lammaste/kitsede toetuskava alusel makstavate abitaotluste puhul leitakse erinevus kooskõlas artikli 57 lõikega 3, kohaldatakse artikli 59 lõikeid 2, 3 ja 4 *mutatis mutandis* alates esimesest loomast, kelle puhul eeskirjade eiramisi leitakse.

2. Kui tehakse kindlaks, et lambapiima ja lambapiimatooteid turustav tootja ei ole sellist tegevust lisatasutaotlusel deklareerinud, lahutatakse toetuse summast, mida lambapiima ja lambapiimatooteid turustaval tootjal on õigus saada, kõnealuse summa ning ute kohta makstava lisatasu kogusumma vahe.

3. Kui täiendava lisatasu taotluste puhul määratakse, et alla 50 % majandi põllumajandusotstarbelisest maast asub määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 114 lõikes 1 viidatud piirkondades, täiendavat lisatasu ei maksta ning lisatasu ute ja kitse kohta vähendatakse summa võrra, mis võrdub 50 %ga täiendavast lisatasust.

▼M7

4. Kui tehakse kindlaks, et põllumajandusettevõtte põllumaast asub vähem kui 50 % määruse (EÜ) nr 1973/2004 X lisas loetletud piirkondades, jäetakse kitse kohta makstav lisatasu maksmata.

▼B

5. Kui tehakse kindlaks, et rändkarjatamisega tegelev tootja, kes esitab täiendava lisatasu taotluse, ei ole karjatanud 90 % oma loomadest määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 114 lõike 2 punktis b viidatud piirkonnas, täiendavat lisatasu ei maksta ning lisatasu ute ja kitse kohta vähendatakse summa võrra, mis võrdub 50 %ga täiendavast lisatasust.

6. Kui avastatakse, et lõigetes 2, 3, 4 või 5 osutatud eeskirjade eiramine tuleneb tahtlikust eeskirjade järgimata jätmisest, ei maksta kõnealustes lõigetes osutatud toetust.

▼B

Sel juhul arvatakse põllumajandustootja veel kord kõnealuse summaga võrduva toetuse saajate hulgast välja. ►M8 See summa tasaarvestatakse määruse (EÜ) nr 1782/2003 III, IV ja IVa jaotises osutatud mis tahes toetuskavade või kõnealuse määruse artiklis 12 osutatud täiendava summa alusel makstavate toetustega, millele põllumajandustootjal on õigus seoses nende taotlustega, mille ta esitab eeskirjade eiramise avastamise kalendriaastale järgneva kolme kalendriaasta jooksul. ◄

7. Põllumajandustootjate puhul, kes peavad nii uttesid kui kitsi, kes on õigustatud saama samal tasemel toetust, kui kohapealsel kontrollimisel avastatakse erinevus karja koosseisus, loomade arvu osas liigi kohta, käsitletakse neid loomi samasse rühma kuuluvatena.

Artikkel 61

Looduslikud tingimused

Artiklites 59 ja 60 sätestatud vähendamisi ja väljaarvamisi ei kohaldata juhtumite puhul, kui looduslike tingimuste mõju tõttu looma- või linnukarjale ei saa põllumajandustootja täita oma kohustust pidada toetusega hõlmatud loomi kogu loomapidamisperioodi vältel, tingimusel et ta on teavitanud pädevat asutust kirjalikult kümne tööpäeva jooksul pärast loomade arvu vähenemise avastamist.

Ilma et see piiraks üksikjuhtudel arvesse võetavaid tingimusi, võivad pädevad asutused tunnustada eelkõige järgmisi looduslikke tingimusi looma- või linnukarjade puhul:

a) looma surm haiguse tagajärjel;

b) looma surm õnnetusjuhtumi tõttu, mille eest põllumajandustootjat ei saa vastutavaks pidada.

Artikkel 62

Tapamajade poolt väljastatud võltssertifikaadid ja -deklaratsioonid

►M7 Kui deklaratsioonide või sertifikaatide puhul, mida tapamajad väljastavad seoses määruse (EÜ) nr 1973/2004 artiklis 121 sätestatud tapalisatasuga, leitakse, et tapamaja väljastas võltssertifikaadi või -deklaratsiooni raske hooletuse tõttu või tahtlikult, rakendab asjaomane liikmesriik asjakohaseid siseriiklikke sanktsioone. ◄ Kui selliseid eiramisi leitakse teist korda, siis võetakse asjaomaselt tapamajalt vähemalt üheks aastaks õigus vormistada deklaratsioone või väljastada sertifikaate lisatasude taotlemiseks.

▼M4

Artikkel 63

Märkused seoses lisatoetustega

Määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikliga 69 sätestatud teatavate põllumajanduslike tootmisviiside ja kvaliteetse tootmise eest antavate lisatoetuste ja nimetatud määruse artiklites 119 ja 133 sätestatud lisatoetuste puhul näevad liikmesriigid ette vähendamisi ja väljaarvamisi, mis on sisuliselt võrdsed käesolevas jaotises sätestatutega.

▼B

III jagu

Piimakarjatoetus ja lisatoetused

Artikkel 64

Piimakarjatoetus ja lisatoetused

Piimakarjatoetuse ja lisatoetuste abitaotluste puhul avastatud leidude puhul kohaldatakse artiklit 50, artikli 51 lõiget 1 ja artiklit 53 selliselt,

▼B

et maa-ala tähistab individuaalset piimakvooti ja määratletud maa-ala määratletud individuaalset piimakvooti.

▼M4

Kui määruse (EÜ) nr 1973/2004 artiklis 22 viidatud juhtumi korral ei alusta asjaomane isik tootmist taotluse esitamise tähtajaks, määratakse individuaalseks piimakvoodiks null. Sellisel juhul lükatakse asjaomase isiku ►C1 toetustaotlus ◄ kõnealuseks aastaks tagasi. ►M8 Tagasilükatud taotlusega hõlmatud summaga võrdne summa tasaarvestatakse määruse (EÜ) nr 1782/2003 III, IV ja IVa jaotises osutatud mis tahes toetuskavade või kõnealuse määruse artiklis 12 osutatud täiendava summa alusel makstavate toetustega, millele isikul on õigus seoses nende taotlustega, mille ta esitab eeskirjade eiramise avastamise kalendriaastale järgneva kalendriaasta jooksul. ◄

▼B

II PEATÜKK

LEIUD SEOSES NÕUETELE VASTAVUSEGA

Artikkel 65

Üldpõhimõtted ja -mõisted

1. Käesolevale peatükile kohaldatakse artikli 41 sätteid.

2. Määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 6 lõike 1 kohaldamiseks seotakse tegevus või tegematajätmine otseselt individuaalse põllumajandustootjaga, kes isiklikult rikkus nõudeid ja kes kõnealuse nõude rikkumise kindlaksmääramise ajal vastutab asjaomase majandi, maa-ala, tootmisüksuse või looma eest. Kui asjaomane majand, maa-ala, tootmisüksus või loom anti põllumajandustootjale üle pärast tingimuste rikkumise algust, peetakse vastuvõtjat võrdselt vastutavaks juhul, kui ta tingimuste rikkumist ei lõpetanud, kui ta oleks võinud selle tingimuste rikkumise mõistlikult avastada ja lõpetada.

3. Kui erinevate otsetoetuskavade haldamise eest määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 2 punkti d määratluses vastutab üle ühe makseasutuse, võtavad liikmesriigid asjakohaseid meetmeid käesoleva peatüki sätete nõuetekohaseks rakendamiseks, eelkõige selles, et põllumajandustootja taotletavale kogu otsetoetuste hulgale kohaldatakse ühte vähendamismäära.

4. Tingimuste rikkumised loetakse kindlaksmääratuks, kui need avastatakse käesoleva määrusega kooskõlas teostatud kontrollide tagajärjel või pärast seda, kui pädev asutus on neist mis tahes muul moel teada saanud.

Artikkel 66

Vähendamiste kohaldamine hooletuse puhul

1. Ilma et see piiraks artikli 71 kohaldamist, kui kindlaksmääratud rikkumine tuleneb põllumajandustootja hooletusest, kohaldatakse vähendamist otsetoetuste kogusummale, nagu on määratletud määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 2 punktis d, mis on määratud või määratakse asjaomasele põllumajandustootjale avastamise kalendriaastal esitatud või esitatavate abitaotluste põhjal. Üldreeglina on vähendamise ulatuseks 3 % kogusummast.

Makseasutus võib pädeva kontrolliasutuse poolt kontrolliaruandes esitatud hinnangu alusel kooskõlas artikli 48 lõike 1 punktiga c siiski otsustada kas vähendada seda protsenti 1 %le või suurendada seda 5 % le sellest kogusummast või artikli 48 lõike 1 punktis c viidatud juhtudel vähendamisi mitte kohaldada.

2. Kui sama valdkonna õigusaktide või standardite nõudeid pole täidetud enam kui ühel määratletud juhtumil, käsitletakse neid juhtumeid

▼B

vähendamise kindlaksmääramiseks kooskõlas lõikega 1 ühe tingimuste rikkumisena.

▼M1

3. Kui mitme valdkonna tingimusi pole täidetud enam kui ühel kindlaksmääratud juhul, kohaldatakse vähendamise kindlaksmääramise menetlust vastavalt lõike 1 sätetele individuaalselt iga üksiku nõuetele mittevastavuse suhtes.

Standardile, mis kujutab endast ka nõuet, mittevastavust loetakse siiski üheks nõuetele mittevastavuseks.

Tulemuseks saadud vähendusprotsendid liidetakse. Siiski maksimaalne vähendamine ei ületa 5 % lõikes 1 viidatud kogusummast.

▼B

4. Ilma et see piiraks tingimuste rikkumiste tahtlike juhtumite käsitlemist kooskõlas artikliga 67, kui on kindlaks tehtud tingimuste korduv rikkumine, korrutatakse kooskõlas lõikega 1 kinnitatav protsent esimese rikkumise esimese korduse puhul kolmega. Selleks määratleb makseasutus, juhul kui see protsent kinnitati kooskõlas lõikega 2, protsendi, mida oleks kohaldatud asjaomase nõude või standardi esimesele rikkumisele.

Edasiste kordusjuhtumite korral kohaldatakse eelmise korduva rikkumise suhtes kinnitatud vähendamise suhtes iga kord korrutustegurit kolm. Maksimaalne vähendamine ei ületa siiski 15 % lõikes 1 viidatud kogusummast.

▼M1

Kui on jõutud maksimumprotsendini 15 %, teavitab makseasutus asjaomast põllumajandustootjat, et sama rikkumise veelkordsel kindlaksmääramisel käsitletakse seda tema tahtliku käitumisena artikli 67 tähenduses. Kui seejärel määratakse kindlaks veelkordne rikkumine, määratakse kohaldatav vähendusprotsent nii, et eelmine korrutustulemus korrutatakse vajaduse korral kolmega enne 15 % piirmäära kohaldamist, nagu on sätestatud teise lõigu viimases lauses.

5. Juhul kui määratakse kindlaks korduv rikkumine samaaegselt muu rikkumisega või muu korduva rikkumisega, liidetakse sellest tulenevad vähendusprotsendid. Ilma et see piiraks lõike 4 kolmanda lõigu kohaldamist, ei tohi maksimaalne vähendamine siiski ületada 15 % lõikes 1 osutatud kogusummast.

▼B

Artikkel 67

Vähendamiste ja väljaarvamiste kohaldamine tahtliku rikkumise puhul

1. Ilma et see piiraks artikli 71 kohaldamist, kui määratletud rikkumine on olnud põllumajandustootja poolt tahtlik, on artikli 66 lõike 1 esimeses lõigus viidatud kogusummale kohaldatavaks vähendamiseks üldreeglina 20 % sellest kogusummast.

Makseasutus võib pädeva kontrolliasutuse poolt kontrolliaruandes esitatud hinnangu alusel kooskõlas artikli 48 lõike 1 punktiga c siiski otsustada vähendada seda protsenti, kuid mitte alla 15 %, või vajaduse korral suurendada seda 100 %ni sellest kogusummast.

2. Kui tahtlik rikkumine on seotud konkreetse toetuskavaga, arvatakse põllumajandustootja sellest toetuskavast välja kõnealuseks kalendriaastaks.

Äärmusliku ulatuse, raskusastme või kestvuse korral või kui on määratletud korduvaid tahtlikke rikkumisi, arvatakse põllumajandustootja asjaomasest toetuskavast välja veel ka järgmiseks kalendriaastaks.

▼B

III PEATÜKK

ÜLDSÄTTED

Artikkel 68

Erandid vähendamiste ja väljaarvamiste kohaldamisel

1. I peatükis sätestatud vähendamisi ja väljaarvamisi ei kohaldata, kui põllumajandustootja esitas faktiliselt õigeid andmeid või kui ta muul viisil suudab tõestada, et viga ei tekkinud tema süül.

2. I peatükis sätestatud vähendamisi ja väljaarvamisi ei kohaldata abitaotluse nende osade suhtes, mille puhul põllumajandustootja teavitab pädevat asutust kirjalikult, et abitaotlus on ebaõige või on muutunud ebaõigeks pärast selle esitamist, tingimusel et põllumajandustootjat pole teavitatud pädeva asutuse kavatsusest viia läbi kohapealne kontrollimine ja see asutus pole põllumajandustootjat juba teavitanud taotluses esinevatest eeskirjade eiramistest.

Kui põllumajandustootja esitab teabe vastavalt esimesele lõigule, tuleb selle tulemusena abitaotlus tegeliku olukorraga kooskõlla viia.

Artikkel 69

Veiste infotehnoloogilise andmebaasi kannete muutmine ja parandamine

Toetusetaotlusega hõlmatud veiste puhul kohaldatakse artiklit 68 alates abitaotluse esitamisest veiste infotehnoloogilise andmebaasi kannetes olevate vigade ja väljajätmiste suhtes.

Toetusetaotlusega hõlmamata veiste puhul kohaldatakse sama käesoleva jaotise II peatükiga kooskõlas kohaldatavate vähendamiste ja väljaarvamiste suhtes.

V JAOTIS

ÜLDSÄTTED

Artikkel 70

Miinimumtoetused

Liikmesriigid võivad otsustada toetusi mitte anda, kui summa ühe taotluse kohta ei ületa 100 eurot.

▼M3

Artikkel 71

Vähendamiste kuhjumine

1. Kui rikkumisjuhtum on ühtlasi eiramine ja on seega asjakohane seoses vähendamiste või väljaarvamiste rakendamisega kooskõlas IV jaotise I ja II peatükiga:

a) kohaldatakse IV jaotise I peatüki kohaseid vähendamisi või väljaarvamisi kõnealuste abikavade suhtes;

b) kohaldatakse IV jaotise II peatüki kohaseid vähendamisi või väljaarvamisi ühtse toetuskava ja selliste toetuste kogusumma suhtes, mis makstakse abikavade alusel, mis ei ole seotud punktis a osutatud vähendamiste ega väljaarvamistega.

Esimeses lõigus osutatud vähendamisi või väljaarvamisi kohaldatakse artikli 71a lõikes 2 ettenähtud korra kohaselt.

▼M3

2. Kui nõukogu määruse (EÜ) nr 2988/95 ([1]) artiklist 6 ei tulene teisiti, kohaldatakse käesoleva määrusega ettenähtud vähendamisi ja väljaarvamisi, ilma et see piiraks täiendavate sanktsioonide kohaldamist ühenduse või siseriikliku õiguse muude sätete alusel.

Artikkel 71a

Vähendamiste kohaldamine

1. Liikmesriigid arvutavad määruse (EÜ) nr 1782/2003 I lisas loetletud toetuskavade alusel põllumajandusettevõtjatele antava toetuse summa kõnealuse toetuskavaga kehtestatud tingimuste alusel, võttes vajaduse korral arvesse põhipindala ületamist, tagatud maksimumala või loomade arvu, kelle eest on õigus lisatasu saada.

2. Vajaduse korral vähendatakse toetuskava või arvatakse see välja eeskirjade eiramise, hilinenud esitamise, põllumajanduslike maatükkide mittedeklareerimise, eelarve ülemmäära ületamise, ümbersuunamise, finantsdistsipliini ning täidetavate tingimuste eiramise tõttu järgmisel viisil ning järgmises järjestuses:

a) IV jaotise I peatükiga või olenevalt asjaoludest määruse (EÜ) nr 1973/2004 artikliga 138 ettenähtud vähendamisi või väljaarvamisi kohaldatakse eeskirjade eiramise suhtes;

b) punkti a kohaldamisest tulenev summa on aluseks mis tahes kohaldatava vähendamise arvutamisele hilinenud esitamise korral vastavalt käesoleva määruse artiklitele 21 ja 21a;

c) punkti b kohaldamisest tulenev summa on aluseks mis tahes kohaldatava vähendamise arvutamisele põllumajanduslike maatükkide mittedeklareerimise korral vastavalt käesoleva määruse artikli 14 lõikele 1a;

d) ►M7 määruse (EÜ) nr 1782/2003 I lisas loetletud toetuskavade puhul, mille eelarve ülemmäär on kehtestatud kooskõlas kõnealuse määruse artikli 64 lõikega 2, artikli 70 lõikega 2, artikli 71 lõikega 2, artikli 110p lõikega 1, artikli 143b lõikega 7 ja artikli 143ba lõikega 2 liidavad liikmesriigid kokku punktide a, b ja c kohaldamisest tulenevad summad. ◄

Iga kõnealuse toetuskava jaoks määratakse kindlaks koefitsient, mis saadakse kõnealuse eelarve ülemmäära ning esimeses lõigus osutatud summade kogusumma jagamise tulemusena. Kui saadud koefitsient on suurem kui 1, kohaldatakse arvuga 1 võrdset koefitsienti.

Kindlaksmääratud eelarve ülemmääraga toetuskava alusel üksikule põllumajandustootjale antava toetuse arvutamisel korrutatakse punktide a, b ja c kohaldamisest tulenev summa teises lõigus kindlaksmääratud koefitsiendiga;

e) määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikliga 10 ettenähtud ümbersuunamisest tulenevaid vähendamisi ja olenevalt asjaoludest kooskõlas komisjoni määrusega (EÜ) nr 1655/2004 ([2]) ja määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikliga 11 ettenähtud finantsdistsipliinist tulenevaid vähendamisi kohaldatakse punktide a, b, c ja d kohaldamisest tuleneva toetussumma suhtes;

f) punkti e kohaldamisest tulenev toetussumma on aluseks mis tahes kohaldatava vähendamise arvutamisele täidetavate tingimuste eiramise korral vastavalt käesoleva määruse II peatüki IV jaotisele.

([1]) ELT L 312, 23.12.1995, lk 1.
([2]) ELT L 298, 23.9.2004, lk 3.

▼B

Artikkel 72

Vääramatu jõud ja erandlikud asjaolud

Vääramatu jõu ja erandlike asjaolude juhtumitest määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 40 lõike 4 alusel koos pädevat asutust rahuldavate asjakohaste tõendite esitamisega teatatakse sellele asutusele kirjalikult kümne päeva jooksul kuupäevast, mil põllumajandustootjal on võimalik seda teha.

Artikkel 73

Alusetult makstud toetussummade tagasimaksmine

1. Alusetult tehtud väljamakse korral peab põllumajandustootja kõnealuse summa koos lõike 3 kohaselt arvutatud intressiga tagasi maksma.

2. ►M8 Liikmesriigid võivad otsustada, et alusetult väljamakstud toetused makstakse tagasi vastava summa mahaarvamise teel mis tahes ettemaksudest või toetustest määruse (EÜ) nr 1782/2003 III, IV ja IVa jaotises osutatud toetuskavade või kõnealuse määruse artiklis 12 osutatud täiendava summa alusel, mis kantakse põllumajandustootjatele üle pärast tagasimaksmise otsuse kuupäeva. ◄ Põllumajandustootja võib selle summa siiski enne mahaarvamist tagasi maksta.

3. Intress arvutatakse ajavahemiku alusel, mis jääb põllumajandustootjale tagasimaksekohustusest teatamise ja tagasimakse või mahaarvamise vahele.

Kohaldatav intressimäär arvutatakse vastavalt siseriiklikele õigusaktidele, kuid see ei tohi olla madalam kui intressimäär, mida kohaldatakse alusetult makstud summade tagastamisel siseriiklike sätete alusel.

4. Lõikes 1 osutatud tagasimaksekohustust ei kohaldata, kui makse on tehtud pädeva asutuse või mõne teise asutuse vea tõttu ning põllumajandustootjal ei olnud tõenäoliselt võimalik seda avastada.

Kui viga on seotud faktiliste andmetega, mida kasutatakse asjaomase makse väljaarvutamisel, kehtib esimene lõik ainult juhul, kui tagasimaksmisotsusest ei ole teatatud 12 kuu jooksul alates makse tegemisest.

5. Lõikes 1 osutatud tagasimaksekohustust ei kohaldata, kui ajavahemik toetuse maksmise kuupäevast kuni kuupäevani, mil pädev asutus toetuse saajat esimest korda teavitab, et makse oli alusetu, on pikem kui kümme aastat.

Esimeses lõigus osutatud ajavahemikku vähendatakse siiski nelja aastani, kui toetuse saaja tegutses heauskselt.

6. Vähendamiste ja väljaarvamiste kohaldamise tulemusel vastavalt artiklile 21 ja IV jaotisele tagasi makstavad summade suhtes kohaldatakse igal juhul iganemistähtaega neli aastat.

7. Lõikeid 4 ja 5 ei kohaldata ettemaksete puhul.

8. Liikmesriigid võivad otsustada, et tagasimaksmist ei nõuta summade puhul, mis ilma intressita ei ületa 100 eurot põllumajandustootja ning lisatasuperioodi kohta, tingimusel et liikmesriikide siseriiklikud õigusaktid sisaldavad sellistel juhtudel kehtivaid eeskirju tagasi nõudmata jätmise kohta.

Kui intressiga seotud summad on tagasi makstud alusetult makstud summadest eraldi, võivad liikmesriigid samadel tingimustel otsustada mitte nõuda 50 euro suuruste või väiksemate intressiga seotud summade tagasimaksmist.

▼M1

Artikkel 73a

Alusetult antud toetusõiguste tagastamine

1. Kui põllumajandustootjale on pärast toetuse maksmist vastavalt määrusele (EÜ) nr 795/2004 antud toetusõigusi ja tehakse kindlaks, et antud on alusetu hulk toetusõigusi, tagastab kõnealune põllumajandustootja alusetult saadud hulga õigusi määruse (EÜ) nr 1782/2003 artiklis 42 osutatud riiklikku reservi.

Juhul kui kõnealune põllumajandustootja on vahepeal toetusõigused teistele põllumajandustootjatele üle andnud, on õiguste ülevõtjad samuti seotud esimeses lõigus sätestatud kohustusega võrdeliselt nendele üle antud toetusõiguste hulgaga, kui põllumajandustootja käsutuses, kellele toetusõigused algselt anti, ei ole piisavat hulka toetusõigusi.

Alusetu hulk toetusõigusi loetakse *ab initio* mitteantuks.

2. Kui pärast toetusõiguste andmist põllumajandustootjatele vastavalt määrusele (EÜ) nr 795/2004 tehakse kindlaks, et toetusõiguste väärtus on liiga kõrge, peab nimetatud väärtust vastavalt kohandama. Selline kohandamine viiakse läbi ka toetusõiguste suhtes, mis on vahepeal teistele põllumajandustootjatele üle antud. Vähendatud hulk antakse üle määruse (EÜ) nr 1782/2003 artiklis 42 osutatud riiklikku reservi.

Toetusõigused loetakse *ab initio* antuks väärtuses, mis on saadud kohandamise teel.

3. Kui põllumajandustootja on toetusõigusi üle andnud, järgimata määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 46 lõike 2 teist lõiku, siis kehtestatakse olukord, nagu ei oleks üleandmine aset leidnud.

4. Alusetult makstud summad makstakse tagasi vastavalt artiklile 73.

▼B

Artikkel 74

Majandite üleandmine

1. Käesolevas artiklis kasutatakse järgmisi mõisteid:

a) *majandi üleandmine* – müük, üürimine või muu sarnast liiki tehing asjaomaste tootmisüksustega;

b) *üleandja* – põllumajandustootja, kelle majand antakse üle teisele põllumajandustootjale;

c) *ülevõtja* – põllumajandustootja, kellele majand üle antakse.

2. Kui majand antakse tervikuna üle ühelt põllumajandustootjalt teisele põllumajandustootjale pärast toetusetaotluse esitamist ja enne kui toetuse taotlemise tingimused on täidetud, ei määrata üleandjale üleantud majandi suhtes toetust.

3. Üleandja taotletud toetus määratakse ülevõtjale, kui:

a) ülevõtmisperioodil, mille määratlevad liikmesriigid, teavitab ülevõtja pädevat asutust ülevõtmisest ja taotleb toetuse maksmist;

b) ülevõtja esitab pädeva asutuse nõutud tõendid;

c) ülevõetud majandi puhul on täidetud kõik toetuse andmise tingimused.

4. Kui ülevõtja teavitab pädevat asutust ja taotleb toetuse maksmist kooskõlas lõike 3 punktiga a:

a) kõik üleandja õigused ja kohustused, mis tulenevad abitaotlusega loodud õigussuhtest üleandja ja pädeva asutuse vahel, antakse üle vastuvõtjale;

b) kõik toetuse määramiseks vajalikud toimingud ja üleandja poolt enne üleandmist esitatud deklaratsioonid omistatakse vastuvõtjale asjakohaste ühenduse reeglite kohaldamise eesmärgil;

▼B

c) kõnealuse turustusaasta või toetuseperioodi puhul käsitletakse üleantud majandit, kui see on asjakohane, eraldi majandina.

5. Kui toetusetaotlus esitatakse pärast toetuse määramiseks vajalike toimingute sooritamist ja majand antakse tervikuna ühelt põllumajandustootjalt teisele üle pärast nende toimingutega alustamist, kuid enne kõigi toetuse määramiseks vajalike tingimuste täitmist, võidakse toetus määrata vastuvõtjale, tingimusel et on täidetud lõike 3 punktid a ja b. Sel juhul kohaldatakse lõike 4 punkti b.

6. Kui see on asjakohane, võivad liikmesriigid otsustada määrata toetuse üleandjale. Sel juhul:

a) ülevõtjale ei määrata toetust,

b) liikmesriigid kohaldavad *mutatis mutandis* lõigetes 2–5 sätestatud nõudeid.

7. Kui majand antakse tervikuna üle ühelt põllumajandustootjalt teisele põllumajandustootjale määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 44 lõikes 3 osutatud perioodil, võib ülevõtja kasutada asjaomaseid maatükke ühtse otsemaksete kava alusel toetusetaotluse esitamiseks.

Artikkel 75

Täiendavad meetmed ja liikmesriikide vastastikune abi

1. Liikmesriigid võtavad kõik ühtse süsteemi nõuetekohaseks rakendamiseks vajalikud [lisa]meetmed ning annavad vajaduse korral vastastikust abi käesolevas määruses sätestatud kontrollide teostamiseks. Kui käesolevas määruses asjakohaseid vähendamisi ja väljaarvamisi ei sätestata, võivad liikmesriigid selles suhtes sätestada asjakohased siseriiklikud sanktsioonid tootjate või muude turuosaliste suhtes, näiteks tapamajad või toetuse määramise menetlusega seotud ühingud, et tagada kontrollnõuete täitmine, näiteks majandi praeguse karja register või teavitamiskohustuste järgimine.

2. Liikmesriigid osutavad vastastikust abi tõhusate kontrollide tagamiseks ning et tagada esitatud dokumentide autentsus ja/või vahetatavate andmete õigsus.

Artikkel 76

Teavitamine

1. ►M7 Liikmesriigid saadavad komisjonile hiljemalt iga aasta 15. juuliks ühtse otsemaksete kava ja muude pindala toetuskavade puhul ning ka määruse (EÜ) nr 1782/2003 artiklis 143ba kehtestatud loomapidamise lisatasude ja suhkru eritoetuse puhul eelmist kalendriaastat hõlmava aruande, mis eelkõige käsitleb järgmisi punkte: ◄

a) ühtse süsteemi rakendamisjärk, sealhulgas eelkõige nõuetele vastavuse nõuete kontrollimiseks valitud võimalused ning nõuetele vastavuse nõuete ja tingimuste kontrollimise eest vastutavad pädevad kontrolliasutused;

▼M4

b) taotluste arv ning kogupindala, loomade koguarv ja üldkogused individuaalsete toetuskavade lõikes;

c) taotluste arv ning kogupindala, loomade koguarv ja üldkogused, mis on kontrollidega hõlmatud;

▼B

d) teostatud kontrollide tulemused, märkides ära vastavalt IV jaotisele rakendatud vähendamised ja väljaarvamised.

▼M7

Samaaegselt esimeses lõigus viidatud aruande saatmisega komisjonile teatavad liikmesriigid nende toetusesaajate koguarvu, kes said toetusi

▼M7

ühtse süsteemiga hõlmatud toetuskavade alusel, ja tingimuste täitmise kontrolli tulemused vastavalt III jaotise III peatükile.

▼B

2. Lisaks sellele saadavad liikmesriigid hiljemalt iga aasta 31. oktoobriks komisjonile teabe püsikarjamaade all oleva maa osakaalust kogu põllumajandusmaa suhtes, millele osutatakse artikli 3 lõikes 1. Hiljemalt 31. oktoobriks 2005 saadavad liikmesriigid komisjonile lisaks teabe nimetatud osakaalu kohta võrdlusaastal 2003, millele on viidatud artikli 3 lõikes 2.

3. Erandlikes nõuetekohaselt põhjendatud olukordades võivad liikmesriigid komisjoniga kokkuleppel kõrvale kalduda lõigetes 1 ja 2 sätestatud kuupäevadest.

4. Ühtse süsteemi osana loodud elektroonilisi andmeid kasutatakse sektorireeglite raames määratletud teabe toetuseks, mida liikmesriigid on kohustatud komisjonile saatma.

III OSA

TOETUSE ÜMBERSUUNAMINE

▼M3

Artikkel 77

Vähendamiste arvutamise alus

Määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 10 kohane vähendamissumma arvutatakse otsetoetuste alusel, millele talupidajatel on käesoleva määruse artiklis 71a sätestatud korra kohaselt õigus, või määruse (EÜ) nr 1782/2003 I lisas loetletud toetuskavade puhul, mis ei kuulu aga nimetatud määruse III või IV jaotise alla, nende suhtes kohaldatavate eriõigusaktide alusel.

▼B

Artikkel 78

Jaotusmeetod

Jaotusmeetod jääksummade puhul, millele on viidatud määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 10 lõike 3 esimeses lõigus, saadakse nii, et liikmesriikide põllumajandusmaade ja põllumajandusliku tööhõive osakaaluks võetakse vastavalt 65 % ja 35 %.

Iga liikmesriigi osa pindalas ja tööhõives jagatakse tema suhtelise siseriikliku kogutoodanguga (SKP) elaniku kohta väljendatuna ostujõu pariteedis, kasutades üht kolmandikku nende liikmesriikide keskmiste vahest, kelle suhtes ümbersuunamist kohaldatakse.

Sel eesmärgil kasutatakse järgmisi baasandmeid, mis põhinevad Eurostatilt augustis 2003 kättesaadavatel andmetel:

a) põllumajandusmaa osas – põllumajandusettevõtete struktuuriuuring 2000 kooskõlas nõukogu määrusega (EÜ) nr 571/88 ([1]);

b) põllumajandusliku tööhõive osas – iga-aastane tööjõu uuring 2001 tööhõive kohta põllumajanduses, jahinduses ja kalanduses kooskõlas määrusega (EÜ) nr 577/98 ([2]);

c) SKP elaniku kohta ostujõu pariteedi järgi, kolme aasta keskmine rahvamajanduse arvepidamise alusel, 1999–2001.

([1]) EÜT L 312, 23.12.1995, lk 1.
([2]) EÜT L 56, 2.3.1988, lk 1.

▼B

Artikkel 79

Täiendavad toetussummad

1. ►M3 Määruse (EÜ) nr 1782/2003 artiklis 12 osutatud 5 000 euro suuruse läve saavutamise kindlaksmääramiseks võetakse arvesse otsetoetuste kogusumma, mis tuleks määrata enne ümbersuunamistest tulenevate vähendamiste kohaldamist vastavalt kõnealuse määruse artiklile 10, või määruse (EÜ) nr 1782/2003 I lisas loetletud toetuskavade puhul, mis ei kuulu nimetatud määruse III ega IV jaotise alla, nende suhtes kohaldatavate eriõigusaktide alusel. ◄

Lisatoetust ei määrata, kui põllumajandustootja on mis tahes otsetoetuste saajate hulgast välja arvatud eeskirjade eiramiste või rikkumiste tõttu.

2. Hiljemalt 31. oktoobriks teatavad liikmesriigid komisjonile eelmise aasta eest määratud lisatoetuste kogusumma.

IV OSA

ÜLEMINEKU- JA LÕPPSÄTTED

Artikkel 80

Kehtetuks tunnistamine

1. Määrus (EÜ) nr 2419/2001 tunnistatakse kehtetuks. Seda kohaldatakse siiski jätkuvalt enne 2005. aasta 1. jaanuari algavate turustusaastate või toetuseperioodide puhul esitatavate abitaotluste suhtes.

Juhul kui kohaldatavaid vähendamisi pole veel saadud täielikult tasaarvestada määruse (EÜ) nr 2419/2001 artikli 32 lõike 2, artikli 33 teise lõigu, artikli 34 lõike 2, artikli 35 lõike 3 viimase lause, artikli 38 lõike 2 kolmanda lõigu, artikli 38 lõike 4 teise lõigu ja artikli 40 lõigete 1 ja 6 alusel enne käesoleva määruse kohaldamiskuupäeva, tasaarvestatakse tasumata jääk käesolevas määruses reguleeritud mis tahes toetuskavade alusel määratavate maksetega, tingimusel et nimetatud sätetes ette nähtud tasaarvestamistähtajad pole veel lõppenud.

▼M7

Kui liikmesriik kehtestab ühtse otsemaksete kava pärast 2005. aastat, tasaarvestatakse juhtudel, kui artikli 59 lõike 2 kolmanda lõigu ja artikli 59 lõike 4 teise lõigu kohaselt tasaarvestamise teel kohaldatavaid vähendamisi ei ole veel saadud täielikult tasaarvestada enne ühtse otsemaksete kava kohaldamise kuupäeva, tasumata jääk käesolevas määruses reguleeritud mis tahes toetuskavade alusel määratavate maksetega, tingimusel et nimetatud sätetega ette nähtud tasaarvestamise tähtajad pole veel lõppenud.

▼B

2. Viiteid määrusele (EÜ) nr 2419/2001 tõlgendatakse viidetena käesolevale määrusele ja neid loetakse vastavalt III lisas esitatud vastavustabelile.

Artikkel 81

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub seitsmendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse 2005. aasta 1. jaanuaril algavate turustusaastate või toetuseperioodidega seotud abitaotluste suhtes.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

▼B

I LISA

ÜHENDUSE MEETOD KANEPISORTIDES Δ^9-TETRAHÜDROKANNABINOOLISISALDUSE KVANTITATIIVSEKS MÄÄRAMISEKS

1. **Reguleerimis- ja kasutusala**

Seda meetodit kasutatakse kanepisortide (*Cannabis sativa* L.) Δ^9-tetrahüdrokannabinooli (THC) määramiseks. Seda kohaldatakse vastavalt vajadusele allpool kirjeldatud menetluse A või menetluse B kohaselt.

Selle meetodi aluseks on Δ^9-THC kvantitatiivne määramine gaasikromatograafia (GC) abil pärast sobiva lahustiga ekstraheerimist.

1.1. *Menetlus A*

Menetlust A kasutatakse tootmiskontrollideks määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 52 lõike 1 ja käesoleva määruse artikli 26 lõike 2 punkti a kohaselt.

1.2. *Menetlus B*

Menetlust B kasutatakse määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 52 lõikes 2 ja käesoleva määruse artikli 33 lõikes 4 viidatud juhtudel.

2. **Proovi võtmine**

2.1. *Proovid*

a) Menetlus A: teatava kanepisordi kasvavatest taimedest võetakse igalt taimelt 30 cm pikkune osa, mis sisaldab vähemalt üht emasõisikut iga valitud taime kohta. Proove tuleb võtta päevasel ajal ajavahemiku jooksul, mis algab 20. päeval pärast õitsemise algust ja kestab kuni 10. päevani pärast õitsemise lõppu; representatiivse proovi saamiseks tuleb proove põllult võtta süstemaatiliselt, kuid mitte kasvuala servadest.

Liikmesriigid võivad lubada proovide võtmist ajavahemiku jooksul, mis algab õitsemise alguses ja kestab 20 päeva, tingimusel et iga sordi kohta võetakse representatiivsed proovid vastavalt eespool nimetatud eeskirjadele ajavahemiku jooksul, mis algab 20. päeval pärast õitsemise algust ja kestab kuni 10. päevani pärast õitsemise lõppu.

b) Menetlus B: teatava kanepisordi kasvavatest taimedest võetakse igalt valitud taimelt ülemine kolmandik. Proove tuleb võtta päevasel ajal kümne päeva jooksul pärast õitsemiseaja lõppu; representatiivse proovi saamiseks tuleb proove põllult võtta süstemaatiliselt, kuid mitte kasvuala servadest. Kahekojaliste sortide puhul võetakse ainult emastaimi.

2.2. *Proovi suurus*

Menetlus A: proov koosneb 50 taimeosast põllu kohta.

Menetlus B: proov koosneb 200 taimeosast põllu kohta.

Iga proov pannakse muljumist vältides riidest või paberist kotti ja saadetakse analüüsimiseks laboratooriumisse.

Liikmesriik võib ette näha, et kontrollanalüüsiks võetakse vajaduse korral teine proov, mida säilitab kas tootja või analüüsi eest vastutav asutus.

2.3. *Proovi kuivatamine ja säilitamine*

Näidiste kuivatamine algab niipea kui võimalik ja igal juhul 48 tunni jooksul, kasutades mis tahes meetodit alla 70 °C. Näidised tuleks kuivatada püsimassini ja niiskusesisalduseni 8–13 %.

Pärast kuivatamist säilitatakse proovid ilma neid muljumata pimedas kohas, temperatuuril alla 25 °C.

3. **THC-sisalduse määramine**

3.1. *Analüüsitava proovi ettevalmistamine*

Kuivatatud proovidelt eemaldatakse varred ja üle 2 mm pikkused seemned.

▼B

Kuivatatud proovid jahvatatakse poolpeeneks pulbriks (läbib 1 mm avadega sõela).

Pulbrit võib säilitada 10 nädalat pimedas, kuivas kohas, temperatuuril alla 25 °C.

3.2. *Reaktiivid ja ekstraheerimislahus*

Reaktiivid

— kromatograafiapuhas Δ^9-tetrahüdrokannabinool,

— kromatograafiapuhas skvalaan sisestandardina.

Ekstraheerimislahus

— 35 mg skvalaani 100 ml heksaani kohta.

3.3. *Δ^9-THC ekstraheerimine*

100 mg pulbristatud uuritavat proovi kaalutakse, asetatakse tsentrifuugitopsi ja lisatakse 5 ml sisestandardit sisaldavat ekstraheerimislahust.

Asetatakse 20 minutiks ultrahelivanni. Tsentrifuugitakse viis minutit kiirusel 3 000 pööret minutis, seejärel eemaldatakse THC-supernatant. Lahus injekteeritakse kromatograafi ja tehakse kvantitatiivne analüüs.

3.4. *Gaasikromatograafia*

a) Seadmed

— leekionisatsioonidetektoriga ja jaotatud/jaotamata vooluga injektoriga gaasikromotograaf,

— kolonn, mis võimaldab kannabinoide hästi eraldada, näiteks 25 mm pikkune ja 0,22 mm diameetriga klaasist kapillaarkolonn, mis on immutatud 5 %lise mittepolaarse fenüülmetüülsilaoksaani faasiga.

b) Kalibreerimispiirkonnad

Vähemalt kolm punkti menetluse A puhul ja viis punkti menetluse B puhul, sealhulgas 0,04 ja 0,50 mg/ml Δ^9-THCd ekstraheerimislahuses.

c) Katsetingimused

Punktis a osutatud kolonni puhul esitatakse näitena järgmised tingimused:

— kuivatuskapi temperatuur 260 °C

— injektori temperatuur 300 °C

— detektori temperatuur 300 °C

d) injekteeritud maht: 1 ml

4. **Tulemused**

Tulemused esitatakse kahe kümnendkohani ümardatult grammides Δ^9-THCd 100 g püsiva kaaluni kuivatatud analüüsitava proovi kohta. Lubatud hälve on 0,03 g 100 g kohta.

— Menetlus A: üks määramine analüüsitava proovi kohta.

Kui saavutatud tulemus ületab määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 52 lõikes 1 sätestatud piiri, tehakse teine määramine analüüsitava proovi kohta ja tulemusena käsitatakse nende kahe määramise keskmist väärtust.

— Menetlus B: tulemus vastab analüüsitava proovi kohta tehtud kahe määramise keskmisele väärtusele.

▼M9

II LISA

OTSETOETUSKÕLBLIKUD KANEPISORDID

a) Kanepisordid

Beniko

Carmagnola

CS

Delta-Llosa

Delta 405

Dioica 88

Epsilon 68

Fedora 17

Felina 32

Felina 34 – Félina 34

Ferimon – Férimon

Fibranova

Fibrimon 24

Futura 75

Juso 14

Kompolti

Red Petiole

Santhica 23

Santhica 27

Silesia

Uso-31

b) 2007/2008. turustusaastaks heakskiidetud kanepisordid

Bialobrzeskie

Chamaeleon ([1])

Cannakomp

Denise ([2])

Diana ([2])

Fasamo

Fibriko TC

Kompolti hibrid TC

Lipko

Tiborszállási ([1])

UNIKO-B

Zenit ([2])

([1]) 2007/2008. turustusaastal kasutatakse I lisas sätestatud menetlust B.

([2]) Komisjoni otsusega 2007/69/EÜ (ELT L 32, 6.2.2007, lk 167) lubatud üksnes Rumeenias.

▼B

III LISA

VASTAVUSTABEL

Komisjoni määruse (EÜ) nr 2419/2001 artiklid	Käesoleva määruse artiklid
1	–
2	2
3	5
4 lõige 1	6 lõige 1
4 lõige 2	14 lõige 4
5	8
6	–
7	–
8	15
9	–
10	16
11	18
12	19
13	21
14	22
15	23 lõige 1
16	24
17 lõige 1	25 lõige 1
17 lõige 2	25 lõige 2
17 lõige 3	23 lõige 2
18	26
19	27
2	28
21	29
22	30
23	32
24	34
25	35
26	36
27	37
28	38
29	39
30	49
31 lõige 1	50 lõige 1
31 lõige 2	50 lõige 3
31 lõige 3	50 lõige 6
31 lõige 4	50 lõige 7
32	51
33	53
34	55
35	56
36	57
37	58
38	59
39	–

▼B

Komisjoni määruse (EÜ) nr 2419/2001 artiklid	Käesoleva määruse artiklid
40	60
41	61
42	62
43	63
44	68
45	69
46	70
47	71
48	72
49	73
50	74
51	75
52	76
53	–
54	–